

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool
oktober-november-december 2008

Verzoening
en het Kruis van Christus

Inhoud

Literatuurlijst –Afkortingen	3
Inleiding	5
1. Gods Natuur: De grondslag van verzoening	6
2. Kosmische Crisis: De verstoring van Gods gevestigde orde ...	9
3. De Zondeval	13
4. Verzoening: een goddelijk initiatief	16
5. Verzoening aangekondigd	20
6. Verzoening in Symbolen I	23
7. Verzoening in Symbolen II	27
8. Geboren uit een vrouw: Verzoening en de vleeswording	30
9. Metaforen van Verzoening	34
10. Verzoening aan het kruis	37
11. Verdiensten van het verzoenend offer van Christus	41
12. Verbonden met Christus	44
13. Verzoening en Universele harmonie	48

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.
Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.
Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

© Sep. 2008

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,
iwijngaarde@hotmail.com

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, met de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

Literatuurlijst – Afkortingen

~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MR	Manuscript Releases
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
1Red	Redemption Or The First Advent of Christ With His Life and Ministry
2Red	Redemption: or The Temptation of Christ -in- The Wilderness
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AUCR	Australasian Union Conference Record
AUG	Atlantic Union Gleaner
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CH	Counsels on Health
COL	Christ's Object Lessons
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
FLB	The Faith I Live By
FW	Faith and Works
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
HL	Healthful Living
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
LHU	Lift Him Up
Mar	Maranatha
Messenger	The Messenger
ML	My Life Today
MM	Medical Ministry
OHC	Our High Calling
PC	The Paulson Collection
PH~	Pamphlets (PH123)
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PrT	The Present Truth
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
SSW	Sabbath School Worker
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
UL	Upward Look
YI	Youth's Instructor

Inleiding

Wanneer we het goddelijke karakter in het licht van het kruis bestuderen, dan zien we barmhartigheid, tederheid en vergeving gemengd met recht en gerechtigheid. We zien in het midden van de troon Een, die in handen en voeten en zijde de merktekens draagt van een lijden dat verdragen is om de mens te verzoenen met God. We zien een Vader, oneindig, verblijvend in een ontoegankelijk licht en ons toch aanvaardend door de verdiensten van Zijn Zoon. De wolk van wraak, die alleen maar dreigde met ellende en wanhoop, onthult in het licht dat van het kruis weerkaatst, het opschrift van God: Leef, zondaar, leef! Gij berouwhebbende, gelovende zielen, leef! Ik heb de losprijs betaald. –AA 333

Geef uzelf volledig over aan Jezus. Overdenk Zijn grote liefde en terwijl u nadenkt over Zijn zelfverloochening, Zijn oneindig offer voor ons, opdat we in Hem zouden geloven en uw hart zal overlopen van vreugde, kalme vrede en onbeschrijfelijke liefde. Als we over Jezus spreken, zal ons vertrouwen dat Hij onze persoonlijke, liefdevolle Heiland is ons sterken, en Zijn karakter zal ons steeds meer dierbaar zijn. We mogen ons verheugen in rijke ervaringen van liefde en als we volledig geloven dat wij door Hem aangenomen zijn, mogen we een voorsmaak hebben van de hemel. Wacht in geloof op de Here. De Heer komt dicht bij de mens tijdens gebed en geeft hem een ervaring van Zijn kostbare liefde. We ervaren Hem van nabij en hebben diepe gemeenschap met Hem. We ontvangen een scherp inzicht in Zijn tederheid en medelijden en onze harten zijn gebroken en week als wij bedenken welk een liefde aan ons is betoond. We voelen inderdaad dat Christus in ons is... Onze vrede is als een rivier, golf na golf van heerlijkheid rolt binnen in ons hart en we houden maaltijd met Jezus en Hij met ons. We hebben het besef van de liefde van God en we koesteren ons in Zijn liefde.

Kostbare parels

Matteüs 13:45-46

Zij, die Christus aannemen in het geloof, zullen door de hemel beschouwd worden als kostbare parels waarvoor de koopman een oneindige prijs heeft betaald. En de mensen die Christus vinden zullen beseffen dat zij een hemelse schat gevonden hebben. Zij zullen er alles aan doen om alles wat zij hebben te verkopen teneinde de akker te kunnen kopen waarin de schat verborgen ligt. Als zij nadenken over de liefde van God, als het plan der verlossing voor hun ogen ontvouwd wordt, als zij het geheimenis van de menswording van Christus steeds beter begrijpen, als zij het offer zien dat voor hen is gebracht, dan is niets te waardevol om niet voor Christus op te geven. Hoe meer zij nadenken over de wonderbare liefde van God, hoe meer zij de reikwijdte daarvan beseffen en hoe meer de helderheid van de heerlijkheid van God te heerlijk wordt in hun ogen.

De Here God van de hemel heeft al de rijkdommen van het universum bijeenverzameld om de kostbare parel voor de verloren mensheid te kopen. De Vader heeft al Zijn goddelijke bronnen in handen van Christus gelegd, opdat de rijkste zegeningen van de hemel uitgestort zouden worden op het menselijk geslacht. God kon geen grotere liefde tonen dan Hij heeft gedaan in het geven van de Zoon zijner boezem aan de wereld. Deze gave is aan de mensheid gegeven om hem ervan te overtuigen dat God niets nagelaten heeft wat Hij had kunnen doen, dat er niets achtergehouden is, maar dat de hele hemel uitgestort is in een geweldige gave. Het huidige en eeuwige geluk van de mens ligt in het ontvangen van Gods liefde en in het onderhouden van Gods geboden. Christus is onze Verlosser. Hij is het Woord dat levend geworden is en onder ons heeft gewoond. Hij is de bron waarin wij ons kunnen wassen om gereinigd te worden van alle ongerechtigheid. Hij is het kostbare offer dat gegeven is voor de verzoening van de mens. De hemel der hemelen, de ongevallen werelden, de gevallen wereld en de alliantie van het kwaad kunnen niet zeggen dat God meer had kunnen doen voor de verlossing van de mens dan Hij heeft gedaan. Nooit kan Zijn gave overtroffen worden, nooit kan Hij een rijkere diepte van Zijn liefde laten zien. Calvarie vertegenwoordigt de bekroning van Zijn werk. Het aandeel van de mens is het beantwoorden van Zijn grote liefde door de grote verlossing en zegen die God voor de mens mogelijk heeft

gemaakt, te accepteren. Wij moeten onze dankbaarheid voor de wonderbare gave van God tonen door deel te hebben aan de goddelijke natuur en om te "ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst." (2 Petrus 1:4). Wij moeten onze dankbaarheid tonen door medewerkers met Jezus Christus te worden, door zijn karakter aan de wereld te openbaren. In grote barmhartigheid heeft de Heer de dikke duisternis van voor Zijn troon weggerold, opdat wij Hem zouden zien als een God van liefde.

Mozes verlangde ernaar om het karakter van God te begrijpen en bad: Ik bid het u, "Doe mij toch uw heerlijkheid zien. Hij nu zeide: Ik zal mijn luister aan u doen voorbijgaan en de naam des HEREN voor u uitroepen: Ik zal genadig zijn, wie Ik genadig ben, en Mij ontfermen, over wie Ik Mij ontferm.... En de HERE daalde neder in een wolk, stelde Zich daar bij hem en riep de naam des HEREN uit. De HERE ging aan hem voorbij en riep: HERE, HERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft; maar (de schuldige) houdt Hij zeker niet onschuldig." (Exodus 33:18-19; 34:5-7) In elk woord en elke daad van Jezus Christus moeten wij de stem en de kenmerken van eeuwige liefde herkennen. Want "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt." (Johannes 17:3) De Heer wil dat Zijn volgelingen vervuld raken van Hem door de kennis van Zijn vaderlijk karakter.

De Heer zoekt naar zielen als naar kostbare parels en door de verdiensten van Christus zouden wij anderen hoog moeten achten, als zijnde van grote waarde en ons elke mogelijke inspanning getroosten om samen met Christus te werken in het redden van kostbare parels voor de heerlijkheid van God. Satan zoekt naar mensen in hun onwetendheid over de eigenschappen van God en door valse engelen van licht misleidt hij zielen, waardoor hij hun ondergang kan bewerken.

De Heer wil dat zij die Hem dienen de liefde van Jezus Christus uitdragen, zodat mensen in staat gesteld worden om het verschil te zien tussen het karakter van Christus en het karakter van satan. We moeten constant op onze hoede zijn, anders zal satan een voordeel op ons behalen en ervoor zorgen dat wij een valse geestelijkheid zullen ontwikkelen. Christus heeft onze waarde gesteld aan kostbare parels gelijk, maar satan werkt constant om ons moraal te devalueren. Hoewel de Heer elke voorziening heeft getroffen opdat het karakter van de mens veranderd zal worden en gemaakt zal worden in Zijn gelijkenis, is, omdat de ongerechtigheid welig tiert, de liefde van velen koud geworden. Satan houdt de aandacht vast en maakt dat het verstand in beslag genomen wordt door wereldse, sensuele dingen, zodat de kennis van God verloren gaat en de ziel niet geïnspireerd wordt met de rijke gedachten over Jezus Christus. Het is niet de bedoeling van de Heer om ons in groepen te verlossen. Individueel moeten wij onze keuze maken. Een voor een moeten we ons de genade van God voor de ziel toe-eigenen en we kunnen niet besluiten welke weg een ander zal moeten nemen. De Heer zegt dat we onze eigen "behoudenis bewerken met vreze en beven, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt." (Filippenzen 2:12,13)

Zij die besluiten om Christus te ontvangen, melden zich aan om medewerkers te zijn met Hem in het redden van zielen van anderen. In het presenteren van Christus aan hun medemens, groeien zij zelf in kennis van God en van Christus. Als zij Christus verheffen in hun leven, worden hun ogen gezalfd zodat zij de relatie die Christus met het menselijk ras heeft kunnen waarnemen. Zij worden wijs en in zachtmoedigheid en nederigheid zullen zij, als de gelegenheid zich voordoet, aan vermoeide en misleide zielen de heerlijke realiteit van de reddende genade van God tonen. -YI Oct 17, 1895, al. 1-5

==== Les 1: 27 september – 3 oktober: Gods Natuur: de Basis voor Verzoening

In het geven van Christus, heeft God alles gegeven. Niets groter, niets van meer waarde, kon Hij geven. In het geven van Zijn Zoon, gaf Hij de hele hemel, niet vanwege enige goedheid en gerechtigheid die wij zouden bezitten, maar omdat Hij van ons houdt. -18MR 337

Sabbat 27/9 (De Oneindige: Jesaja 46:10)

"Kunt gij de geheimen Gods doorgronden, de Almachtige doorgronden ten einde toe? Zij zijn hoog als de hemel; wat kunt gij doen? Dieper dan het dodenrijk; wat kunt gij weten?" (Job 11:7,8) "Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des HEREN. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten." (Jesaja 55:8,9, zie ook Jesaja 46:9,10). Het is onmogelijk voor het verstand van stervelingen om het karakter of de werken van de Oneindige ten volle te doorgronden. Voor de slimste geest, de meest machtige en hoogst opgeleide, blijft het heilig Wezen voor altijd gehuld in mysterie.

De apostel Paulus roept uit: "O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen! (Romeinen 11:33). Maar ofschoon "rondom Hem zijn wolken en donkerheid, gerechtigheid en recht zijn de grondslag van zijn troon" (Psalm 97:2), kunnen we uit Zijn handelen met ons en de motieven die eraan ten grondslag liggen, Zijn onbegrensde liefde verenigd met genade tot onbepaalde kracht begrijpen. We kunnen genoeg begrijpen van Zijn doel dat het goed voor ons is om te weten; en daarna moeten we nog steeds vertrouwen op de macht van de Alomtegenwoordige, de liefde en de wijsheid van de Vader en Heerser over alles.

Het woord van God presenteert het karakter van de heilige Auteur en geheimen die wij mensen niet ten volle kunnen begrijpen. Het richt onze gedachten naar de Schepper, die "in een ontoegankelijk licht vertoeft." Het presenteert aan ons Zijn doel, die alle eeuwen der menselijke geschiedenis omarmt en welke hun vervulling bereiken in de eindeloosheid van de eeuwigheid. Het richt onze aandacht op de onderdanigheid aan de oneindige diepte en belangrijkheid van de heerschappij van God en de bestemming van de mens ...

De Bijbel ontvouwt de waarheid met zulk een eenvoud en is zo toepasselijk voor de noden en verlangens van het menselijk hart, dat het de meest verheven personen heeft verbaasd en bekoord, terwijl het de nederige en eenvoudige in staat stelt de weg tot verlossing te ontdekken. Hoe meer hij de Bijbel doorzoekt, hoe dieper zijn overtuiging wordt dat het het woord van de levende God is en de menselijke rede buigt zich voor de majesteit van de goddelijke openbaring.

-5T 698-700; RH 11-12-95; YI 10-17-95; Messenger 4-26-93, 5-10-93; 11MR 344

Zondag 28/9 (Eeuwige God: Genesis 1:1, 21:33; Psalm 90:2)

"Eer de bergen geboren waren, en Gij aarde en wereld hadt voortgebracht, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God." (Psalm 90:2) Gods woord en Zijn werken bevatten de kennis over Hem die Hij aan ons wilde openbaren. We mogen de openbaring die Hij aldus aan ons wilde geven begrijpen. Maar het is met vrezen en beven en met een besef van onze eigen zondigheid dat wij deze studie kunnen aanvangen, niet met het verlangen om God proberen te verklaren, maar met de wens om de kennis te verkrijgen die ons in staat zal stellen om Hem beter te dienen. Laat niemand het op zich nemen om God te verklaren. Mensen kunnen zichzelf niet verklaren en hoe, dan, kunnen ze het wagen om de Alomtegenwoordige te verklaren?...

Aan de nieuwsgierigen breng ik de boodschap dat God mij heeft opgedragen geen antwoord te geven op vragen van hen die onderzoek doen naar dingen die niet geopenbaard zijn. De dingen die geopenbaard zijn, behoren aan ons en onze kinderen. Mensen moeten niet voorbij die grens willen gaan. We moeten niet proberen dingen te verklaren die God niet geopenbaard heeft. We moeten de openbaring bestuderen, die Christus, de Grote Leraar, gegeven heeft over het karakter van God, dat in geest en woord en handelen we Hem mogen vertegenwoordigen voor hen die Hem nog niet kennen.

De persoonlijkheid en de waardigheid van God, waar Hij is en wat Hij is, is een onderwerp die wij met rust moeten laten. Ten aanzien van deze thema's is het gepast te zwijgen. Het zijn zij die geen ervaringskennis over God hebben, die het wagen om over Hem te speculeren. Als zij Hem beter zouden kennen, dan zouden ze minder te zeggen hebben over wat Hij is. Degene die in zijn dagelijks leven dicht bij God leeft, die een diepe kennis over Hem heeft, beseft heel goed de onmogelijkheid van de mens om de Schepper te verklaren ... God is er altijd geweest. Hij is de grote IK BEN ... Hij is oneindig en alomtegenwoordig. Onze woorden kunnen Zijn grootheid en majesteit niet beschrijven.

Wat de Bijbel leert over God is de enige leer die wij mensen veilig kunnen volgen. We moeten ons geloof laten leiden door het simpele: "Zo zegt de Here." De kennis over Hem, die God wil dat wij uit Zijn woord opdoen, zal, als het in het dagelijks leven wordt uitgeoefend, mannen en vrouwen sterk maken om het kwade te weerstaan en hen geschikt maken om Zijn vertegenwoordigers te zijn.

We moeten de eenvoud van de lessen van Christus bestuderen. Hij wijst ons op de noodzaak van gebed en nederigheid. Deze zijn een bescherming tegen de foutieve redeneringen waarmee satan ons naar andere goden wil leiden en misleidende theorieën wil laten aanvaarden, die door hem verhuld worden in klederen van licht. -UL 326; Messenger 6-7-93; RH 4-5-06; MM 92-93; FLB 42

Maandag 29/9 (Een liefdevolle God; Psalm 118:1-4; Romeinen 5:8; 8:37-39; 1Johannes 4:8,9,16)

“Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.” (Hebreeën 7:25) Christus is ontvangen in heerlijkheid, hoger verheven dan de hemelen, heilig, ongevaarlijk en onbevuild, voor altijd levend om te bemiddelen voor ons. We kunnen met Job zeggen: “Ik weet dat mijn verlosser leeft.”...

De Heer die de wereld heeft gemaakt, heeft het niet aan haar lot overgelaten. Hij bestuurt de dingen met Zijn almachtige kracht. Dezelfde God die zo van de wereld hield dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft, heeft de losprijs van Zijn bloed niet overgelaten aan de tegenstander van God en mensen. In het geven van de beste gave van de hemel aan de wereld, heeft Hij de hemel zelf gegeven. De liefde en goedheid van God zijn niet minder geworden; Zijn genade is nog steeds gericht op de gevallen kinderen van Adam. Door de eeuwen heen, elk uur is de liefde van God in de wereld uitgeoefend, ondanks de slechtheid van de mensheid en toen de volheid der tijden gekomen was, werd de Godheid geëerd door het uitstorten over de wereld van een vloed van helende genade, die nooit belemmerd of teruggetrokken mocht worden totdat het plan der verlossing was vervuld. De Heer heeft aan de wereld een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten. God hield zo van de wereld, dat Hij ons in het geven van Zijn Zoon, die gelijk was aan Zichzelf, de hemel niet kon weerhouden. In het geven van de grootste gave, heeft Hij ons dat wat minder was niet weerhouden. [zie Romeinen 8: 32; 5:8-10]

God had de wereld zo lief dat Hij niet wilde dat het mogelijk was dat er gezegd zou kunnen worden dat Hij ons meer had kunnen geven of dat Hij het menselijk gezin een grotere portie liefde had kunnen toedelen. Hij wist dat de grootste manifestatie van liefde, getoond in het leven en sterven van de Zoon van God, de felste jaloezie bij satan zou opwekken. De gave van Christus aan de wereld was zonder weerga en geen enkele macht kan met God wedijveren door een gave te geven die in de buurt zou kunnen komen van de waarde van 's hemels beste schat. De grootheid van deze gave was om mensen een onderwerp voor dankbaarheid en lofprijzing te geven, die zou duren voor tijd en eeuwigheid. Door alles te geven in Christus, legt God beslag op hart, verstand, ziel en kracht van de mens. Kijkend naar de schat die God gaf in de volle en complete gave van Christus, kunnen we alleen maar uitroepen: “Hierin is de liefde!” (1 Johannes 4:10)

-YI Dec 13, 1894, al. 1-3; ST 8-27-02, 11-24-90; YI 1-6-98; 18MR 335-337; TMK 18; SD 227; FLB 50

Dinsdag 30/9 (God als Schepper; Psalm 100:3)

Zij die een ware kennis hebben van God zullen niet bekoord worden door de wetten van materie of de handelingen der natuur, of weigeren de continue werken van God in de natuur te erkennen. De natuur is niet God, noch was het ooit God. De stem der natuur getuigt van God, maar de natuur is niet God. Als het werk van de schepping draagt het eenvoudigweg het getuigenis van Gods macht. De Godheid is de auteur van de natuur. De natuurlijke wereld heeft uit zichzelf niet meer kracht dan God het toekent. Er is een persoonlijke God, de Vader; Er is een persoonlijke God, de Zoon. En “Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft; Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge.” (Hebreeën 1:3)

De psalmist zegt: “De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen; de dag doet sprake toestromen aan de dag, en de nacht predikt kennis aan de nacht. Het is geen sprake en het zijn geen woorden, hun stem wordt niet vernomen.” (Psalm 19:2-4) Sommigen zouden kunnen denken dat deze grote dingen in de natuur God zijn. Zij zijn God niet. Al deze wonderen in de hemelen doen alleen het werk waarvoor ze bestemd zijn. Zij zijn de boodschappers van God. God is het hoofd en ook de Schepper van alle dingen. Het goddelijk Wezen is verwickeld in het onderhouden van de dingen die Hij heeft gemaakt. Dezelfde hand die de bergen vasthoudt en hen op hun plaats in evenwicht houdt, leidt de werelden in hun mysterieus pad rond de zon.

Er is geen ding in de natuur waarin we geen verwijzing over vinden in het woord van God ...

De fysieke organen van de mens staan onder beheer van God. Maar het is niet als een klok, die in werking wordt gezet en daarna vanzelf loopt. Het hart klopt, en hartslag volgt op hartslag, maar het hele wezen staat onder supervisie van God. “Want Gods medewerkers zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij.” (1 Korintiërs 3:9) In God leven wij en bewegen we ons en hebben we ons bestaan. Elke hartslag, elke ademtocht, is de inspiratie van Hem die in de neusgaten van Adam de levensadem blies – de inspiratie van de altijd aanwezige God, de grote IK BEN.

-RH Nov 8, 1898, al. 9-11,13; YI 1-10-01, 3-24-98; GCDB 3-6-99; ST 10-24-92; 8T 255-264; FLB 24; PP 114; TDG 273; LHU 54

Woensdag 1/10 (Heilige God; Jesaja 40:25; 57:15)

[Jesaja 26: 1-4] Het is het voorrecht van elk lid van de familie van God om Zijn wil te kennen ten aanzien van Zijn handelen met ons. De Heer zou door allen, die geïnstrueerd en verlicht willen worden door de Heilige Geest, gezocht moeten worden. Hij staat altijd klaar om met Zijn volk te communiceren. Hij verklaart: "Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: In den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelde en nederige van geest...." (Jesaja 57: 15-21)

"In stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn." (Jesaja 30: 15). Dit is de les die aan elke ziel gegeven is. De kracht van elke ziel is in God en niet in mensen. Stilheid en vertrouwen moet de kracht zijn van allen die hun harten aan God geven. In al onze tijdelijke noden, in al onze zorgen en angsten, moeten we wachten op de Heer. "Vertrouwt niet op edelen, op een mensenkind," (Psalm 146: 3) is het woord dat tot ons komt. De Heer heeft onze harten verenigd met het Zijne. Als we van Hem houden, en in Zijn dienst aanvaard zijn, zullen we al onze lasten bij de Heer brengen en op Hem wachten. Dan zullen we een persoonlijke ervaring hebben een overtuiging van Zijn aanwezigheid en Zijn bereidheid om onze gebeden om wijsheid en instructie te horen, die ons de verzekerdheid en vertrouwen zullen geven over Zijn gewilligheid om verwarring te overwinnen.

God wil dat wij ons verblijden en Hem elke dag lofprijzen voor de voorrechten die Hij ons in Christus geschonken heeft: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht." (Matteüs 11: 28-30) Een vriendelijke en liefdevolle Vriend en Vader heeft alle dingen in Zijn hand. En als dit waar is voor de individuen en naties, hoe veel te meer voor Zijn kerk en Zijn uitverkorenen...

Christus heeft niet een terloopse interesse in ons. Zijn liefde is sterker dan die van een moeder voor haar kind. De profeet zegt: "Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten Al zouden zij die vergeten, toch vergeet Ik u niet." (Jesaja 49: 15) Onze Verlosser heeft ons vrijgekocht met menselijk lijden en verdriet. Hij leed onder vernedering, verdachtmaking, mishandeling, spot, verwerping en dood. God is dichtbij in het verzoenend offer van Christus, in Zijn bemiddeling, Zijn liefdevolle, tedere en rechtsprekende kracht over Zijn kerk. Gezeten bij de eeuwige troon, bekijkt Hij Zijn kinderen met intense interesse. Hij waakt over u, bevend kind van God. Hij zal u zeker stellen onder Zijn bescherming. Zijn beloften zijn voor u: [Jesaja 26: 3; Psalm 27: 14, 125: 1]

-ST Oct 7, 1897, al. 2,5-6,11; RH 3-20-94, 2-23-97, 3-18-15; ST 8-8-92, 7-29-13; YI 11-11-97; PK 314-321; SD 311

Donderdag 2/10 (Alomtegenwoordige God; Psalm 139:1-4,15,16; Jesaja 46:10; Matteüs 10:20)

Zou het gordijn opzijgeschoven kunnen worden voor de jeugd die hun harten nog niet aan God gegeven hebben, en voor anderen die christenen in naam zijn, maar niet vernieuwd in hun harten en ongeheiligd in hun driften, dan zouden zij zien dat Gods oog op hun rust en zij zouden zich net zo ongemakkelijk voelen als de koning van Babylon. Zij zouden beseffen dat in elke plaats, op elk uur van de dag er een heilige Wachter is, die elke daad weegt, wiens oog de hele situatie bekijkt, of het iets deugdzaams is of iets van ontrouw en misleiding.

We zijn nooit alleen. We hebben een metgezel, of we Hem verkiezen of niet. Onthoud dat waar u ook bent, wat u ook doet, God is daar. Voor elk woord en elke daad hebt u een getuige – de heilige, zondehatende God. Niets wat gezegd of gedaan wordt, of gedacht, kan aan Zijn onfeilbaar oog voorbijgaan. Het kan zijn dat uw woorden niet gehoord worden door menselijke oren, maar zij worden gehoord door de Heerser van het universum. Hij leest de inwendige boosheid van de ziel, wanneer de wil tegengewerkt wordt. Hij hoort de uitdrukkingen van godslastering. In de diepste duisternis en eenzaamheid is Hij aanwezig. Niemand kan God voor de gek houden, niemand kan ontsnappen aan de verantwoordelijkheid die hij tegenover Hem heeft. [Psalm 139: 1-12]

Dag aan dag worden de verslagen van uw woorden en uw daden en uw invloed in de boeken van de hemel vastgelegd. Deze zult u op een dag tegenkomen. "En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken.... En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs." (Openbaring 20: 12,15)

Ik stuurde u een bericht om naar te luisteren. U bent geroepen om "mede arbeiders met God te zijn." Dit is een verantwoordelijkheid die u kunt negeren, maar die daad zal een zeker resultaat opleveren. God heeft aan elk van u een werk gegeven. Hij heeft u mogelijkheden, middelen, licht en kennis gegeven en Hij houdt u verantwoordelijk voor de manier waarop u deze krachten gebruikt. "Daarom moeten wij te meer aandacht schenken aan hetgeen wij gehoord hebben, opdat wij niet afdrijven. Want indien het woord, door bemiddeling van engelen gesproken, van kracht is gebleken, en elke overtreding en ongehoorzaamheid rechtmatige vergelding heeft ontvangen, hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil, dat allereerst verkondigd is door de Here, en door hen, die het gehoord hebben, op betrouwbare wijze ons is overgeleverd?" Hebreeën 2: 1-3)

- BEcho May 2, 1898, al. 7-11; RH 4-17-88; TM 438-440; TMK 234; UL 96

Vrijdag 3/10 (Wat een liefde! 1 Johannes 3:1)

De liefde van God is een gouden ketting, die de feilbare mens aan Zich bindt. Zijn liefde gaat boven al onze kennis uit. Menselijke wetenschap kunnen het niet verklaren. Menselijke wijsheid kunnen het niet bevatten. Ouders houden van hun kinderen, maar de liefde van God is groter, breder, dieper dan menselijke liefde ooit kan zijn. Al de ouderlijke liefde die van generatie op generatie door de kanalen van het menselijke hart gestroomd heeft, alle bronnen van tederheid die in de zonen van mensen ontspringen, zijn, in vergelijking tot de onfeilbare, onuitputtelijke liefde van God, slechts een kleine rimpeling op de onmetelijke oceaan. Taal kan het niet uiten, pen kan het niet beschrijven. U kunt erover mediteren elke dag van uw leven; u kunt de Schriften ijverig onderzoeken in een poging het te begrijpen; u kunt elke kracht en capaciteit die God u gegeven heeft aanwenden; en toch is er nog een oneindigheid te ontdekken. U kunt die liefde in alle eeuwigheid bestuderen en toch niet ten volle de lengte en breedte en diepte en hoogte begrijpen van de liefde van God.

Voor God is de gemeente het meest dierbare object op aarde. "Want des HEREN deel is zijn volk, Jakob het Hem toegemeten erfdeel. Hij vond hem in een land van steppen, in een woest land van gehuil in de wildernis. Hij beschutten hem, lette op hem, bewaarde hem als zijn oogappel. (Deuteronomium 32:9-10) "Want, zo zegt de HERE der heerscharen, wiens heerlijkheid mij gezonden heeft, aangaande de volken die u uitgeplunderd hebben – want wie u aanraakt, raakt zijn oogappel aan.." (Zacharia 2:8)

Alleen als we over het grote plan der verlossing nadenken, zullen we een juist begrip hebben over het karakter van God. Het werk der schepping was een manifestatie van Zijn liefde, maar alleen de gave van God om een schuldig, verloren ras te redden, openbaart de oneindige diepte van goddelijke tederheid en medelijden. "Want alsof lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Terwijl de wet van God geëerd wordt, en de juistheid ervan wordt bevestigd, wordt aan de zondaar vergeving geschonken. De kostbaarste gave, die de hemel zelf te geven had, werd uitgestort "zodat Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is." (Romeinen 3:26)

"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het (ook)." Wat een liefde, wat een eindeloze liefde die, hoewel wij zondaars en vreemdelingen zijn, ons teruggebracht heeft tot God en geadopteerd heeft in het gezin van God! We mogen Hem aanspreken met de tedere naam van "Onze Vader," welke een teken is van onze genegenheid voor Hem en een plechtige eed van Zijn tederheid jegens ons.

-ST 7-13-04, 4-12-10; SW 3-7-05; AA 329-334; 4T 461-462; 5T 738-746; LHU 249
Verdere studie: 5T 739

====Les 2: 4-10 oktober: Kosmische Crisis: De verstoring van Gods gevestigde orde

Het is onze redding als wij ons door Zijn wetten laten leiden, Zijn leven ons patroon wordt en Zijn heerlijkheid ons doel. Door te blijven in de liefde van God, verbonden te weten aan het gehoorzamen van Zijn eisen, dat is vrij zijn in Christus. -ST Nov 15, 1899, 8

Sabbat 4/10 (In Zijn naam; Kol 1:17)

(Kol 1:16-20). Voordat Hij zijn discipelen verliet, gaf Christus hen hun opdracht. Slechts één stap verwijderd van de Troon, was Zijn laatste instructie aan hen: "Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen." (Mat. 28:18-20)

De discipelen stonden op het punt om de stralen van het licht van de aanwezigheid van de Heiland op te vangen en dat licht te laten schijnen op hen die wandelen in de schaduwen des doods. Hun opdracht was om hun werk te starten in Jeruzalem. Zij moesten het getuigenis van Christus uitdragen in de stad waar Zijn grootste vernedering had plaatsgevonden. Hier moesten zij blijk geven van hun kracht en doeltreffendheid door Christus te verhogen voor hen die Zijn genade en liefde hadden weerstaan....

Christus bracht de gedachten van de discipelen naar een hoger plan en toonde hen hoe groot het bondgenootschap tegen Hem was; Hij die was gekomen als het licht en leven van mensen. Hij vertelde hen dat zij niet "worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten" (Efez 6:12). Hij herinnerde hen eraan dat zij betrokken waren in een strijd waar de eeuwige resultaten van afhankelijk waren...

In Zijn naam zou de strijd van waarheid tegen leugen voortgezet worden, het omverwerpen van de afgodische en zondige bolwerken. Mensen moesten aangezet worden tot het brengen van de waarheid aan elke tong en natie, om de trompet een duidelijk geluid te geven (1Kor 14:8) en de sluimerende naties op te wekken uit hun geestelijke apathie en dood. De discipelen zouden Zijn getuigen zijn. Elke actie van hen zou erop gericht zijn om aandacht te geven aan Zijn naam, hebbende die vitale kracht die mensen één maakt met Hem die de bron is van alle kracht en doeltreffendheid. Zij moesten hun geloof concentreren op Hem, die de bron is van genade, zegeningen en kracht. Zij moesten hun voorbeden aan de Vader doen in Zijn naam en dan zouden hun gebeden verhoord worden. Zij moesten dopen in de naam van de Vader, en van de Zoon en van de Heilige Geest. Christus' naam was hun wachtwoord, hun onderscheidingsteken, hun band van eenheid, de autoriteit van hun daden en de bron van hun succes. Niets kon deel uitmaken van Zijn koninkrijk zonder Zijn naam of opschrift te dragen.

-RH Mar 15, 1898, 1-2, 4-6; ST 9/4/01, 5-1-93, 11-15-99; RH 2-4-90, 7-4-12, 7-18-99

Zondag 5/10 (Zonde: zijn oorsprong; Ezechiël 28:14-17)

Satan is continu bezig om de gedachten van de mens te beïnvloeden door middel van subtiele kunsten. Hij heeft een meesterbrein gekregen van God, maar heeft al zijn edele capaciteiten misbruikt tegen de Allerhoogste en de raadgevingen van de Allerhoogste naast zich neergelegd. Hij had een brede ervaring inzake de band met de God des Hemels en hij wendt zijn kennis van de zaken Gods zo aan, dat het goddelijk karakter ervan verkeerd geïnterpreteerd wordt. Satan was een rebel en allen die hem volgen in zijn rebellie zullen dezelfde kwade werken doen. Er is een tijd geweest dat satan in harmonie leefde met God en hij vond zijn vreugde in het opvolgen van de goddelijke opdrachten. Zijn hart was vervuld van liefde en vreugde in het dienen van Zijn Schepper, totdat hij begon te denken dat zijn wijsheid niet van God afkwam, maar uit hemzelf voortkwam en dat hij net zo waardig als God was om eer en macht te ontvangen. Toen hij erachter kwam dat hij niet als God kon zijn, werd hij vervuld met rebellie en wilde zijn wil niet overgeven aan de wil van God.

Wanneer mensen zich verzetten tegen de waarheid, dan rijst vaak de vraag: "Wat is de reden dat dit gebeurt?" En als zij geen reden voor afval kunnen vinden, dan zijn zij geneigd te geloven dat de tegenstanders nooit een goede ervaring hebben gehad in de waarheid en het bestaan van God; dat zij totaal onoprecht waren in hun belijdenis. Maar dit is geen veilige redenering. Wat was de reden van satans rebellie? Was er een rechtvaardige reden aan te wijzen voor zijn zonde? De plek waar zonde is ontstaan is duidelijk geworden, maar de reden kan niet gevonden worden, want er is geen reden voor haar bestaan. Er staat over satan het volgende geschreven: "Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werd, totdat er onrecht in u werd gevonden". Allen die zich verzetten, hebben geen echt excuus. Hun verzet manifesteert zich in rebellie en zelfverhoging, alsof zij de eerste opstandige zijn.

Zij die tot de Here roepen om hen te bevrijden van de betovering die de satan om hen heen heeft gegeven, schatten de Schrift op zijn waarde...De Bijbel is een goddelijk communicatiemiddel en is net zo'n boodschap aan de ziel alsof een stem uit de hemel gehoord werd die tot ons spreekt...

Als u de schrift in alle nederigheid bestudeert, met ernstig gebed om leiding, zullen engelen van God de levende realiteit ervan aan u laten zien; en als u de boodschap van de waarheid koestert, dan zullen zij zijn als een muur van vuur tegen de verleiding, misleiding en betoveringen van satan.

-ST Sept 18, 1893, 1-2, 7; ST 9-24-94, 9-18-93, 4-28-90; RH 11-17-91; GCDB 3-2-97; GC 493-498; PP 35-43; PC 63-65; 1888 1197-1203

Maandag 6/10 (Aanval op God; Jesaja 14:13,14)

Ofschoon al zijn heerlijkheid door God gegeven was, nam Lucifer aan dat hij het uit zichzelf had. Niet blij met zijn positie, hoewel hij geëerd werd boven de hemelse heerscharen, had hij het voorzien op de eer die alleen de Schepper toekwam. Bij het verlaten van zijn plek in de directe aanwezigheid van de Vader, ging hij voort met het zaaien van een geest van ontevredenheid onder de engelen. Hij werkte met mysterieuze geheimhouding, en heeft een tijd lang zijn ware doel verborgen kunnen houden, terwijl hij eerbied toonde aan God. Hij insinueerde twijfel over de wetten waar de hemelse wezens zich aan hielden, - wetten waarvan hij verklaarde dat ze willekeurig waren, dat ze nadelig waren in het belang van het universum - en dat verandering noodzakelijk was. Essentiële belangen stonden op het spel. Zou Lucifer succes hebben in het ondermijnen van het vertrouwen in Gods wet? Zou hij deze vermeende tekorten in de wet zo verduidelijken, dat de inwoners van het hemelse heelal bevestigd zouden worden in de bewering dat de wet verbeterd zou kunnen worden?...

God in Zijn wijsheid heeft geen krachtige maatregelen toegepast om satans opstand te onderdrukken. Zulke maatregelen zouden sympathie voor satan hebben opgewekt en zijn rebellie versterken in plaats van zijn kracht te verminderen. Als God bij aanvang zijn rebellie had bestraft, zouden velen naar hem hebben opgekeken als één die onjuist behandeld werd en zouden zij zijn voorbeeld hebben gevolgd. Het was noodzakelijk dat hij tijd en gelegenheid had om zijn valse principes te ontwikkelen. Er was oorlog in de hemel en de Vorst des Levens overwon de tegenstander. Satan werd uit de hemel verbannen, samen met de engelen die zich met hem verenigd hadden....

Vanaf het begin was het satans doel om de mens te scheiden van God. En dit doel heeft hij in elke tijd uitgeoefend. Hij is constant bezig met de mensenkinderen. Hij doorkruist alle klassen. Dezelfde methode van misleiding, dezelfde logica die hij gebruikte om het heilige paar in Eden te misleiden, heeft hij in de daaropvolgende eeuwen altijd gebruikt...

Het gevolg van Adams ongehoorzaamheid is dat elk mens een wetsovertreder is, verkocht onder de zonde. Tenzij hij berouw toont en zich bekeert, is hij onder de slavernij van de wet, dient hij satan, valt hij voor de misleidingen van de vijand en is hij een getuige tegen de leefregels van Jehova. Door volmaakte gehoorzaamheid aan de vereisten van de wet wordt de mens gerechtvaardigd. Alleen door geloof in Christus is zo'n gehoorzaamheid mogelijk. De mens kan misschien de geestelijkheid van de wet begrijpen, zich realiseren dat de kracht ervan als een detector werkt tegen zonde, maar de mens is hulpeloos om satans kracht en misleidingen te weerstaan als hij niet de verzoening accepteert waarin voorzien is door het bemiddelend offer van Christus, die onze verzoening is, onze eenwording met God.

-ST July 23, 1902, 5, 7, 13; RH 9-24-01; ST 7-23-02; GC 658-661

Dinsdag 7/10 (Zonde en de wet van God; Matteüs 22:37-40; Johannes 3:16; 14:15; 21 ; 1 Johannes 5:3)

In zijn toespraak op de berg legde Jezus zijn houding ten opzichte van de wet in niet mis te verstane taal uit. Hij zei: "Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. (Matt. 5: 17-19). Er zijn sommigen die menen te denken dat zij de wetten van God kunnen negeren en toch toegang tot de hemel hebben. Maar dit is niet de juiste interpretatie van de woorden van de Heiland: "Hij zal zeer klein heten in het koninkrijk der hemelen." Als zij, die het licht hebben betreffende de onveranderlijke aard van de wet van Jehova, de waarschuwendende boodschappen van Gods boodschappers hebben gehoord, zoals de bewoners van de Oude wereld, die hun eigen inzetten kozen en weigerden de raadgevingen en waarschuwingen van God te ontvangen, zullen zij de kleinsten genoemd worden door de Here Jezus Christus en door de intelligente hemelwezens. Zij mogen hoge functies uitoefenen en staan als wachters op de muren van Zion en toch worden zij in de hemel aangerekend als overtreders van de wet van God. En als God een overtreder van de wet toegang zou verlenen door de paarden poorten, zou rebellie onsterfelijk zijn en zou de hemel niet veel beter zijn dan de aarde. Jezus voegde aan zijn betoog toe hoe een overtreder beloond zal worden: "Want Ik zeg u: Indien uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan".

O, dat elke ziel het feit zou kennen dat er maar een hoop op verlossing is voor hem, en dat is volmaakte overgave en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan de wil van God, die elk uur schiep en ondersteunt. Ik smeeke degenen die Christus verlaten hebben om hun eeuwig welzijn te overdenken. Laten zij zich de woorden van Christus herinneren: "Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden?" Wilt u de talenten die God u gegeven heeft gebruiken als wapens tegen Hem? Wilt u ondanks alles weglopen van de Heer die zoveel van u houdt en die stierf om u te redden? Wilt u menselijke inzetten volgen en de wet van Jehova met voeten vertreden? De Here heeft geduld met u. Hij heeft u een gave gegeven die ver boven menselijk denken uitgaat, de gave van Zijn geliefde zoon. Toen "hij zag dat er niemand was....". (Jesaja 59: 16)

-RH Aug 6, 1895, 4, 12; RH 8-6-95; ST 11-22-05; DA 23-26; COL 310-317; LHU 83

Woensdag 8/10 (Zonde als rebellie tegen Gods regering)

De relatie van Christus tot de wet is slechts flauwtjes begrepen, maar onwetendheid zal geen excuus zijn voor iemand die handelt tegen de principes van de wet en het evangelie. Velen van hen die verkondigen dat zij geloven in de beproefde waarheden voor deze laatste dagen, doen alsof God geen notitie genomen heeft van hun oneerbiedigheid en hun gemanifesteerde ongehoorzaamheid aan de principes van Zijn heilige wet. De wet is de uitdrukking van zijn wil en het is door gehoorzaamheid aan die wet dat God voorgesteld heeft om de mensenkinderen aan te nemen als Zijn zonen en dochters...

Onze gerechtigheid wordt gevonden in het gehoorzamen van Gods wetten door de verdiensten van Jezus Christus. We kunnen het ons niet veroorloven om op één punt mis te gaan: want als we dat doen, dan wordt er gezegd dat wij schuldig zijn aan allen; dat wil zeggen, wij worden in de hemel genoteerd als overtreders, ongehoorzame kinderen, ondankbaar, onheilig, die de verdorvenheid van satan verkiezen boven de reinheid van Christus. Een heilig offer is gebracht zodat het morele beeld van God hersteld kan worden in de mens, door gewillige gehoorzaamheid aan al de geboden Gods. Onmetelijke groot is onze verlossing, een royale voorziening is er gemaakt door de gerechtigheid van Christus, zodat wij puur, vervuld zijn en aan niets gebrek hebben.

Het verlossingsplan opent voor de bekeerde, gelovige zondaar mogelijkheden voor de eeuwigheid die onze voorstellingsvermogen te boven gaan. Als de mens zich houdt aan Gods wetten door te geloven in Jezus, dan zullen de schatten van de hemel binnen zijn bereik liggen; het tegengestelde hiervan zal het resultaat zijn als wij weigeren God te gehoorzamen. Het is onmogelijk voor de mens om tegemoet te komen aan Gods wetten op eigen kracht. Zijn offers, zijn werken zullen alle besmet zijn met zonde. Een medicijn is voorzien in de Heiland, die aan de mens Zijn verdiensten kan geven en hem medearbeider maakt in het grote werk van verlossing. Christus is rechtvaardiging, heiligmaking en verlossing voor degenen die in Hem geloven en Zijn voetstappen volgen. Jezus kwam naar onze wereld om in zijn leven het karakter van God te manifesteren. Hij nam onze natuur op zich, een combinatie makend van menselijk met goddelijk. Hij was een volmaakt voorbeeld voor ons van heilige gehoorzaamheid aan Gods wet en wij worden aangespoord: "Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises". (Fil 2:5-8, Kol. 1:14-17)

-RH Feb 4, 1890, 2-4; RH 3-15-98, 7-4-12; ST 9-4-01, 11-15-99; AA 471-475

Donderdag 9/10 (Oorlog in de hemel: Openbaring 12:7-10; Zacharia 3:1; Ezechiël 28:16)

Satan begon zijn werk als aanklager in de hemel. Dit is sinds de zondeval zijn werk en het zal zijn speciale werk blijven naarmate we het einde der tijden naderen. Hij wordt laaiend als hij mensen op aarde ziet, die, ondanks hun zwakheden en zonde, respect hebben voor de wet van Jehova. Zijn intentie is om hen God niet te laten gehoorzamen. Hij verheugt zich in hun onwaardigheid en heeft manieren voorbereid om elke ziel te strikken en te scheiden van God. Hij klaagt God aan en veroordeelt God en allen, die ernaar streven Zijn doelen in genade en liefde, met compassie en vergeving, na te leven in deze wereld. Elke manifestatie van Gods kracht aan Zijn volk wekt vijandigheid van satan tegen hen op. Elke keer als God iets doet voor hen, werkt satan gestaag met zijn engelen om hun ondergang te bewerkstelligen....

Elke ziel moet de ontmoediging die satan zeer zeker zal bewerken, dat onze zonden te groot zijn en te pijnlijk om vergeven te kunnen worden, weerstaan. Zondaar, Jezus houdt van u. Hij heeft zijn eigen arm in het vuur gestoken om u te redden. Laat dus geloof de plaats innemen van twijfel, hoop en moed de plaats van angst en ongeloof. Belijd uw zonden dagelijks en hoop op vergeving. Laat niet de zorgeloze en onverschillige houding van een ander u de moed ontnemen, of de levensstroom die door uw ziel stroomt, afstompen. Als u ziet dat zij, die wakker horen te zijn, die de kudde moeten leiden, niet beantwoorden aan hun hoge en heilige verantwoordelijkheid, voel dan in het diepst van uw ziel dat het noodzakelijker is voor u om u te onderwerpen aan Gods vereisten en Zijn leiding. U moet als levende mensen handelen; werk met getrouwheid

Maar er is een belangrijk aspect in deze les. De volle betekenis ervan zal ervaren worden door hen die zullen leven in de tijd vlak voor de komst van de Heer. Er zullen mensen zijn die zich onder Gods leiding stellen tot het einde der tijden. Zij zullen de betekenis van Christus' lijden kennen. Satans slechtheid zal intensiever op hun gericht worden als hij merkt dat de tijd kort is. Hij weet dat hij al zeker is van hen die onder zijn waanideeën leven, maar zij die niet door hem verleid willen worden, zal hij blijven vervolgen totdat de laatste toorn van God op hem geplaatst wordt. Hij zal wonderen verrichten om de misleiding van de mensen te bevestigen die al verleid zijn en om anderen te verleiden. Ik wil u er nadrukkelijk wijzen op het belang van een hechte en heilige wandel met God. Door te zeggen dat wij geloven in de Zoon van God is niet genoeg. Door het geloof moet Christus in ons hart wonen.

-RH Sept 22, 1896, 7, 12, 14; RH 9-22-96, 2-18-90; GCDB 3-2-97; 1888 1197-1202; PC 63-65; 4BC 1178

Vrijdag 10/10 (Laat niet los; Judas 3)

Houd stevig vast aan de Heer Jezus en laat niet los. Wees sterk overtuigd van dat waarin u gelooft. Laat de waarheden van Gods woord u leiden om hart, denken, ziel en kracht te wijden aan het doen van Zijn wil. Houd vast aan deze woorden: "Zo zegt de Heer." Laat uw enige argument zijn: "Er staat geschreven." Wij moeten ons verheugen over het geloof dat eens gegeven is aan de heiligen. Dat geloof heeft niks van zijn gewijde, heilige karakter verloren, hoe afkeurenswaardig zijn tegenstanders het ook vinden.

Zij die hun eigen denken volgen en wandelen op hun eigen weg, vormen slechte karakters. IJdele doctrines en subtiele sentimenten zullen geïntroduceerd worden met aannemelijke presentaties, om, indien mogelijk, ook de uitverkorenen te misleiden. Bouwen kerkleden op de Rots? De storm nadert, de storm, die ieders geloof zal toetsen naar het werk dat het werkelijk is. Gelovigen moeten nu stevig geworteld zijn in Christus, of zij zullen op een zijspoor gebracht worden door valse leringen. Laat uw geloof omkleed zijn door het Woord van God. Houd het levende getuigenis van de waarheid stevig vast. Heb geloof in Christus als uw persoonlijke Redder. Hij was en zal altijd onze Rots der eeuwen zijn. Het getuigenis van de Geest van God is waar. Verander uw geloof niet voor een menselijke leer, hoe aantrekkelijk het er ook uit mag zien, die uw ziel zal verleiden.

De drogredenen van satan worden vermenigvuldigd, en zij die afwijken van het pad der waarheid zullen hun lasten kwijtraken. Niets hebbende om zich aan te ankeren, zullen ze wegdrijven van de ene waanidee naar de ander, weggeblazen door de winden van vreemde leringen. Satan is naar beneden gekomen met grote kracht. Velen zullen misleid worden door zijn wonderen. Zij die zijn wetenschap accepteren zullen tussen hen zijn waarvan Christus de woorden zegt in Openbaring 3:1-3: "En schrijf aan de engel der gemeente te Sardes: Dit zegt Hij, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft: Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. ² Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God. ³ Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u. Indien gij dan niet wakker wordt, zal Ik komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur Ik u zal overvallen." Ik smee een ieder om duidelijk en zeker te zijn met betrekking tot de vaste waarheden die wij hebben gehoord, ontvangen en bepleiten. De verklaringen van Gods Woord zijn duidelijk. Plant uw voet stevig op het platform van de eeuwige waarheid. Wijs elke vorm van foute leer af, die de persoonlijkheid van God en Christus verloochent, ook al is zij bedekt met een kleed van realiteit, ...

Christus en zijn gerechtigheid, laat dit ons platform zijn, het leven van ons geloof. Dat wat hij ons geleerd heeft, moeten wij onderwijzen. Zijn opdracht aan zijn volgelingen is: "Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld."

-RH Aug 31, 1905, 7-11, 15; AUCR 10-1-06; ST 1-20-90; 4SP 316-323; PP 34-41

Citaten uit les: FLB 66; DA 758, 435, 21; Verdere studie: PP 35; DA 761, 762

====Les 3: 11-17 oktober: De Zondeval

Zo ver als het kwaad zich uitstrekt, zo ver wordt de stem van de Vader gehoord. Hij roept Zijn kinderen op om de gevolgen van de zonde onder ogen te zien, waarschuwt hen om het kwaad weg te doen en nodigt hen uit het goede te ontvangen. -Ed 27

Sabbat 11/10 (Vertrouw Zijn beloften; Rom. 7:24)

Door de zonde zijn wij gescheiden van het leven van God. Wij kunnen uit ons zelf absoluut geen heilig leven leiden. Er zijn veel mensen die zich bewust zijn van hun hulpeloosheid en die naar dat geestelijke leven verlangen dat hen in harmonie met God brengt. Zij proberen tevergeefs dit leven aan te grijpen. In wanhoop roepen ze uit: "Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?" Laten deze wanhopige, vertwijfelde mensen omhoog kijken. De Verlosser vraagt hen om op te staan, in gezondheid en vrede. Wacht niet totdat u zich gezond gemaakt voelt. Geloof Zijn woord, en het zal vervuld worden. Stel uw wil aan de kant van Christus. Wens Hem te dienen, en handel op Zijn woord en u zult kracht ontvangen. Wat ook de kwade praktijk mag zijn, of de hartstocht die uw ziel en lichaam beheerst houdt door er lange tijd aan toe te geven, Christus kan en verlangt ernaar u te verlossen. Hij zal aan uw ziel die "hoewel gij dood waart door uw overtredingen" (Efeziërs 2:1) leven toedelen.

Het geloof verbindt ons met de hemel, en geeft ons kracht om met de machten van de duisternis te kunnen omgaan. In Christus heeft God in middelen voorzien om elke zondige karaktertrek te onderwerpen en elke verzoeking te weerstaan, hoe sterk die ook mag zijn. Maar velen voelen hun gebrek aan geloof en daarom blijven ze ver van Christus vandaan. Laten deze zielen zich, in hun hulpeloze onwaardigheid, richten op de genade van hun meelevende Verlosser. Kijk niet naar het eigen ik, maar naar Christus. Hij die de zieken genas en demonen uitwierp, toen Hij tussen de mensen wandelde, is vandaag nog steeds dezelfde Verlosser. Het geloof komt door het Woord van God. Grijp dan Zijn belofte aan: "Hij die tot Mij komt, zal ik geenszins uitwerpen." Werp uzelf aan Zijn voeten met de uitroep: "Heer, Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp!" ... (Markus 9:24)

Wij moeten vertrouwen op Zijn beloften. Wanneer we in geloof tot Hem komen, komt elk verzoek het hart van God binnen. Wanneer wij om zijn zegen hebben gevraagd, moeten we geloven dat we die zullen ontvangen. Daarna moeten wij aan onze dagelijkse plichten beginnen, ervan verzekerd zijnde dat de zegen zal komen wanneer wij die het hardst nodig hebben. Wanneer wij geleerd hebben dit te doen, zullen we weten dat onze gebeden beantwoord zijn. God wil "oneindig veel," "naar de rijkdom zijner heerlijkheid," en "naar de werking van de sterkte zijner macht" voor ons doen (Efeziërs 3:20,16; 1:19) -ST Jan 20, 1904, al. 1,7,9; ST 1-20-04, 11-24-90; GCB 12-1-95; RH 12-22-96; DA 201-204; FLB 96, 190; LHU 87, 40

Zondag 12/10 (Opstand in de Hof; Joh. 2:16,17; 3:2,3,6)

"Het loon van de zonde is de dood." (Romeinen 6:23) Het volharden in een zonde, hoe klein die ook mag lijken, zal ons het eeuwig leven kosten. Wat wij niet overwinnen, zal ons overwinnen en onze vernietiging bewerken. Wij moeten onze kleren van karakter wassen in het bloed van het Lam, totdat zij wit en vlekkeloos zijn.

Adam en Eva overtuigden zichzelf ervan dat het eten van de verboden vrucht zo'n kleine zaak was dat daar niet zulke verschrikkelijke gevolgen uit voort zouden komen, zoals God hen verklaard had. Maar deze kleine zaak was zonde, de overtreding van Gods onveranderlijke en heilige wet, en het opende de deuren voor de vloedgolf van zonde, en onbeschrijfbaar leed kwam over deze aarde. Eeuw na eeuw steeg er een gestage klaaggroep van deze aarde naar de hemel op en de hele schepping kreunde in barensnood van pijn, als gevolg van de ongehoorzaamheid van de mens. De hemel heeft de gevolgen van zijn opstand tegen God gevoeld. Golgotha staat als een gedenkteken van het verbazingwekkende offer dat vereist was als genoegdoening voor de overtreding van de goddelijke wet. Laat ons de zonde niet als een kleine zaak bezien. Zijn de handen, de voeten en de zijde van de Zoon van de oneindige God niet een eeuwig getuigenis aan het hele universum van de onbeschrijflijk grote slechtheid en vloek?

O, dat er toch een juiste indruk gemaakt wordt op het verstand van zowel jong als oud van de enorme zondigheid van de zonde! O, dat allen een juiste besef mochten hebben van hoe weerzinwekkend dit is voor God, en van de schade die het toebrengt aan de mens! Het woord der waarheid zegt: "gij zult gewaar worden, dat uw zonde u vinden zal." (Num. 32:23)

Alle onberouwde en onbeleden zonden zullen in de boeken van de hemel geschreven blijven staan. Zij zullen niet worden uitgedelgd, zij zullen niet van tevoren in het oordeel gaan of teniet gedaan worden door het verzoenend bloed van Jezus. De opgestapelde zonden van elk individu zal met een absolute nauwkeurigheid beschreven worden, en het alles doordringende licht van Gods wet zal elk duister geheim beproeven. De veroordeling van hen die Gods genade hebben verworpen zal zijn naar de mate van het licht, de gelegenheden en de kennis van Gods geboden, die zij hebben gehad ...

Wij bevinden ons temidden van de verschrikkingen van de laatste dagen. Het Oordeel staat voor ons, en hoe zullen wij, die het licht van het hemels heiligdom gehad hebben, daar verschijnen? Tenzij wij onszelf reinigen van "alle bezoedeling des vlezes en des geestes" en onze heiligheid volmaken in de vreze Gods." (2 Korintiërs 7:1).

- RH Mar 27, 1888, al.7-9,12,18; BEcho 11-1-92; RH 7-28-74, 4-30-89, 4-14-96; PP 57-61; 4BC 1163; 1SM 268-270; EW 147-152; SC 31-35; TMK 255

Maandag 13/10 (Slaven van de zonde; 2 Peter 2:19; Romans 6:16)

De volgelingen van Christus wordt gevraagd om uit de wereld te komen, zich ervan af te scheiden en het onreine niet aan te raken. Zij hebben de belofte zonen en dochters van de Allerhoogste te mogen zijn, leden van de koninklijke familie. Maar als zij niet aan de voorwaarden voldoen, zullen en kunnen zij geen vervulling van de belofte verwachten. Belijden een christen te zijn, betekent in de ogen van God niets; maar ware nederige, gewillige gehoorzaamheid aan zijn voorschriften onderscheidt de kinderen van Zijn verkiezing, de ontvangers van Zijn genade, de deelhebbers aan Zijn grote verlossing. Zulke mensen zullen Zijn bijzonder volk zijn, een schouwspel voor de wereld, voor engelen en voor mensen. Hun bijzonder en heilig karakter zal hen onderscheiden en zal hen duidelijk van de wereld afscheiden, met haar hartstochten en lusten. Zij die levende takken van de hemelse Wijnstok zijn, zullen deel hebben aan het sap en de voeding van de Wijnstok. Zij zullen geen verdorde en vruchteloze takken zijn, maar zij zullen levenslust en levenskracht tonen. Zij zullen in bloei staan en vrucht tot Gods eer dragen...

Genade en waarheid zijn beloofd aan de nederige en berouwvolle mens, maar de zondaars en rebellen staat het oordeel te wachten. "Gerechtigheid en recht zijn de grondslag van uw troon." (Psalm 89:15) Een boos en overspelig volk zal de toorn van God niet ontvluchten, en zij hebben de straf rechtmatig verdiend. De mens is gevallen en het is het werk van een heel leven, zo het korter of langer is, om van deze val te herstellen, om door Christus het beeld van God te herkrijgen, welke hij door de zonde en herhaalde overtreding kwijtraakte. God verlangt een totale transformatie van ziel, lichaam en geest om de staat te herkrijgen die Adam verloor. Vol genade zendt de Here Zijn lichtstralen aan de mens om hem zijn ware toestand te tonen...

De goede werken van Gods volk hebben een grotere invloed dan woorden alleen. Degene die het deugdzaam leven en de onzelfzuchtige daden observeert, wordt er zo toe geleid om naar dezelfde gerechtigheid te verlangen, die zulke goede vruchten voortbrengt. Hij wordt aangetrokken tot Gods kracht, die in staat is zelfzuchtige wezens te veranderen naar het goddelijk beeld. Zo wordt God geëerd en Zijn naam verheerlijkt. Maar als Zijn volk door de wereld gebonden wordt, wordt de Here onteerd en Zijn zaak gesmaad. De enige hoop op verlossing is dat zij zich van de wereld afscheiden en vastbesloten gescheiden blijven als een heilig, bijzonder volk. O, waarom wil Gods volk niet aan de voorwaarden voldoen zoals die in Zijn woord zijn vastgelegd? Als zij dit zouden doen, dan zouden zij zich realiseren welke geweldige zegeningen door God vrijelijk aan de nederige en gehoorzame mens gegeven worden.

- RH May 5, 1885, al. 2,9,13; RH 6-13-00; ST 6-28-99, 6-14-05; 2T 441-446; PH0111 4-8; TMK 14; LHU 144

Dinsdag 14/10 (Geestelijk dood; Rom. 8:6,7)

Het is ons werk om mensen op de levende woorden te wijzen. Wij moeten hen een zuivere leer brengen, ja, het geloof dat eens aan de heiligen was toevertrouwd. We moeten hen de waarheid tonen in al haar schoonheid, zodat zij ertoe geleid worden de dwaling af te wijzen. We moeten hen in geloof, liefde, gehoorzaamheid en hoop leren, zodat ze door middel van veel gebed, op mogen groeien tot een "heilige tempel in de Here." In de oordeelsdag zal het werk van ieder mens beoordeeld worden. Laten we dan zó bouwen dat ons werk de vuurproef kan doorstaan.

Wanneer het oordeel begint en de boeken geopend zullen worden, zullen we versteld staan van hetgeen ons geopenbaard zal worden. De mens wordt dan niet meer gezien zoals menselijke ogen of verstand hem ziet of beoordeelt. Dan zullen de geheime zonden aan allen blootgelegd worden. Motieven en intenties, die in de donkere kamers van het hart verborgen waren, zullen geopenbaard worden. Vooropgezette eerzucht, zelfzuchtige bedoelingen zullen zichtbaar worden, waar er slechts een uiterlijke schijn van eerbied voor God was en een goed doen aan mensen. Wat zal dan openbaar worden? Mensen met zuivere motieven en eerlijke, nobele bedoelingen mogen nu dan wel geringschat, verwaarloosd of gesmaad of veracht worden, maar dan zal blijken wie men werkelijk is, en dan zullen ze geëerd worden met een speciale aanbeveling van God. Schijnheilige, eerzuchtige leraren mogen nu bewonderd en gehoord worden, maar God kent de geheimen van het hart en zal alle misleidende omhulsels afleggen en hen openbaren wie ze zijn. Elke schijnheilige zal ontmaskerd worden, elke gelovige die gelasterd is zal gerechtvaardigd worden, elke trouwe dienstknecht van God zal erkend en beloond worden...

Broeders en zusters, volgen wij het voetspoor van Hem, die zijn eigen wil niet zocht, maar de wil van Zijn Vader? Als wij niet de geest van Christus hebben, behoren wij Hem niet toe. Wij kunnen niet twee meesters dienen. We kunnen niet tegelijk Christus en Baal toebehoren. Als wij de wereld toebehoren door onze gewoonten en praktijken, behoren wij Christus niet toe. Wij kunnen zijn eigendom zijn, op de manier zoals de aarde en de wilde dieren van Hem zijn, maar wij zijn niet zijn uitverkorenen. Alleen als wij in Christus zijn kunnen wij voorbereid zijn om als dienstknechten van God stand te houden. Alleen door Zijn genade kan ons leven zodanig zijn dat het de zaak van de waarheid bevordert...

Van Christus te zijn betekent gewijd zijn aan Zijn werk en elk verstandelijk vermogen en elk onderdeel van ons lichaam ontwikkelen om Zijn wil te doen en Zijn heerlijkheid te bevorderen. Het betekent het hart openen voor Zijn woord, en Zijn bewijs van liefde openbaren. Het betekent Christus in ons gevormd hebben, de hoop der heerlijkheid; zijn onvergelykbare liefdadigheden overdenken totdat de ziel in overvloed overstroomt met de woorden: "Hoor, wat de Here voor mij heeft gedaan."

-RH Jan 1, 1884, al. 10,13,15,16; ST 5-26-87, 7-21-90; HP 160; FW 96, 97

Woensdag 15/10 (Lichamelijke en eeuwige dood; Rom. 5:10-21)

Het menselijk geslacht is gedegenereerd. Omdat de zonde de wereld is binnengekomen, en door de zonde de dood, vallen wij de een na de ander onder de vloek. In handel en wandel is niet getoond dat de waarheid kostbaar is. De ziel wordt er niet door geheiligd. Omdat het hart de waarde ervan niet heeft ingezien, verdwijnt het geleidelijk uit het verstand. Hierdoor raakt het verstand steeds meer door de zieke atmosfeer verduisterd vanwege het herhalen van Adams zonde. Het geweten heeft haar gevoeligheid verloren. Door herhaaldelijk te zondigen, wordt er een indruk gemaakt op het geweten waardoor de overtreder niet genoeg kracht heeft zich ertegen te verzetten, ziek, verdorven en stervende als hij is. De stem herhaalt niet langer de stem van God en geeft niet langer uitdrukking aan de muziek van een hart dat door de waarheid geheiligd is. Het hart waarin God op de troon hoort te zitten, is een bron van allerlei soorten van gruwelen geworden. Het kostbare goud is dof geworden. De mens heeft de beeld van Gods karakter verloren.

Maar er is hoop gegeven aan elke zondaar. Op het moment dat Adam voor satans verzoeking viel en deed wat God juist verboden had, stond Christus, de Zoon van God, tussen de levende en dode in en zei: "Laat de straf op Mij rusten. Ik zal de plaats van de mens innemen. Geef hem een nieuwe kans." Door de overtreding viel de hele wereld onder het vonnis van de dood. Maar in de hemel werd een stem gehoord die zei: "Ik heb een losprijs gevonden." Hij, die geen zonde kende werd tot zonde gemaakt voor de gevallen mens. "Alzo lief had God de wereld..."

Christus is het ware licht. Zal het licht in de duisternis schijnen en de duisternis het niet grijpen? De Here verhoede het. Het woord van God komt tot ons als een geneesmiddel voor zieke lichamen en geesten. Het is leven voor degenen die dood in overtredingen en zonde zijn. Hij, die geen gezonde kende, werd tot zonde gemaakt voor ons, opdat wij tot gerechtigheid Gods in Hem gemaakt mochten worden. Op Hem lagen alle ongerechtigheden van ons allen. Hij leeft om onze advocaat te zijn. Hij deed niets waardoor hij de dood verdiende en toch stierf Hij. En als wij de heerlijke woorden horen: "Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, ga in tot het feest van uw heer," zullen wij niets gedaan hebben wat waard is het leven te verdienen. Jezus, de zondeloze, stierf, terwijl Hij niets gedaan had waardoor Hij de dood verdiende. De zondaar wordt gered zonder iets gedaan te hebben waardoor hij de zaligheid verdient. Hij is geheel ontbloot van elke verdienste. Maar bekleed met het vlekkeloze kleed van Christus' gerechtigheid, wordt hij door God aangenomen. Het pad des levens is voor hem opengelegd. Leven en onsterfelijkheid zijn door Christus verkregen. Door gehoorzaamheid aan Gods geboden vinden zondaren vergeving en vrede.

-BEcho May 21, 1900, al. 3,6,10; ST 6-14-05, 6-28-99, 6-13-00; TMK 60, 14

Donderdag 16/10 (Gods reactie op de zonde van de mens; Genesis 3:8-13)

Verdriet vulde de hemel toen duidelijk werd dat de mens verloren was en dat de wereld, die God geschapen had, gevuld zou zijn met sterfelijke wezens, gedoemd om ellende, ziekte en dood te ondergaan. Er was geen uitweg voor de overtreder. Het hele geslacht van Adam moest sterven. Ik zag de lieflijke Jezus en op Zijn gezicht stonden medelijden en verdriet. Kort daarop zag ik Hem het enorm heldere licht naderen, waarmee de Vader omgeven was. Mijn begeleidende engel zei: Hij heeft een intensief gesprek met Zijn Vader.

De angst en bezorgdheid van de engelen leek enorm terwijl Jezus met Zijn Vader sprak. Drie keer werd Hij door het glorieuze licht van de Vader ingesloten. En toen Hij de derde keer van Zijn Vader kwam kon Zijn persoon gezien worden. Zijn gelaat was kalm, vrij van alle verwarring en zorgen en straalde een lieflijkheid en barmhartigheid uit, zoals niet in woorden uitgedrukt kan worden. Toen maakte Hij aan al de engelen bekend dat er een uitweg gemaakt was voor de gevallen mens. Hij vertelde hen dat Hij bij de Vader gepleit had en Zijn leven aangeboden had om dat te geven als losprijs voor de mens en dat Hij de doodstraf op zich zou nemen, zodat door Hem de mens vergeving zou kunnen ontvangen; dat door de verdiensten van Zijn bloed en de gehoorzaamheid aan Gods wet, zij genade bij God konden krijgen, en terug in de prachtige hof gebracht konden worden en de vruchten van de boom des levens konden eten...

Met een heilige droefheid troostte en bemoedigde Jezus de engelen en vertelde hen dat degenen die Hij zou verlossen, hierna met Hem zouden zijn en voor altijd bij Hem mochten wonen; dat Hij door Zijn dood velen zou vrijkopen en dat Hij diegene die de macht heeft over de dood, zou vernietigen. Zijn Vader zou Hem het koninkrijk en de majesteit onder de gehele hemel geven. Hij zou die voor eeuwig en altijd bezitten. Satan en de zondaren zouden vernietigd worden om nooit meer de hemel en de nieuwe aarde in verwarring te brengen. Jezus vroeg de hemelse wezens zich te verzoenen met het plan dat Zijn Vader aanvaard had. Hij vroeg hen zich te verheugen dat de mens weer verhoogd kon worden door Zijn dood.

Toen vulde de hemel zich met een onbeschrijflijke vreugde. De hemelse wezens zongen een lof- en aanbiddinglied. Ze namen hun harpen en zongen een toon hoger dan voorheen vanwege de grote genade en minzaamheid van God om Zijn geliefde en dierbare Zoon te laten sterven voor een rebels geslacht. Lof en aanbidding vulde de hemel vanwege de zelfverloochening en zelfopoffering van Jezus. Dat Hij erin toegestemd heeft om de boezem van de Vader te verlaten, een leven van lijden en angst te kiezen en een vreselijke dood te sterven om Zijn leven voor anderen te geven.

-1SP 45, 47; ST 3-16-88; 5-8-93, 1-23-79; YI 10-11-94, 12-13-94; RH 6-23-96; 1SP 42-47; SC 39-41; PP 57-62

Vrijdag 17/10 (Onze enige hoop; Hebr. 10: 19-22; Matth. 5:17)

Het geluk van de mens moet altijd beschermd worden door de wet van God. Alleen in gehoorzaamheid kan hij waar geluk vinden. De wet is de omheining die God om Zijn wijngaard geplaatst heeft. Diegenen die hem gehoorzamen worden bewaard voor het kwaad. Toen Adam Gods wet overtrad, maakte hij zichzelf tot wet. Door ongehoorzaamheid werd hij in gevangenschap gebracht. Ontsproten uit zelfzucht trad er op deze wijze tweedracht binnen in het leven van de mens. De wil van de mens en Gods wil waren niet langer meer met elkaar in harmonie. Adam had zich met de ontrouwe machten verenigd en het eigen ik nam de leiding.

Door Christus werd de ware standaard getoond. Hij maakte het voor de mens mogelijk om weer met God verenigd te worden. Hij kwam om de doodstraf van de overtreder op Zich te nemen. Geen enkel voorschrift van de wet kan veranderd worden om de gevallen mens tegemoet te komen. Daarom gaf Christus Zijn leven ten behoeve van de mens, om in zijn plaats de straf die op de ongehoorzaamheid staat, op Zich te nemen. Dit was de enige manier waarop de mens gered kon worden, de enige manier waardoor getoond kon worden dat het voor de mens mogelijk is de wet te houden. Christus kwam naar deze aarde en ging op de plaats staan waar Adam faalde en overwon daar. Hij werd voor ons tot wijsheid en gerechtigheid, tot heiliging en verlossing.

Terwijl de dood van Gods Zoon alle berouwvolle mensen redt, veroordeelt het allen die Christus niet als hun persoonlijke Verlosser willen aannemen. Wat voor de gelovige mens leven is, is voor de onberouwvolle overtreder dood. De nieuwe weg des levens wordt door hen, die Christus als hun Verlosser aannemen, gezien en gevolgd. Maar over hen die Zijn offer niet aannemen, wordt het oordeel van de eeuwige dood uitgesproken.

Vóór de grondlegging der wereld heeft Christus Zijn woord gegeven dat Hij Zijn leven als losprijs zou geven, als de mens zich van zijn trouw aan God zou afkeren. Hij openbaarde Zijn liefde in zelfvernedering door uit de hemel neder te dalen om onder de gevallen, wanordelijke, wetteloze mens te werken. De mens kan in zichzelf onmogelijk de vijand tegemoet treden. Christus biedt zichzelf aan om met alles wat Hij heeft, Zijn heerlijkheid en Zijn karakter in dienst te staan van degenen die God weer trouw willen zijn en Zijn wet willen onderhouden. Dit is hun enige hoop. Christus zegt met beslistheid: "Ik kwam niet om de wet teniet te doen. De wet is een afspiegeling van Gods karakter en Ik kwam juist om deze in elk detail uit te voeren. Ik kwam om het te rechtvaardigen door in de menselijke natuur deze uit te leven, om een voorbeeld te geven van volmaakte gehoorzaamheid." -ST June 13, 1900, al.3-5,7; RH 8-18-74; Ed 26-29; 1SM 279-280; Mar 224. Verdere studie: Mar 224; ST 6-13-00; AG 41

====Les 4: 18-24 oktober: Verzoening: een goddelijk initiatief

Door alle eeuwen der eeuwigheid zal het afschuwelijke karakter van zonde gezien worden in wat het de Vader en de Zoon gekost heeft, in de vernedering, het lijden en de dood van Christus. -BTS 1 dec. 1907

Sabbat 18/10 (Om de mens te verzoenen; Efeziërs 1: 9, 10)

Toen Adam viel, konden Gods eigenschappen van heiligheid, rechtvaardigheid en waarheid niet veranderd worden. En toch verlangde Hij ernaar om de mens met de onveranderlijke wet van de hemel te verzoenen. Met een groot verlangen om het gevallen mensdom te redden, streefde Hij ernaar om een plan te bedenken waardoor de zondaar niet hoefde te sterven, maar het eeuwige leven zou ontvangen. Christus, de Eeuwige Waarheid, het Licht, het Leven, de Koning van de hemel, bood aan om Zijn goddelijkheid met menselijkheid te bekleden en Zijn leven te geven als een losprijs voor het gevallen geslacht...

Een liefde die alle begrip te boven gaat, werd onthult om de gevallen mens te redden. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft (wonderbaarlijke, wonderbaarlijke tegemoetkoming!) opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." God spaarde Zijn eniggeboren Zoon niet, maar Hij gaf Hem als een losprijs voor ons, en voor een wereld die in zonde en onwetendheid ligt.

Christus kwam om zedelijke kracht aan de mens te geven; om hem op te heffen, te zuiveren en te versterken. Hij kwam om de valsheid te bewijzen van Satans beschuldiging dat God een wet had gemaakt die de mens niet kon houden. Terwijl Hij de natuur van de mens bezat, heeft Christus de Tien Geboden gehouden. Zo bewees Hij aan de bewoners van de ongevallen werelden en aan de mensen dat het mogelijk is voor de mens om Gods wet volkomen te gehoorzamen. Hij rechtvaardigde Gods rechtvaardigheid in het eisen van gehoorzaamheid aan Zijn wet...

Gerechtigheid en genade werden verzoend door het offer van Christus. Aan het kruis ontmoetten Genade en Waarheid elkaar; Gerechtigheid en Vrede omhelsden elkaar. Door het offer van Christus, stak Genade haar hand uit, terwijl ze aanbod om de mens te reinigen van zijn ongerechtigheid. Zo is het eeuwige voornemen van God vervuld. De mens kan de grote gave van verlossing aannemen en samenwerken met God, terwijl zijn eigen wil in overeenstemming wordt gebracht met Gods wil...

Het grote hart van oneindige liefde wordt naar de zondaar toegetrokken met onbeperkt mededogen. "En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen." (Efeziërs 1:7) Ja, geloof slechts dat God uw helper is. Hij wil zijn zedelijk beeld in de mens herstellen. Terwijl u Hem nadert met schuldbelijdenis en berouw, nadert Hij tot u met genade en vergeving. Wij hebben alles aan de Heer te danken. Hij is de leidsman van onze verlossing. Terwijl u uw verlossing bewerkt met vreze en beven, "want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt." (Filippenzen 2:13)

-ST May 14, 1902, al. 5-7,10,12; ST 5-14-02, 1-2-93; Messenger 4-12-93; BTS 12-1-07; LHU 378

Zondag 19/10 (Het geheimenis van Gods liefde; Rom. 5: 6-8)

Wie kan de liefde van God meten? Engelen kunnen het niet begrijpen; voor hen is het een diepe verborgenheid die ze niet kunnen bevatten. Engelen verwonderen zich over de goddelijke liefde die voor de gevallen mens wordt geopenbaard; maar de mensen zelf blijven onverschillig en niet onder de indruk. Weinigen reageren op de liefde van God. Slechts weinigen waarderen de wonderlijke liefde van Christus in Zijn leven vol lijden, in Zijn dood vol schande. Aanschouw Hem vernederd, bespot, van Pilatus naar Herodus gesleurd, veroordeeld, gekruisigd, hangend aan het kruis, een schande voor mensen, veracht door het volk. Het vonnis van veroordeling dat verdiend was door de schuldige mens, zagen de engelen geveld worden over de onschuldige Zoon van God, de geliefde Bevelhebber van hun heerscharen.

Zij waren verbaasd over de liefde die de Lijder kracht gaf, Die stierf zodat wij mogen leven. Paulus schrijft: "Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus." (Galaten 6:14) Dit moet ook de taal van ons hart zijn. In het kruis moet onze hoop op het eeuwige leven zich concentreren; en terwijl wij op Golgotha zien en aanschouwen wat zonde heeft teweeggebracht, hoe kunnen wij dan daarin nog leven? Het was onze zonde die maakte dat de Zoon van God Zichzelf vernederde tot de dood, zelfs de dood aan het kruis; en in Hem woonde de volheid der Godheid.

Christus was de Majesteit van de hemel; en toch, zie Hem sterven in de plaats van de mens. Welk een liefde is dit! "Zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven. Want niet licht zal iemand voor een rechtvaardige sterven – maar misschien heeft iemand nog de moed voor een goede te sterven – God echter, bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is." (Romeinen 5:6-8)

In het evangelie wordt het karakter van Christus beschreven. Terwijl Hij stap voor stap van Zijn troon neerdaalde, was Zijn goddelijkheid bedekt door menselijkheid; maar in Zijn wonderen, Zijn leer, Zijn lijden, Zijn verraad, Zijn bespotting, Zijn berechting, Zijn dood door kruisiging, Zijn graf onder de rijken, Zijn opstanding, Zijn veertig dagen op aarde, Zijn hemelvaart, Zijn overwinning, Zijn priesterschap, zijn onuitputtelijke schatten van wijsheid die voor ons zijn opgetekend door inspiratie in het woord van God. Het water des levens vloeit nog steeds in overvloedige stromen van heil. Het geheimenis van verlossing, het samengaan van het goddelijke en het menselijke in Christus, Zijn menswording, offer, bemiddeling, zal voldoende zijn om gedachten, harten, tongen en pennen te voorzien van onderwerpen voor overdenking en uitdrukking voor immer en altijd; en er zal niet genoeg tijd zijn om de wonderen van verlossing uit te putten, maar door alle eeuwen heen, zal Christus de studie en het lied van de verlorene zielen zijn.

-ST Nov 24, 1890, al. 2,3,8; ST 8-27-02; 12-1-90, 12-8-90; YI 10-27-98; LHU 27

Maandag 20/10 (Het geheimenis van Gods genade; Efeziërs 1:7; Romeinen 5:20, 21)

"Genade zij u." Wij danken alles aan Gods vrije genade. Genade in het verbond bewerkte onze aanname. Genade in de Verlosser bracht onze verlossing, ons herstel en onze verheffing tot mede-erfgenamen met Christus, tot stand. Niet omdat wij Hem eerst liefhadden, had God ons lief, maar "toen wij nog zondaren waren," stierf Christus voor ons, waardoor Hij volledige en overvloedige voorzieningen maakte voor onze verlossing. Hoewel wij Gods misnoegen en veroordeling verdiend hebben door onze ongehoorzaamheid, heeft Hij ons toch niet verlaten en overgelaten om te worstelen met de macht van de vijand. Hemelse engelen strijden onze strijd voor ons en als wij meewerken met hen, kunnen wij zegevierend zijn over de machten van het kwaad.

Wij zouden nooit de betekenis van het woord genade geleerd hebben als we niet in zonde waren gevallen. God heeft de zondeloze engelen lief die Hem dienen en gehoorzaam zijn aan al Zijn bevelen, maar Hij geeft hen geen genade. Deze hemelse wezens weten niets van genade; zij hebben het nog nooit nodig gehad, want zij hebben nog nooit gezondigd. Genade is een eigenschap van God die getoond wordt aan menselijke wezens die het niet verdienen... God verheugt Zich om genade te geven aan allen die ernaar hongerden, niet omdat wij het waard zijn, maar omdat wij zo volslagen onwaardig zijn. Onze behoefte is de vereiste die ons de zekerheid geeft dat we deze gave zullen ontvangen.

"En vrede van God onze Vader en van de Here Jezus Christus." De ervaring van ieder mens getuigt van de waarheid van deze woorden uit de Schrift: "Maar de goddelozen zijn als de zee, zo opgezweept, dat zij niet tot rust kan komen De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede." (Jesaja 57:20-21) Zonde heeft onze vrede vernietigd. Terwijl het eigen ik niet onderworpen is, kunnen wij geen rust vinden. Geen menselijke kracht kan de overheersende hartstochten van het hart beheersen. Wij zijn hier net zo hulpeloos als de discipelen waren in het beheersen van de woedende storm. Maar Hij die vrede sprak tegen de golven van Galilea heeft het woord van vrede over iedere ziel uitgesproken. Hoe onstuimig de storm ook is, diegenen die zich tot Jezus wenden met de uitroep, "Here, red ons," zullen redding vinden. Zijn genade, die de ziel met God verzoent, bedaart de strijd van menselijke hartstocht en in Zijn liefde vindt het hart rust...

Al wie ermee instemt om de zonde op te geven en zijn hart opent voor de liefde van Christus, wordt een deelgenoot van deze hemelse vrede. Er is geen andere grond voor vrede dan deze. De genade van Christus, die ontvangen wordt in het hart, bedwingt vijandschap; het bedaart strijd en vervult de ziel met liefde. Hij die in vrede is met God en zijn naaste, kan niet ongelukkig gemaakt worden.

-RH Oct 15, 1908, al. 2-6; ST 1-2-93; RH 10-22-08; YI 9/1/92; AG 153; FLB 107

Dinsdag 21/10 (Een Eeuwig plan; Efeziërs 1:4; Kol. 1:26, 27; 2 Tim. 1:8, 9; Titus 1:2)

“Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht.” Er kan hier geen misverstand over zijn, tenzij er opzettelijke blindheid is. Wij moeten heilig en onberispelijk voor Hem zijn in liefde. De voorwaarde waarop wij meer genade ontvan-gen is dat wij gebruik maken van het licht wat wij al hebben. Indien wij willen vinden, moeten wij voortdu-rend doorgaan met zoeken; indien wij willen ontvangen, moeten wij vragen; indien wij de deur geopend willen hebben, moeten we kloppen.

“Dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid.” (2Tessalonicenzen 2:13) In deze tekst worden de twee middelen voor de verlossing van de mens geopenbaard – de goddelijke invloed en het sterke, levende geloof van diegenen die Christus volgen. Het is door de heiliging door de Geest en geloof in de waarheid, dat wij medearbeiders met God worden. God wacht op de medewerking van Zijn gemeente. Hij heeft niet de bedoeling om een nieuw element van kracht toe te voegen aan zijn Woord. Hij heeft zijn grote werk gedaan door zijn inspiratie aan het Woord te geven. Het bloed van Jezus, de Heilige Geest, het goddelijke Woord zijn voor ons. De bedoeling van al deze voorzieningen van de hemel is aan ons getoond en het is aan ons om beslag te leggen op de beloften die God heeft gegeven en medearbeiders te worden met Hem.

Heiligmaking is niet het werk van een dag of een jaar, maar van een heel leven. De strijd om de overwinning over het eigen ik, voor heiligheid en de hemel, is een levenslange strijd. Zonder voortdurende inspanning en voortdurende werkzaamheid kan er geen vooruitgang zijn in het goddelijke leven, geen behalen van de overwinnaarkroon God leidt zijn volk stap voor stap verder. Het christelijke leven is strijd en vooruitgang. In deze oorlog is er geen rustpunt, de inspanning moet onophoudelijk en volhardend zijn. ...

Er is een christelijke wetenschap die wij meester moeten worden – een wetenschap zo veel dieper, veel-omvattender en hoger dan enige menselijke wetenschap, dan de hemelen hoger zijn dan de aarde. De geest moet worden getuchtigd, opgevoed en getraind, want wij moeten God dienen op manieren die niet in overeenstemming zijn met aangeboren neigingen. Er zijn erfelijke en aangeleerde neigingen tot het kwaad die overwonnen moeten worden. Onze harten moeten opgevoed worden om standvastig in God te worden. Wij moeten manieren van denken ontwikkelen die ons in staat zullen stellen om de verzoeking te weerstaan. Door een leven van heilig streven en vastbesloten vasthouden aan het recht, moeten de kinderen van God hun bestemming verzegelen. -RH Oct 15, 1908, al. 10-12,14,15; RH 10-15-08, 9-6-92, 7-18-99; TDG 84; FLB 76

Woensdag 22/10 (De Weg van het Kruis; Markus 10:45; Galaten 1:4; 2:20; Efeziërs 5:2; Titus 2:14)

Christus droeg de straf voor het menselijke geslacht opdat het hemelse universum de voorwaarden van het verbond van verlossing zou kunnen zien. De troon van gerechtigheid moet voor altijd en eeuwig zeker gesteld worden, ook al zou het geslacht uitgeroeid worden en een andere schepping de aarde bevolken. Door het offer dat Christus zou brengen, zouden alle twijfels voor eeuwig weerlegd worden en het menselijke geslacht zou gered worden, als ze zouden terugkeren tot hun trouw.

Alleen Christus kon de eer voor Gods regering herstellen. Het kruis van Golgotha zou gezien worden door de ongevallen werelden, het hemelse universum, satans medestanders, het gevallen geslacht, en iedere mond zou tot zwijgen worden gebracht. Door het brengen van Zijn oneindige offer zou Christus de wet verheffen en eren. Hij zou het verheven karakter van Gods regering, welke op geen enkele manier veranderd kon worden om de mens in zijn zondige toestand tegemoet te komen, bekendmaken.

“Maar het behaagde de Here Hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien en een lang leven hebben en het voornemen des HEREN zal door zijn hand voortgang hebben.” (Jesaja 53:10) Het behaagde God om Zijn eniggeboren Zoon te verbrijzelen, toe te staan dat verzoeken tot Hem kwamen en satan toe te laten om zijn eigenschappen en de beginselen van zijn regering te ontwikkelen. De vijandschap van de afvallige tegen de Bevelhebber des hemels moest gezien worden. Het moet aangetoond worden dat de genade van satan wreedheid is. Wat een strijd was dit tussen Christus en satan! Het werd tot aan de tijd van de opstanding gevoerd, ja, zelfs tot de tijd van de hemelvaart. Toen werd het overgebracht op de volgelingen van Christus en nu voert satan oorlog tegen hen....

Christus was de Majesteit van de hemel, de Bevelhebber van de hemelse legers. Maar Hij zette Zijn kroon af en legde Zijn koninklijk kleeft af om de menselijke natuur op Zich te nemen, zodat menselijkheid met menselijkheid in aanraking zou komen. Als de Verlosser van de wereld maakte Hij al de ervaringen door, die wij moeten doormaken. Hij bevond Zich in de gestalte van een mens. Hij verootmoedigde Zich om het grootste werk te doen dat voor het menselijke geslacht gedaan kon worden.

Christus leed in plaats van de mens en gaf Zijn leven voor het leven van de wereld. Allen die zich bekeren en zich tot Hem wenden, zijn Zijn erfdeel. Zijn dood bewees dat het bestuur van God en Zijn regering zonder enig gebrek zijn. Satans beschuldiging met betrekking tot de tegenstrijdige eigenschappen van gerechtigheid en genade was voor altijd zonder twijfel weerlegd.

-ST July 12, 1899, al. 4,12,13; RH 8-26-90; ST 11-10-90, 12-8-90, 9-2-89; DA 266-267; MH 68-72; 3SM 172; LHU 252

Donderdag 23/10 (Gods plan geopenbaard in Jezus; Lukas 4:43; 9:22)

"Jezus riep en zeide: Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Hem, die Mij gezonden heeft ... Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, die Mij heeft gezonden, heeft zelf Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en spreken moet. En Ik weet dat zijn gebod eeuwig leven is. Wat Ik dan spreek, spreek Ik zó, als de Vader Mij gezegd heeft." Johannes 12:44-50.

In het uitvoeren van Zijn plan voor de verlossing van de mens, vertegenwoordigde Christus Zijn Vader in alle dingen. De geschiedenis van Zijn leven is een nauwkeurig verslag van de bedoelingen van God met de mens en het onderricht dat Hij verlangt dat de mens zal ontvangen door de openbaring van volmaaktheid in menselijkheid. Christus nam de menselijke natuur op Zich, opdat Hij de mens met zich mee zou dragen en hem zou plaatsen in de invloedsferen van genade, in de armen van de oneindige God. Door ongehoorzaamheid had de mens zichzelf van God gescheiden en was een opstandeling geworden tegenover Zijn regering. Maar het was Gods bedoeling dat de mens teruggebracht zou worden en opnieuw toegang zou hebben tot de boom des levens.

Christus als de Bevelhebber van de hemel, was aangewezen om de opstand omver te werpen. Satan en al zijn medestanders werden uit de hemel geworpen. Toen begon het werk dat Christus vóór de grondleggingen der wereld gelegd had voorgenomen te doen. Op de vastgestelde tijd kwam Hij naar deze wereld in menselijk vlees, opdat hij de plaatsvervanger en de borg van de mens zou worden. Christus kwam om te bewijzen dat "God liefde is"...

Christus verbond Zichzelf met de menselijke natuur, opdat door Hem de mens opnieuw één kan worden met God, terwijl hij volhardt in de meest hechte eenheid met zijn naaste – dezelfde eenheid welke tussen de Vader en de Zoon bestaat. Christus leefde niet om Zichzelf te behagen of te verheerlijken. Hij kwam om te leven en te werken ten bate van de gevallen mens. Elk moment van Zijn leven, elke daad die Hij verrichtte, was een uitdrukking van Zijn onzelfzuchtige liefde...

Christus streefde ernaar om de grote waarheid te onderwijzen die wij zo nodig moeten leren, dat God altijd bij ons is, een inwoner in elke woning, dat Hij bekend is met elke daad die op aarde wordt verricht. Hij kent de gedachten die gevormd worden in de geest en bevestigd door de ziel. Hij hoort elk woord dat komt uit de mond van mensen. Hij wandelt en werkt te midden van al onze handelingen in het leven. Hij kent ieder plan en Hij meet elke werkwijze. En toch wordt Zijn hand door velen niet herkend, Zijn wonderbaarlijke voetstappen worden niet onderscheiden.

-RH May 30, 1899, al. 1-2,4-6; ST 8-16-99, 11-16-91; YI 7-21-98; 5BC 1145-1146

Vrijdag 24/10 (Hierin is liefde; 1 Joh 4:9, 10; Romeinen 5:8)

God heeft Zijn liefde bekendgemaakt; Jezus Christus is de uitdrukking van die liefde. "Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden." (1Joh 4:10) O, wat een liefde, wat een oneindige liefde! "Toen wij nog zondaren waren," heeft de Vader medelijden met ons gehad en ons liefgehad. Maar toch, hoe zwak is ons geloof wanneer wij moeilijkheden ondervinden. De liefde van God is zo diep, zo vol, dat het alleen uitgedrukt kon worden in het geven van zijn eigen geliefde Zoon tot armoede, tot schande, tot vernedering, tot bespottung en tot de dood voor ons. Hij was het kostbaarste en dierbaarste offer wat aan de wereld gegeven kon worden en in Hem werd de hele hemel gegeven. (Romeinen 8:32). Door Christus werd de weg zeker gemaakt voor God en de mens. Gods rechtvaardigheid en eer worden gehandhaafd, elke goddelijke eigenschap word verheven en op de meest duidelijke wijze omschreven, terwijl verlossing en gerechtigheid aan het licht komen voor elk schepsel.

Hierin is het geheimenis van verlossing, dat de onschuldige, onbesmette en heilige Zoon van de oneindige God werd toegestaan om de straf van een ondankbaar geslacht van opstandelingen tegen de goddelijke regering te dragen. Dat door de openbaring van Zijn ongeëvenaarde liefde, deze opstandelingen geïnspireerd zouden worden tot geloof in en liefde voor God, en voor Hem zouden staan berouwvol, vergeven, zonder schuld alsof zij nooit hadden gezondigd. Engelen in de hemel verwonderden zich erover dat de toorn van God op Zijn meest geliefde Zoon zou worden gelegd; dat het leven van oneindige waarde in de hemelse gewesten gegeven zou worden voor het waardeloze leven van een geslacht, ontaard door zonde.

De Erfgenaam van God kwam naar onze wereld in het kleed van menselijkheid, als iemand van eenvoudige afkomst, als iemand die dient. Toen de tijd naderde dat Hij Zijn leven zou uitstorten aan het kruis, werd Zijn liefde geopenbaard in de woorden: "Jezus dan, alles wetende, wat over Hem komen zou, kwam naar voren en zeide tot hen: Wie zoekt gij?" (Johannes 18:4).

Hij moest niet alleen sterven, maar Hij wist precies van de schande, de vernedering die Hij zou moeten ondergaan, de wrede behandeling die Hij zou ontvangen. Er was geen enkele reden om Hem naar de smadelijke dood aan het kruis te brengen, toch maakte Hij zijn ziel een offer voor de zonde. De geest van God om de wereld te redden was de geest van Christus. Zijn eigen liefde was een met die van de Vader en die liefde drong Hem.

-BEcho Nov 25, 1895, al. 2,4-6; BEcho 11-25-95; RH 2-28-88; EW 111-114

====Les 5: 25-31 Oktober: Verzoening Aangekondigd

In het kruis van Christus wordt het bewijs gevonden dat er vergeving is voor zonde. Christus gekruisigd, is de bron van alle wijsheid en deugd voor de mens. -SSW Dec 1, 1895, al. 2

Sabbat 25/10 (Ons verzoenend offer; Jesaja 53:5)

Jezus is de Majesteit des hemels, de geliefde Bevelhebber van de engelen, wiens plezier bestaat in het doen van Zijn wil. Hij is een met God, aan de boezem van de Vader en toch heeft Hij niet begeerd om aan God gelijk te blijven terwijl de mens verloren was in zonde en ellende. Hij liet Zijn kroon en koninklijke scepter achter en bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid. Hij vernederde Zichzelf tot de dood des kruises, opdat de mens verheven zou worden om te zitten op Zijn troon. In Hem hebben we een volmaakt offer, een oneindig offer, een machtige Verlosser en "Hij kan ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan (Hebreeën 7:25). In liefde is Hij de Vader komen openbaren, om de mens te verzoenen met God, om hem tot een nieuwe schepping te maken, vernieuwd naar het beeld van Hem, die hem heeft geschapen.

Jezus is ons verzoenend offer. We kunnen geen verzoening voor onszelf bewerken, maar door het geloof kunnen we de verzoening accepteren die voor ons is gedaan. "Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen." (1 Pet 3:18-19) Niemand op aarde, geen engel uit de hemel, kon de prijs voor de straf van de zonde betalen. Jezus was de enige manier om de opstandige mensheid te redden. In Hem zijn goddelijkheid en menselijkheid gecombineerd en dit gaf de genoegdoening aan het offer op het kruis van Calvarie. Op het kruis ontmoetten genade en waarheid elkaar; gerechtigheid en vrede kusten elkaar (Psalm 85:11). Wanneer de zondaar naar de Heiland, die sterft aan het kruis op Calvarie, opziet en beseft dat de Lijder goddelijk is, vraagt hij waarom dit grote offer is gedaan. Het kruis wijst naar de heilige wet van God, die overtreden is. De dood van Christus is een onweerlegbaar argument voor de onveranderlijkheid en gerechtigheid van de wet. In de profetie over Christus, zegt Jesaja: "Hij zal de wet groot en heerlijk maken." (Jesaja 42:21, vertaling uit KJV) De wet heeft geen macht om de zondaar vrij te spreken. Haar doel is om de overtreding van de zondaar aan te wijzen, opdat hij gaat beseffen dat hij iemand nodig heeft die machtig is om te redden, beseffen dat hij iemand nodig heeft die als zijn plaatsvervanger kan optreden, zijn zekerheid en zijn gerechtigheid. Jezus is het antwoord op de nood van de zondaar, want Hij heeft de zonde van de overtreder op Zich genomen. "Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden."

-BEcho Mar 15, 1893, al. 2-3; RH 10-9-88; ST 2-27-93, 8-9-05, 1-5-15; SSW 11-1-95; BEcho 4-1-93; HM 10-1-97

Zondag 26/10 (Een belofte aan Adam en Eva; Genesis 3:1-15)

De Heer zegt: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw." Deze vijandschap bestaat niet van nature. Meteen nadat Adam gezondigd had, vormde hij een eenheid met de eerste grote afvallige en was hij in oorlog met God en als God niet tussenbeide was gekomen ten behoeve van de mens, dan zouden satan en de mens een bondgenootschap hebben gesloten tegen de God des hemels. Er is geen natuurlijke vijandschap tussen boze engelen en boze mensen. Beiden zijn zij slecht door overtreding van de wet van God en het kwade zal altijd samenspannen tegen het goede. De gevallen mens en gevallen engelen hebben een wanhopige kameraadschap gevormd. De profetie van vijandschap tussen de slang en het zaad van de vrouw, was de eerste aanwijzing die satan kreeg dat God in een manier van verlossing zou voorzien voor het gevallen ras. Satan had zijn berekeningen gemaakt dat hij de mens zou verleiden om met hem samen te spannen, op dezelfde manier zoals hij de engelen had verleid. En door deze wanhopige bondgenootschap zou hij niet aarzelen om oorlog tegen de hemel te beginnen en te proberen de God des hemels te onttronen.

De wereld kent de volgelingen van Christus niet. Zij herkennen hun goddelijke oorsprong niet en zij zullen geen eenheid met hen vormen, net zo min als ze een eenheid vormen met Jezus, hun Heer. De rechtvaardige ijver die Christus manifesteerde voor de eer van God als de opperste Heerser, de onvermoeibare aanklacht tegen de zonde, het ontmaskeren van de hypocrisie van hen die met hun voorgewende vroomheid het volk misleidden, de hemelse lieflijkheid van Zijn onkreukbaar karakter, wakkerde de vijandschap van de wereld tegen Hem, die de zonde als geen ander haatte, aan...

Zij die zich waarlijk verbinden met Christus zullen hetzelfde werk doen dat Christus deed toen Hij op aarde was – zij zullen de wet groot en heerlijk maken... Satan heeft in ruime mate het zaad van ketterij gezaaid, die een oogst van afvalligheid zal opbrengen en als onkruid tussen de tarwe zal zijn. Hij vult de harten en gedachten van mensen met fabels en maakt dat zij hun oor afwenden van het horen van de waarheid. De pleiters voor de waarheid worden beschouwd als de vijanden van het christendom. Maar hoewel satan maakt dat de wereld de volgelingen van Christus beschouwt als een gevaar voor de vooruitgang, wordt, iedere keer als een ziel een beslissende keus maakt voor de waarheid, de kop van de slang verbrijzeld door het zaad van de vrouw en de slang kan slechts de hiel van het zaad verbrijzelen.

-YI Oct 11, 1894, al. 4,6,8; RH 5-3-92; YI 6-28-00; ST 3-26-94, 2-13-93, 7-11-95; BEcho 7-15-93; 19MR 167-170

Maandag 27/10 (Abraham heeft Mijn dag gezien; Genesis 22:1-12)

Bij elke stap die Abraham nam in de richting van de berg Moria was God bij hem. Al de pijn en de wanhoop die Abraham doormaakte gedurende de drie dagen van zijn duistere en bange verzoeking, werden toegelaten om ons een les van volmaakt vertrouwen en gehoorzaamheid te leren, en opdat wij beter konden begrijpen hoe reëel de grote zelfopoffering en het oneindige offer van de Vader was in het geven van Zijn enige Zoon om een beschamende dood te sterven voor het schuldige menselijke ras. Geen andere verzoeking, geen ander lijden of toets, die bedacht kon worden voor Abraham, kon meer geestelijke smart, meer marteling van de ziel, veroorzaken als die van het gehoorzamen van God in het offeren van zijn zoon.

Onze hemelse Vader heeft Zijn Zoon overgegeven aan de verschrikkingen van de kruisdood. Legioenen engelen waren getuige van de vernedering en de zielensmart van de Zoon van God, maar werden niet toegestaan om in te grijpen zoals in het geval van Izaak. Geen stem werd gehoord om het offer te sparen. Gods dierbare Zoon, de Verlosser der wereld, werd beschimpt, bespot, vernederd en gemarteld, totdat Hij zijn hoofd boog in de dood. Welk groter bewijs kon de Oneindige ons geven van Zijn goddelijke liefde en medelijden? "Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?" (Romeinen 8: 32)...

De aanspraken die God maakt op onze liefde, afhankelijkheid en bezittingen, onze talenten en onszelf, zijn in overeenstemming met het oneindige offer dat gebracht is in het geven van Zijn Zoon, die stierf voor de zondaar. Zij die het werk van verzoening echt accepteren, zij die een hoge dunk hebben van het offer dat Christus bracht om hen te verheffen tot Zijn troon, zullen het een speciale eer vinden om deel te hebben aan Hem in Zijn zelfverloochening, opoffering en lijden en zij zullen medearbeiders met Hem zijn in het redden van zielen...

Niets wat we hebben is echt van waarde totdat we het overgegeven hebben aan God. De talenten en middelen die gewijd zijn aan de zaak en het werk van God, zijn tien keer meer waard dan wanneer ze zelfzuchtig worden bewaard voor de bevrediging van ons eigen genoegen. Het geloof van de toegewijde martelaren was als dat van Abraham, het was echt. Zij vonden de kostbare waarheid waardevol en op hun beurt, hoewel veracht door de mensen, opgejaagd van plaats tot plaats, vervolgd, bezocht en gemarteld, waren zij waardevol voor God. Er was geen plaats voor hen op aarde, en van hen zegt de apostel, dat de wereld hen daarom ook niet waard was. Zij die zich vastklampt aan de waarheid met gevangenschap, marteling en dood in het vooruitzicht, hadden geloof dat weinige levenden heden ten dage bezitten.

-ST Apr 3, 1879, al. 13,14,18,20; ST 4-1-75; DA 466-470; PP 151-155

Dinsdag 28/10 Mozes en de Openbaring van het Heil; Exodus 32:7-10)

Zij die pleiten voor grote barmhartigheid jegens de overtreders van Gods geboden, mogen in dit voorbeeld van Gods vergeldend oordeel zien hoe Hij aankijkt tegen barmhartigheid die zonden bedekt en hen beschermt die zich overgeven aan ongerechtigheid. De leiders van deze overtreding, moesten zonder vriend of familie te sparen, gestraft worden met de dood. Alleen zij werden gedood die hun handelen overmoedig bleven verdedigden, terwijl zij die hun zonden beleden, gespaard werden. Sommigen zouden deze ongenadige afstraffing hard en streng noemen. Maar Mozes heeft uit de mond van God gehoord wat ware heiliging betekent. Het besliste handelen waarin de afschuw over de ongehoorzaamheid en overtreding werd getoond, was tot heiliging. Deze integriteit, deze niet aflatende trouw, bracht een zegen over de stam die het verschrikkelijk vonnis uitvoerde.

Mozes stelt hier een klasse voor die zonde bij haar ware naam noemt. Een klasse die geen ruimte zal geven aan zonde en verkeerdheden, maar die het vanuit het midden van het volk zal verwijderen. Onze afschuw voor zonde kan niet groot genoeg zijn, als wij tenminste niet gecontroleerd worden door eigen, zelfzuchtige gevoelens, als we zonder eigenbelang werken voor de redding van zielen en niet pleiten voor degene die fouten begaan en voor hen die blind zijn voor hun eigen overtredingen ...

Mozes liet zijn grote liefde voor Israël zien toen hij pleitte bij God voor de vergeving van hun zonden, of dat anders zijn naam uit het boek geschrapt zou worden. Zijn bemiddeling is een beeld van de liefde van Christus en Zijn bemiddeling voor het zondige menselijke ras. Maar de Heer weigerde om Mozes te laten opdraaien voor de zonden van het afvallige volk. Hij verklaarde dat degene die tegen Hem zondigt, uit Zijn boek geschrapt zal worden, want de rechtvaardige zal niet lijden door de schuld van de zondaar...

Sommigen in onze tijd denken dat het een deugd is om zonde gerechtigheid te noemen. Maar Mozes noemde zonde bij haar ware naam: een overtreding van Gods heilige wet. Mozes verlangde van allen dat zij ware berouw en nederigheid over begane zonden zouden tonen. Hij verlangde dat dit voor heel Israël zichtbaar werd door afscheiding van de zondaars van de gemeente en herstel van de tabernakel en dan zou hij bij God pleiten voor de vergeving van hun overtreding en dat God hen weer zou aannemen als Zijn geliefde volk. Erkennen van zonde en hartgrondige berouw werden van het oude Israël geëist om aan de standaard van God te voldoen. Niets minder eist God van het volk in onze dagen. Er moet een gedegen werk van berouw en verootmoediging in het hart plaatsvinden voordat we onder de bescherming van het verbond en de liefde van God kunnen komen.

-ST May 27, 1880, al.3,5,7,11; RH 11-24-10, 7-29-73, 3-14-99, 7-10-00; DA 421-425; 1SP 250-256

Woensdag 29/10 (De dienstknecht des Heren; Jesaja 52:13-53:12)

Door de dood van Christus is er een deur geopend voor de gevallen mens. De mens was onder de straf van de dood gekomen door de overtreding van de wet van God. Hij was veroordeeld als verrader, als een opstandeling, maar Christus kwam om zijn plaatsvervanger te zijn, om te sterven als een boosdoener, om de straf te ondergaan die verraders toekwam en het volle gewicht van hun zonden te dragen op Zijn goddelijke ziel. Hij heeft zich dieper en dieper gebogen totdat er geen diepere vernedering overbleef. Opdat Hij hen kon verheffen die in Hem zouden geloven en hen kon reinigen van alle schuld, die morele vervuiling met zich meebrengt en om aan hen Zijn eigen gerechtigheid toe te delen. Hij stierf om een verzoening te bewerken, om de mens te verlossen, reinigen, herstellen en verhogen tot een plaats aan Zijn rechterhand...

Hoe groot is de liefde van God voor de mens? Kijk naar Calvarie! Wordt het verwerpelijke karakter van de zonde u duidelijk terwijl u Christus aan het kruis ziet hangen? Het was de zonde die de dood van Gods geliefde Zoon heeft bewerkt en zonde is de overtreding van de wet. De profeet zei: "Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte." (Jesaja 53:4-6, 10-11).

"Maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here." (Romeinen 6:23). Voor een oneindige prijs is de verlossing van de mens gekocht. De wereld mag de gave weigeren, maar dat maakt niet dat het in waarde daalt, of de mens ontslaat van zijn verantwoordelijkheid. Toen Hij op aarde was heeft Jezus tegen degenen die Hem afwezen, gezegd: "En toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben." (Johannes 5:40) Er zijn velen vandaag die weigeren om gehoor te geven aan de liefde van Christus. Jezus roept, maar velen weigeren om gehoor te geven aan de uitnodiging. Zij willen niet toegeven aan het voorrecht dat zij Jezus als persoonlijke verlosser hebben. Zij willen niet komen in nederigheid en geloof, opdat zij een persoonlijke ervaring opdoen over wat het betekent van Jezus te zijn en wat het betekent dat Hij voor hen is. Maar de belofte is: "Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe." Jesaja 53:11.

Hoe wonderlijk is het dat het plan van God voor de redding van de mens onze gedachten over de liefde van God verruimt en verheft. Het verbindt onze harten aan het grote hart van oneindige liefde. Het maakt dat wij ernaar verlangen in Zijn dienst te staan als ons hart de liefdevolle goedheid en genade beantwoordt. Johannes roept mensen op om de wonderbare liefde van God te aanschouwen. Hij roept uit: 1Johannes 1:1-3. Zij die echte christenen zijn, die rein zijn, die ervan houden om de woorden van God te gehoorzamen, zullen gerekend worden tot de kinderen van de Hemelse Koning, leden van het koninklijk gezin, erfgenamen van God, mede-erfgenamen met Christus.

-ST Feb 27, 1893, al. 1,4,5,7; RH 9-5-99, 10-2-00; DA 480-484; AA 222-228

Donderdag 30/10 (Aangekondigd in Daniël; Daniël 9:7-11, 16-19, 24-27)

Terwijl de tijd van het einde van de zeventig jaren van gevangenschap naderde, richtte Daniël zijn gedachten steeds meer op de profetieën van Jeremia. Hij zag dat de tijd nabij was dat God Zijn verkoren volk andermaal zou toetsen. Met vasten, verootmoediging en bidden, beriep hij zich met deze woorden op de God des Hemels voor het volk Israël: "Ach Here, Gij grote en geduchte God." (Dan 9:4-6).

Merk op wat hij zegt. Daniël verkondigt niet zijn eigen trouw aan de Heer. In plaats van zichzelf rein en heilig te verklaren, identificeert hij zichzelf met de realiteit van de zonden van het volk Israël. De wijsheid welke God aan hem had gegeven was vergeleken met de wijsheid van de wijzen van de wereld zoals het sterke licht van de zon midden op de dag met de zwakste ster aan de hemel. En toch, overdenk het gebed dat over de lippen van deze man, die zo hoog aangeschreven stond in de hemel, kwam. In diepe ootmoed, onder tranen en met het scheuren van zijn hart, pleit hij voor zichzelf en voor zijn volk. Hij legt zijn ziel bloot voor God, belijdt zijn eigen onreinheid en erkent de grootheid van God en Zijn majesteit. Wat een oprechtheid en vuur blijkt uit zijn smeekbede! Hij komt dichter en dichter bij God te staan. De hand van geloof reikt opwaarts en klampt zich vast aan de niet-aflatende beloften van de Allerhoogste. Zijn ziel worstelt in smart. En hij ontvangt het bewijs dat zijn gebeden zijn gehoord. Hij voelt dat hij overwonnen heeft. Als we als volk zouden bidden zoals Daniel bad en worstelen zoals hij heeft geworsteld, onze ziel verootmoedigen voor God, dan zouden we weten wanneer onze gebeden beantwoord worden, zoals Daniel dat wist. Hoor hoe hij zijn zaak bepleit bij de hemelse gerechtshof: [Daniël 9:18-21].

De man van God bidt, niet voor een goed gevoel, maar voor het kennen van de wil van God. En hij verlangt naar deze kennis, niet voor zichzelf, maar voor zijn volk. Zijn grootste zorg was voor het volk Israel, dat in essentie zich niet eens aan Gods geboden hield. Hij erkende dat al hun ongeluk het gevolg was van hun overtreding van de heilige wet. Hij zegt: "Wij hebben gezondigd, wij hebben goddeloos gehandeld." (Dan 9:15-17). Daniels hart keert zich met intens verlangen naar het heiligdom van God ...

In antwoord op zijn smeken, ontvangt Daniel niet alleen licht en waarheid, die hij en zijn volk zo hard nodig hebben, maar ook een blik in de toekomst, zelfs tot aan de komst van de Messias in de wereld.

-RH Feb 8, 1881, al.18-23; RH 2-9-97, 3-21-07; PK 554-556; GC 325-328; DA 233-235; RC 91; TMK

Vrijdag 31/10 (Een gevonden losprijs; 2 Korintiërs 5:21)

Toen de mens zondigde, vervulde dat de hele hemel met intens verdriet. Want door toe te geven aan de verzoeking, werd de mens de vijand van God en kreeg hij deel aan de satanische natuur. Het beeld van God, waarnaar hij geschapen was, was beschadigd en misvormd. Het karakter van de mens was niet meer in harmonie met het karakter van God. Want door de zonde werd de mens vleselijk en het vleselijke hart is vijandig tegenover God, onderwerpt zich niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet (Romeinen 8:7). De engelen zagen geen uitweg voor de mens om aan de overtreder te ontkomen. Zij hielden op met het zingen van hun lofgezangen en door de hemelse hoven was er rouw vanwege de zonde en wat het had teweeggebracht. Uit balans met de natuur van God, rebellerend tegen de eisen van de wet van God, bleef er niets anders over dan de vernietiging van het menselijk ras. Omdat de wet net zo onveranderlijk is als het karakter van God, kon er geen andere hoop zijn voor de mens dan een waardoor zijn overtreding vergeven kon worden, zijn natuur hersteld kon worden en zijn geest weer het beeld van God zou kunnen weerkaatsen. Goddelijke liefde had zo'n plan bedacht. Het was door de verkeerde voorstellingen van Gods karakter door satan dat de mens aan het twijfelen werd gebracht over de realiteit van Zijn liefde en God ging beschouwen als zijn vijand. Zoals satan in de hemel had gedaan, zo deed hij op aarde – hij verklaarde Gods regering onrechtvaardig, de beperkingen van Zijn wet als onnodig, en hij bracht de mens ertoe, zoals hij had gedaan met de engelen, om het juk van zich af te werpen en zijn eigen natuur als enige gids en wet aan te nemen. Hij beloofde hen vrijheid, maar omdat hij zelf een slaaf was van het verderf, bracht hij het menselijk ras slechts slavernij aan zonde, ellende en dood. Hij stelde God voor als een die alles vroeg en niets teruggaf, als een die de dienst van de mens opeiste voor Zijn eigen heerlijkheid, maar zichzelf niets ontzegde van het goede van de mens ...

In het werk van de schepping, was Christus met God, Hij was een met God, gelijk aan Hem, aan Zijn glans en heerlijkheid, de afdruk van het beeld van Zijn persoon, de vertegenwoordiger van de Vader. Hij alleen, de Schepper van de mens, kon zijn Verlosser zijn....

Christus, het Lam dat geslacht was van voor de grondlegging der wereld, heeft zichzelf geofferd als een offer en een plaatsvervanger voor de gevallen zonen van Adam. En bij dit oneindige offer was heel de hemel betrokken, maar alleen de Vader hield zo veel van deze wereld dat Hij zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat door Zijn verbrijzeld hart een kanaal kon ontstaan voor de stromen van oneindige liefde naar de gevallen mens. -ST Feb 13, 1893, al. 6,8; BEcho 5-21-00

Citaten uit de les: PP 154, 155; 4BC 1147

Verdere studie: 1BC 1085, al. 2.

==== Les 6: 1-7 november: Verzoening in Symbolen I

De Heer van de hemel, heeft alle rijkdommen van het universum verzameld en ze neergelegd om de parel van het verloren mensdom te kopen Nooit kan deze gave worden overtroffen, nooit kan Hij een rijkere diepte van Zijn liefde tonen. -YI Oct 17, 1895, al.2

Sabbat 1/11 (Vrijgekocht door het bloed; 1 Petrus 1:18,19)

En indien gij Hem als Vader aanroept, die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandelt dan in vreze de tijd uwer vreemdelingschap." Welke soort vrees? Geen slaafse vrees. "De vreze des Heren is het begin der wijsheid." (Psalm 111:10) Elk mens zou bang moeten zijn om God tegen te werken, zou vrees moeten hebben om Zijn liefde te verspelen door zich in te laten met alles wat zijn karakter bezoedeld [1Petrus 1:18-21].

We moeten Jezus zien als onze enige hoop op het wegnemen van onze zonden; want in Hem is geen zonde. Hij werd zonde voor ons, opdat Hij onze schuld kon dragen, staand voor de Vader, schuldig in onze plaats, terwijl wij die in Hem geloven als onze persoonlijke Verlosser beschouwd konden worden als zijnde gezuiverd van de vervuilende invloed van de zonde. Door de toegerekende rechtvaardigheid van Christus worden wij als schuldloos gerekend.

Christus heeft aan iedereen het bewijs geleverd dat alleen Hij menselijk lijden, verdriet en zonde kan dragen. Diegene die Christus als hun plaatsvervanger en zekerheid aannemen, hun hulpeloze zielen op Christus leggen, kunnen het verdragen Hem te zien die onzichtbaar is. De zegening: "Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien" (Matteüs 5:8) heeft betrekking op hen.

Wanneer u in zonde wordt gebracht, wanhoop niet. Treuzel niet en weeklaag niet in hulpeloos ongelooft, maar breng uw geval meteen voor Jezus ... Hij geeft moed aan de zielen, die op Hem vertrouwen als hun Verlosser, die belooft dat zij niet boven hun macht verzocht zullen worden. "Bij elke verzoeking" zegt Hij, "heb Ik uw Heer en Verlosser voor u een uitweg gemaakt."

Alleen Christus kan u redden van zonde, want Hij kan Zijn rechtvaardigheid over ons brengen en het ons ter beschikking stellen. God hield zo van de wereld dat Hij Zijn enig geboren Zoon voor ons heeft gegeven, opdat door dit oneindig offer, Hij niet alleen het vreselijke karakter van de zonde laat zien, maar zonde in het vlees veroordeelt. De mens kan niet doorgaan in zonde en foutloos voor God staan; God zal geen zonde tolereren. De mens moet zichzelf scheiden van de zonde, met ernstige zielenhonger roepend "Schep mij een rein hart O God." (Psalm 51:12) De Heer zal zo'n roep beantwoorden en zeggen "een nieuw hart zal Ik u geven." -ST Oct 3, 1895, al.5-7, 10; GCB 4-3-01; RH 1-29-95, 7-25-99; YI 1-11-94; ST 10-3-95; AA 518-521; TDG 176; FLB 101; TMK 63

Zondag 2/11 (Verzoening en dierlijke offers; Genesis 3:21, 4:3-5; Leviticus 17:11)

Velen hebben verwarrende ideeën over wat geloof is en ze leven totaal beneden hun voorrechten. Ze verwarren gevoelens met geloof en zijn constant verontrust en verward, want satan gebruikt hun onwetendheid en onervarenheid in zijn voordeel. Door diverse verleidingen slaagt satan er vaak in om de ervaringen van de christenen duister en bitter te maken volgens zijn duistere plannen. Wij moeten Christus accepteren als onze persoonlijke Verlosser, anders zullen we falen om tot de overwinnaars te behoren. We moeten geloven dat we uitverkorenen zijn van God om gered te worden door de uitoefening van het geloof, door de genade van Christus en het werk van de Heilige Geest. We moeten God loven en verheerlijken voor Zijn geweldige, onverdiende gunst. Het is de liefde van God die de ziel naar Christus toetrekt, om genadevol te worden ontvangen en te worden gepresenteerd aan de Vader...

Christus was het Lam dat geslacht is voor de schepping van de wereld. Voor velen is het een mysterie geweest waarom er zoveel offers gebracht moesten worden onder het oude verbond, waarom er zoveel bloedende slachtoffers naar het altaar werden geleid. Maar de grote waarheid die de mensheid werd voorgehouden en in de geest en op het hart werd gedrukt, was dit: "Zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving." (Heb 9:22) In elk bloedend offer werd "het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt" (Joh 1:29) getypeerd. Christus zelf was de ontwerper van het Joods systeem van aanbidding, waarin door typering en symbolen, de afschaduwing van het geestelijke en hemelse werd weer gegeven. Velen vergaten de ware betekenis van deze offeranden; en de belangrijke waarheid dat alleen door Christus er vergeving van zonde kan zijn, ging voor hun verloren. Het vermeederen van offeranden, het bloed van de stieren en bokken konden de zonden niet wegnemen. Onder het oude verbond faalden velen de kracht van de les in te zien die hun werd getoond door de offeranden en ze waren zonder excuus. Maar vandaag leven wij in een tijd waarbij de ware betekenis van de oude offerdienst in vervulling is gegaan door het offer van Christus voor de zonden van de wereld; we leven in de dagen van toegenomen licht, en toch komen slechts weinigen toe aan de geweldige en zeer belangrijke waarheid dat Christus voor iedereen een ruim offer heeft gebracht! Wat gerechtigheid vereiste, heeft Christus gebracht in het offer van Zichzelf en hoe zullen we ontkomen als we z'n grote redding negeren?. Diegenen die de gift van leven weigeren zullen zonder excuus staan; "want God hield zo van de wereld dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, zodat wie in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe." (Joh 3:16)

-ST Jan 2, 1893, al. 1,6,7; 7BC 932-933; AG 155; OHC 47

Maandag 3/11 (zonde en onzuiverheid Leviticus 12:4,5,7; 15:1-30; Efeziërs 2:11-13)

[2 Kor 6:14-17] Nooit was er een tijd waar deze waarschuwing meer van toepassing is dan nu. Velen die zich christen noemen, zijn alleen christen in naam. Ze hebben geen wortels. Hun harten zijn vervuld met trots, onreinheid, onheilige ambities, zelfbelang en voorliefde voor heersen. Ze hebben misschien een intelligente kennis van de theorie van de waarheid en kunnen hun doctrines bewijzen aan de hand van de bijbel, maar zij belijden hun waarheden in onrechtvaardigheid. Door hun daden wijzen zij de Verlosser af. Hun harten worden niet gezegend door de waarheid, ze zijn onheilig van hart en onchristelijk in hun houding. Tenzij de geest en principes die het leven van Christus kenmerkten in het hart worden geplant, kunnen ze het leven niet beheersen. De wet van God moet in het hart geschreven worden, de waarheid van God moet de ziel verlichten. Heiligheid, genade en waarheid moeten tot leven worden gewekt. Tenzij de zieltempel wordt gereinigd van vervuiling, tenzij er zuiverheid van hart is, tenzij er ernstige inspanningen worden gedaan om de norm van Gods woord te evenaren, zullen ze nooit gereed zijn om metgezellen te zijn van de reinen en heiligen; ze zullen nooit het witte linnen dragen, wat de gerechtigheid van de heiligen is.

Een gedeeltelijke overgave aan de waarheid, geeft satan vrij spel om te werken. Totdat de zieltempel zich volledig heeft overgegeven aan God, is het een vesting van de vijand. Deze invloed leidt de ziel weg van de geweldige oude wegwijzers naar valse paden. Wanneer de geest verward raakt, wanneer recht onbelangrijk wordt genoemd, niet essentieel en leugen waarheid wordt genoemd, is het vrijwel onmogelijk geworden deze bedrogen zielen te laten inzien dat het de tegenstander is die hun zintuigen heeft verward en de zieltempel heeft vervuild. Een weefsel van leugens ligt op de plaats waar de waarheid en alleen de waarheid zou moeten zijn. Het woord van God is een dode letter voor hen en de liefde van de Verlosser is hun niet bekend.

De apostel Paulus wijst ons op indringende wijze op de voordelen, die binnen ons bereik worden geplaatst. "Daar wij nu deze beloften bezitten geliefden," zegt hij, "laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods." (2 Kor 1:7) We moeten ons afscheiden van de wereld in geest en praktijk als we zonen en dochters van God willen worden. In Zijn gebed voor zijn volgelingen vroeg Christus: "Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid." (Joh 17:15-17)

- ST 9-3-96, 12-13-99; YI 10-17-95; LHU 232

Dinsdag 4/11 (De offers; Leviticus 4:3, 13, 22, 27; Romeinen 3:23; 5:12)

Jezus heeft gezegd: "Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben." (Joh 8:12) Er is maar een kanaal van licht, maar het is altijd bereikbaar voor ons. Door dat kanaal vloeien stromen van vergeving en liefde. De stromen van Gods genade kunnen de donkerste vlek reinigen, vrede brengen aan de grootste zondaar. Het bloed van Christus is vergoten voor de zonden van wereld. De offers in de offerdiensten van de joden werden gezien als een symbool van Christus wiens bloed vergoten zou worden voor de wereld. In het offersysteem moest de waarheid van verzoening benadrukt worden aan de wereld, zodat iedereen zou weten dat zonder bloedvergieten er geen zonden uitgewist konden worden. Velen hebben zich verwonderd over de vele offers die God heeft aangewezen in de oude offerdiensten; maar dit was om de wereld in de altijd bloedende offers te leren over Christus, het slachtoffer van de overtredingen van de mensheid. Het offer voor de zonde was het meest plechtige en heilige offer, dat op het altaar werd geplaatst met een indrukwekkende ceremonie en elk detail werd aan de mensen uitgelegd door de priester, zodat ze zouden begrijpen dat de Zoon van God tot een offer gemaakt zou worden voor hun zonden. Dit is de kernwaarheid van het plan der verlossing en het moest vaak uitgelegd worden aan gelovigen en ongelovigen.

De engelen zien met verbazing de onverschilligheid waarmee de mensheid deze heilige waarheden aanhoort. Ze kijken met spijt op diegenen die beweren geavanceerde waarheden te geloven en zien hoe weinig ze er blijk van geven te beseffen dat zij gekocht zijn door het bloed van het "Lam van God, die de zonden van de wereld wegneemt." Het is alleen door het geloof in het reinigende bloed dat we vergeving ontvangen van onze zonden, die aan ons kleven als een morele melaatsheid. Jezus had niet hoeven te lijden voor Hemzelf, want "die geen zonde gedaan heeft en in wiens mond geen bedrog is gevonden." (1Petr 2:22) Toch heeft Hij ondragelijke pijnen moeten lijden die in geen verhouding staan met de puurheid en majesteit van Zijn karakter. O, dat wij toch de gewoonten zouden aanleren van de zelfopoffering, zelfverloochening en liefde van Christus, totdat wij de diepere betekenis mogen kennen van het kwaadaardige karakter van de zonde en het haten als iets verachtelijks. Laat in verstand en hart dankbaarheid ontwaken en laat ons tot de vader komen in de naam van Jezus en vragen om vergeving van zonden, voor de reiniging van alle ongerechtigheid. Laat ons pleiten bij God dat Hij "ons reinigt met hysop," dat we schoon mogen zijn, ons wassen dat we "witter dan sneeuw" mogen zijn. (Psalm 51:9)

- ST Aug 28, 1893, al. 8,9; ST 7-15-80, 11-3-87, 12-30-03; AUGleaner 8-26-03; DA 164-166; FLB 207; AG 55; TMK 80

Woensdag 5/11 (Verwijdering van zonde en onreinheid) Leviticus 4:5-7, 28-31)

Het systeem van offeranden is bedacht door Christus en aan Adam gegeven als type van een Verlosser, die zou komen, de zonden van de wereld op Zich zou nemen en sterven voor zijn redding. Door Mozes gaf Christus vastomlijnde aanwijzingen aan de kinderen van Israël met betrekking tot de offeranden. Dit was om het verstand van de aanbidders ervan te overtuigen dat er iets van veel meer betekenis dan de uiterlijke handeling werd bedoeld met deze verordeningen. Hoe plechtig de gedachte dat het Christus was die hier aanwijzingen gaf met betrekking tot een religieuze dienst die, ofschoon zij op sommigen overkomen als betekenisloze formaliteiten, waren ontworpen om zijn eigen dienst en dood voor te stellen.

Alleen reine en waardevolle dieren, die het best Christus konden symboliseren, werden geaccepteerd als offers voor God... Elke offerande moest zonder vlek of rimpel zijn, het beste in z'n soort. Hiervan, zouden diegenen die Christus volgen, moeten leren dat Hij geen armzalige offers of dienst zal aanvaarden. De meest perfecte en waardevolle schat van de hemel werd gegeven voor de verlossing van het mensdom en God neemt alleen het dierbaarste en kostbaarste van hem hiervoor in ontvangst. De Vader heeft in het geven van Zijn Zoon in een oneindige gave, al het excellente van de hemel geschonken voor de mensheid en diegenen die deze gave op prijs stellen, zullen het kostbaarste wat ze bezitten als offeranden geven en niets achterhouden van hetgeen God hun heeft geschonken om Zijn naam te eren en te verheerlijken. Door de handeling van het brengen van de offerande naar het altaar, beleed elk individu dat hij een zondaar was, die de toorn van God verdiende en gaf hij zijn berouw aan en geloof in Jezus Christus, wiens bloed de schuld van de overtreder zou wegnemen. Door zijn handen op de kop van het slachtoffer te plaatsen, werden de overtredingen van het individu overgebracht op het slachtoffer en in zijn lijden zag de zondaar Christus uitgebeeld, wanneer Hij zichzelf als een offer zou geven voor onze zonden. De Heer toonde Zijn aanvaarding van de offerande, door het te laten verbranden op het altaar...

De offeranden die naar het heiligdom werden gebracht dienden zonder smet of blaam te zijn. Had er maar een smet aan onze Verlosser gekleefd, dan had Zijn offer niet de verlossing van de mensheid bewerkstelligd. Christus was niet verplicht het offer voor de mensheid te worden. Hij was boven de wet. Maar Hij werd een dienaar en ging rond zonder wereldse bezittingen en Hij droeg de schande van onze overtredingen. Hij leed buiten de poorten van Jeruzalem, waarmee Hij aangaf niet alleen voor Israël te sterven, maar voor heel de wereld.

-ST July 15, 1880, al.4-6,12; ST 1-16-96, 3-14-78; 4SP 261-266; GC 421-422; 7ABC 474-475; FLB 206

Donderdag 6/11 (Andere offers; Leviticus 1:3-9, 22:17-22)

Door het uitvoeren van zijn vijandelijkheden tegen Christus totdat Hij aan het kruis van Golgotha hing, met gewond, gekneusd lichaam en gebroken hart, heeft satan zich volkomen compleet ontworteld van de genegenheid van het universum. Toen werd ingezien dat God zichzelf Zijn enige Zoon had ontzegd en Hem had overgegeven voor de zonden van de wereld. De Schepper werd geopenbaard in de Zoon van de oneindige God. De vraag "kan er zelfopoffering zijn bij God" was voor altijd beantwoord...

Elke opoffering die een mens kan ondergaan, heeft Christus ondergaan, terwijl satan zijn uiterste best deed Hem te verleiden. Maar des te groter de verleiding, des te perfecter het offer. Alles wat een mens zou kunnen ondergaan in het conflict met satan, heeft Christus in Zijn gecombineerde menselijke en goddelijke natuur ondergaan. Gehoorzaam en zonder zonde tot het einde, stierf Hij voor de mensheid, als zijn vervanger en zekerheid, alles ondergaand wat een mens ooit zal ondergaan door de bedriegende verleider, opdat de mensheid kan overwinnen door deelachtig te worden aan de goddelijke natuur.

Pure waarheid was de tegenhanger van valsheid, eerlijkheid en integriteit, van subtiliteit en intrige, in iedereen, die bereid is om net als Christus, alles op te offeren, zelfs het leven, ter wille van de waarheid. Het is niet gemakkelijk om de verleidingen van satan te weerstaan. Het vergt een sterke verbondenheid met de goddelijke natuur van begin tot eind, anders kan het niet worden gedaan. Christus heeft in de overwinningen behaald aan het kruis van Golgotha, de weg opengelegd voor de mensheid en maakt het mogelijk voor hem om de wet van God te houden, door de weg, de waarheid en het leven. Er is geen andere weg.

Wanneer u het kruis van Golgotha nadert, bemerkt u een liefde zonder weerga. Terwijl u door geloof de betekenis van het offer begrijpt, ziet u uzelf als een zondaar, veroordeeld door de overtredingen van de wet. Dit is berouw. Terwijl u nadert met een nederig hart, vindt u vergeving, want Christus wordt voorgesteld als continu staand bij het altaar, de offers aanbiedend voor de zonden van de wereld. Hij is een dienaar van het ware tabernakel, die de Heer heeft gemaakt en niet de mens. De typische schaduwen van de Joodse tabernakel hebben geen enkele waarde meer. De typische dagelijkse en jaarlijkse verzoening hoeft niet meer gemaakt te worden, maar het verzoende offer door een middelaar is essentieel vanwege de constante vergrijp van de zonden. Jezus treedt in de aanwezigheid van God en offert Zijn vergoten bloed als het geslachte Lam. Jezus presenteert het verplichte offer voor elke overtreding van de zondaar.

-1SM 342-344; PP 351-355; 6BC 1077-1078; AG 154; FLB 196

Vrijdag 7/11 (de Machtigste eed; Hebreëën 9:13, 14)

Hij die van de hemelse hoven kwam op een tocht van liefde en genade en waarheid tot de mensen, die bewaarders waren gemaakt van de heilige waarheid en om de wereld te verlichten door de kennis van God, werd gekruisigd. Degene naar wie de joodse offers wezen, bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, opdat menselijkheid een onderwijzer kon worden voor het mensdom.

Hij openbaarde Zich als van God gezonden, de hoop van Israël. Hij was het fundament van de hele Joodse economie. "Ik vind geen schuld in Hem," (Joh 18:38) was het getuigenis van een ongelovige, heidense rechter. Maar satan en zijn synagoge hadden samengespannen tegen de Goddelijkheid. Christus werd afgewezen en onteerd, omdat de mensheid gecombineerd met de macht van satan hun schaamteloze werk deden. Ze kozen een rover en een heidense koning in plaats van de prins van het leven. "Wij hebben geen koning, alleen de keizer!" (Joh 19:15) schreeuwden ze, zo trokken zij zich terug van de goddelijke theocratie en kozen een heidense heerser.

Zich neerbuigend om zich te kleden als de mensheid, hield Christus niet op God te zijn. De mens werd niet goddelijk, noch het goddelijke menselijk. Christus heeft de wet van God gehouden en alle mensen laten zien, dat door Zijn genade zij hetzelfde konden doen. Door geloof, in Zijn menselijkheid, zag Christus wat wij door geloof mogen zien: het verzoende offer verbonden aan de Heer op de troon van genade. Het gouden wierookvat wordt bewogen en het wierrook, het beeld van de puurheid en gerechtigheid van Christus, stijgt, met de ontvangen gebeden van elke ziel die gelooft in Christus, op naar het altaar die voor de troon van God staat en Jezus staat in het midden.

Volledige gerechtigheid werd verkregen in de verzoening en Christus was het object van die gerechtigheid. In plaats van de zondaar, kreeg de smetteloze Zoon straf en de zondaar gaat vrijuit zolang hij Christus ontvangt en accepteert als zijn persoonlijke Verlosser. Ofschoon schuldig, wordt hij als onschuldig gezien. Het karakter van God wordt getoond door de gehoorzaamheid en dood van de Zoon van God. Door Zijn verdiensten heeft Hij geheel voldaan aan wat de gerechtigheid van God van Hem eiste. Gods karakter, als een God van goedheid, een God van barmhartigheid en liefde, kwam tot uitdrukking in Zijn Zoon. In het kruis van Christus gaf God de machtigste eed van gerechtigheid en liefde. [Hebr. 9:13, 14]

-12MR 414-416; 12MR 411-417

Citaten uit de les: 7BC 932; DA 115

Verdere studie: SD 225

==== Les 7: 8-14 november: Verzoening in symbolen II

De verzoening van Christus is niet slechts een slimme manier om vergiffenis te krijgen voor onze zonden; het is het goddelijke medicijn voor de genezing van overtreding en het herstel van geestelijke gezondheid.
-7ABC 464

Sabbat 8/11 (Hem te aanbidden; Psalm 132:7)

Het behaagde Hem van wie alle dingen zijn, en door wie alle dingen zijn, om in de verlossing van de wereld zondaren te redden door het bloed van het Lam. Het grote offer van de Zoon van God was noch te groot noch te klein om het werk te volbrengen. In de wijsheid van God was het volkomen; en de verzoening die gedaan werd getuigt voor elke zoon en dochter van Adam de onveranderlijkheid van de wet van God. De waarde van de wet van Jehova moet geschat worden naar de onmetelijke prijs die betaald werd in de dood van de Zoon van God om haar heiligheid te handhaven. ..

God schenkt een proeftijd aan de mensen in deze wereld, opdat hun beginselen vast gegrond zouden worden in het recht om zo de mogelijkheid van zonde in het toekomstige leven uit te sluiten en dus het geluk en de veiligheid van allen zeker te stellen. Alleen door de verzoening van de Zoon van God kon kracht gegeven worden aan de mens, om hem te vast te gronden in gerechtigheid en hem een geschikte onderdaan van de hemel te maken. Het bloed van Christus is het eeuwige tegengif tegen de zonde. Het afschuwelijke karakter van de zonde wordt gezien in wat het de Zoon van God kostte in vernedering, in lijden en dood.

Al de werelden zien in Hem een levend getuigenis van de kwaadaardigheid van zonde, want in Zijn goddelijke gestalte draagt Hij de tekenen van de vloek. Hij is in het midden van de troon als een Lam dat staat als geslacht. De verlostten zullen altijd een levendige indruk hebben van het hatelijke karakter van de zonde, wanneer zij Hem zien, die stierf voor hun overtredingen. De kostbaarheid van het Offer zal veel beter begrepen worden wanneer de menigte die door het bloed gewassen is, veel beter inziet hoe God de nieuwe en levende weg voor de verlossing van de mens gemaakt heeft door de eenwording van het menselijke en het goddelijke in Christus.

... Onze enige hoop is volledig te vertrouwen in het bloed van Hem, die volkomen kan redden wie door Hem tot God komen. (Heb 7:25) De dood van Christus aan het kruis op Golgotha is onze enige hoop in deze wereld en het zal ons onderwerp zijn in de toekomstige wereld. O, wij begrijpen de waarde van de verzoening niet! Als we dat wel zouden doen, dan zouden we er meer over spreken. De gave van God in Zijn geliefde Zoon was de uitdrukking van een onbegrijpelijke liefde. Het was het uiterste wat God kon doen om de eer van Zijn wet te handhaven en toch de overtreder te redden. Waarom zou de mens het onderwerp van verlossing niet bestuderen? Het is het grootste onderwerp waarmee de menselijke geest zich kan bezighouden. -ST Dec 30, 1889, al. 1,3,4; GC 352-354; CC 233; PP 353-358

Zondag 9/11 (Heiligdom en Verzoening; Ex. 25:8,22; 29:42,43; Ps.28:2; 132:7; 138:2)

De tijd was gekomen voor het hemelse universum om hun Koning te aanvaarden. Engelen, cherubs en serafs, zouden nu in het zicht van het kruis staan. De Vader buigt Zijn hoofd in erkenning van Degene van wie de priesters en de leiders gezegd hadden: "Hij heeft zijn vertrouwen op God gesteld; laat die Hem nu verlossen, indien Hij een welgevallen in Hem heeft." (Matteus 27:43) De Vader aanvaardt Zijn Zoon. Geen woorden konden de vreugde van de hemel overbrengen, of Gods voldoening en behagen in Zijn eniggeboren Zoon tot uitdrukking brengen, toen Hij de voltooiing van de verzoening zag...

De Heilige Geest zou nederdalen op diegenen die Christus liefhebben. Hierdoor zouden zij gerechtigd zijn, in en door de verheerlijking van hun Hoofd, om iedere gave, nodig voor de vervulling van hun opdracht, te ontvangen. De Levengever hield niet alleen de sleutels van de dood in Zijn hand, maar een hele hemel van rijke zegeningen. Alle macht in hemel en aarde was aan Hem gegeven, en toen Hij Zijn plaats in de hemelse gewesten had ingenomen, kon Hij deze zegeningen uitdelen aan allen die Hem aannemen. De gemeente werd gedoopt met de kracht van de Geest. De discipelen werden toegerust om uit te gaan en Christus te verkondigen, eerst in Jeruzalem, waar het schandelijke werk van het onteren van de rechtmatige Koning had plaatsgevonden, en daarna tot in de verste uithoeken van de aarde...

De Vader gaf alle eer aan Zijn Zoon en zette Hem aan Zijn rechterhand, ver verheven boven alle overheden en machten. Hij uitte Zijn grote vreugde en welbehagen in het aannemen van de Gekruisigde, en het kronen van Hem met heerlijkheid en eer. En al de gunsten die Hij gegeven heeft aan Zijn Zoon in Zijn aanvaarding van de grote verzoening, worden gegeven aan Zijn volk.

Diegenen die hun belangen in liefde met Christus hebben verbonden, worden aangenomen in de Geliefde. Zij lijden met Christus, en Zijn verheerlijking is van groot belang voor hen, want zij zijn in Hem aanvaard. God heeft hen lief zoals Hij Zijn Zoon lief heeft. Christus, Emanuel, staat tussen God en de gelovige, waarbij Hij de heerlijkheid van God aan Zijn uitverkorenen openbaart en hun tekortkomingen en overtredingen bedekt met het kleed van Zijn eigen onberispelijke gerechtigheid. Het zegel van de hemel is bevestigd aan Christus' verzoening. Zijn offer is in elk opzicht voldoende. In Hem hebben genade en waarheid elkaar ontmoet; gerechtigheid en vrede hebben elkaar gekust. De Vader omhelsde Zijn Zoon en hierin zijn allen ingesloten die Hem aannemen. "Aan hen gaf Hij macht om zonen van God te worden."

-BEcho May 22, 1899, al.7,9,10; RH 3-22-87; YI 7-5-94; BEcho 5-29-99; PP 357-358; 7ABC 472-473; GC 433-435, 613-614; FLB 209; Mar 249-254

Maandag 10/11 (Priesterlijk werk en Verzoening: Num.18:1-8)

Zevende-dags Adventisten die zeggen uit te zien en te verlangen naar de verschijning van Christus, zouden niet de handelwijze van de mensen van de wereld moeten volgen. Diev zijn geen maatstaf voor de bewaarders van de geboden. Gebodenhoudende Adventisten bekleeden een bijzondere en verheven plaats. Johannes zag hen in een heilig visioen en beschreef hen: "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren." (Openbaring 14:12) De Here maakte een speciaal verbond met Zijn oude volk Israël als zij getrouw zouden blijken te zijn: "Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en Mijn verbond bewaart, dan zult Gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk." (Exodus 19:5) En zo spreekt Hij tot Zijn gebodenhoudend volk in deze laatste dagen: "Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht." "Geliefden, ik vermaan u als bijwoners een vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerten die strijd voeren tegen uw ziel." (1Petrus 2:9,11).

Zevende-dags Adventisten, zouden meer dan alle mensen in de wereld, voorbeelden van vroomheid moeten zijn, heilig in hart en in wandel. De waarschuwingen, berispingen en vermaningen zijn niet gegeven aan de dwalenden onder hen, omdat hun leven meer afkeurenswaardig is dan dat van belijdende christenen van de andere kerken, of omdat hun daden en voorbeelden slechter zijn dan die van mensen die geen gehoorzaamheid geven aan de eisen van Gods wet, maar omdat zij veel licht hebben en door hun belijdenis de plaats hebben ingenomen als Gods speciale, uitverkoren volk met de wet van God in hun harten geschreven.

Zij beduiden hun trouw aan de God van de hemel door het geven van gehoorzaamheid aan de wetten van Zijn regering. Zij zijn Gods vertegenwoordigers op aarde.

Er zijn overvloedige voorzieningen gemaakt voor een ieder die oprecht, ernstig en bedachtzaam een begin maakt om heiligheid te vervolmaken in de vreze des Heren. Er is voorzien in macht en kracht, genade en heerlijkheid door Christus, die door de dienende engelen naar de erfgenamen van verlossing gebracht worden. Er is niemand zo laag en verdorven en slecht, die geen kracht, reinheid en gerechtigheid in Christus kan vinden die voor hen stierf, indien zij hun zonden wegdoen, hun zondige handelwijze opgeven en zich met vastbeslotenheid van hart tot de levende God wenden. Hij verlangt ernaar om hen te ontdoen van hun kleding, besmet en bevuild door zonde en de witte, heldere mantels van gerechtigheid op hen te leggen; en Hij zegt hen: leef en sterf niet. -RH Sept 7, 1886, al. 6,7,9; PP 350-358; GC 413-414; LHU 145

Dinsdag 11/11 (De Grote Verzoendag 1; Leviticus 16:16,17,21,30,33,34)

Wat is onze toestand in deze vreselijke en ernstige tijd? Helaas, wat een trots heerst er in de gemeenten, wat een schijnheiligheid, wat een bedrog, wat een liefde voor mode, lichtzinnigheid en vertier, wat een verlangen naar oppermacht! Al deze zonden hebben de geest verduisterd, zodat eeuwige zaken niet onderscheiden worden. Zullen we de Schriften niet onderzoeken om te weten waar wij zijn in de geschiedenis van deze wereld? Zullen we niet verstandig worden met betrekking tot het werk dat nu voor ons tot stand gebracht wordt en de plaats die wij als zondaren zouden moeten innemen terwijl dit werk van verzoening voortgaat? Indien wij enige bekommernis hebben voor de redding van onze zielen, moeten wij een vastbesloten verandering aanbrengen. Wij moeten de Here met waar berouw zoeken; wij moeten met diepe verootmoediging van ziel onze zonden belijden, opdat zij mogen worden uitgedelgd.

Wij moeten niet langer op de betoverde grond blijven staan. Wij naderen spoedig het sluiten van onze genadetijd. Laat iedere ziel zich afvragen: Hoe sta ik voor de Here? Wij weten niet hoe spoedig onze namen op de lippen van Christus genomen worden, en ons geval uiteindelijk zal worden beslist. Wat, o, wat zullen deze beslissingen zijn!...

Laat de gemeente ontstaan en zich bekeren van haar afvallen van God. Laat de wachters wakker worden en de bazuin een zeker geluid geven. Het is een zekere waarschuwing die wij moeten geven. God gebiedt zijn dienstknechten: "Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jacob zijn zonden." (Jesaja 58:1) De aandacht van de mensen moet worden getrokken. Tenzij dit gedaan wordt is alle inspanning tevergeefs. Al zou een engel van de hemel neerdalen en tot hen spreken, zijn woorden zouden niet meer goed doen dan wanneer ze gesproken werden tot de koude oren van doden.

De gemeente moet in beweging komen. De Geest van God kan nooit komen totdat zij de weg voorbereid. Er moet een ernstig onderzoeken van het hart plaats vinden. Er zou eensgezind en volhardend gebed moeten zijn en het beslag leggen op de beloften van God door het geloof. Er zou niet een bekleeden van het lichaam met jute zakken moeten zijn, zoals in de vroegere tijden het geval was, maar een diepe verootmoediging van de ziel...

Het werk ligt voor ons. Zullen wij het tot de onze maken? Wij moeten snel werken. Wij moeten haastig voorwaarts gaan. Wij moeten voorbereid zijn voor de grote dag des Heren. Wij hebben geen tijd te verliezen, geen tijd om bezig te zijn met zelfzuchtige doeleinden. De wereld moet gewaarschuwd worden. Wat doen wij persoonlijk om het licht bij anderen te brengen? God heeft aan iedereen zijn werk gegeven. Iedereen heeft zijn deel om te volbrengen en wij kunnen dat werk niet veronachtzamen zonder gevaar voor onze eigen zielen. 1SM 125-126; RH May 6, 1884; GC 418-428; PP 355-358; HP 189

Woensdag 12/11 (De Grote Verzoendag 2; Lev. 16: 20-22)

Het verslag van ieder leven is opgeschreven in de boeken des hemels. Elke zonde die ooit begaan is, is daar genoteerd. Al de spijt van zonde, elke traan van berouw, elke belijdenis van schuld en het verzaken van elke lievelingszonde is ook opgetekend. Wanneer het oordeel begint en de boeken worden geopend, zal ieder geval de toets van de wet van God moeten doorstaan. God heeft een wet waardoor Hij intelligente wezens zowel in de hemel als op aarde regeert. Jehova is de hoogste Bestuurder van naties en geen grotere of meer dodelijker misleiding kan de menselijke geest aantasten dan die welke mensen ertoe leidt om te verklaren dat de wet van God is afgeschaft.

Diegenen die zich aanmatigen om te denken dat de wet van God afgedaan heeft en dat hij niet langer bestaat, hebben een onvolmaakte maatstaf voor zichzelf opgesteld. Zichzelf beoordeelend naar hun eigen feilbare maatstaf, verklaren zij zichzelf onbesmet en volmaakt. Satan heeft precies zo een maatstaf aan de hand waarvan hij verklaart dat hij rechtvaardig is, maar deze valse maatstaven kunnen niet vergeleken worden met Gods onfeilbare maatstaf van gerechtigheid. Niemand met een waardering voor de waarheid van de wet van God zal zich beroepen op een verheven karakter voor zichzelf. Onze ware houding, de enige waarin enige veiligheid is, is die van berouw en belijden van zonden voor God. Wanneer wij voelen dat wij zondaren zijn, zullen wij geloof in onze Here Jezus Christus hebben, Die alleen in staat is om overtredingen te vergeven en ons gerechtigheid toe te rekenen. Wanneer de tijden van verademing zullen komen van het aangezicht van de Here, dan zullen de zonden van de berouwvolle ziel die de genade van Christus ontvangen heeft en overwonnen heeft door het bloed van het Lam, verwijderd worden uit de aantekeningen in de hemel en geplaatst worden op satan en nooit meer tegen de zondaar in herinnering gebracht worden. De zonden van de overwinnaars zullen uitgedelgd worden uit de boeken van aantekening, maar hun namen zullen blijven in het boek des levens. De Getrouwe Getuige zegt: "Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor zijn engelen." (Openbaring 3:5)

Wanneer de strijd van het leven beëindigd is, wanneer de wapenrusting afgelegd wordt aan de voeten van Jezus, wanneer de heiligen van God verheerlijkt zijn, dan en dan alleen zal het veilig zijn om te beweren dat wij gered en zondeloos zijn. Ware heiligmaking zal geen enkel mens ertoe leiden om zichzelf heilig, zondeloos en volmaakt te verklaren. Laat de Here de waarheid over uw karakter verkondigen.

-ST May 16, 1895, al. 2,4; ST 4-28-90; PP 355-358; GC 485-491, 658-661; Mar 251, 306-307; FLB 213

Donderdag 13/11 (Wat is het?; Lev. 4:31; 16:18,19,30; 17:11)

Toen de Joden Jezus verwierpen, verwierpen zij het fundament van hun geloof. En, anderzijds, maakt de tegenwoordige christelijke wereld die belijdt te geloven in Christus, maar de wet van God afwijst, een fout die overeenkomt met die van de misleide Joden. Diegenen die zeggen dat ze Christus aanhangen en hun hoop op Hem hebben gevestigd, terwijl zij minachting tonen voor de zedelijke wet en de profetieën, zijn niet in een veiliger plaats dan de ongelovige Joden waren. Zij kunnen niet op een verstandige manier zondaren tot bekering oproepen, want zij zijn niet in staat om op een goede manier uit te leggen waarvan zij berouw moeten hebben. Wanneer de zondaar opgeroepen wordt om zijn zonden te verzaken, heeft hij het recht om te vragen: Wat is zonde? Diegenen die de wet van God eerbiedigen kunnen als antwoord geven: Zonde is de overtreding van de wet.

Alleen diegenen die de bindende eis van de zedelijke wet erkennen, kunnen de natuur van de verzoening verklaren. Christus kwam om te bemiddelen tussen God en de mens, om de mens één met God te maken, door hem te brengen tot trouw aan zijn wet. Er was geen kracht in de wet om de overtreder te vergeven. Alleen Jezus kon de schuld van de zondaar betalen. Maar het feit dat Jezus de schuld van de berouwvolle zondaar heeft betaald, geeft hem geen toestemming om voort te gaan met de overtreding van de wet van God, maar hij moet voortaan in gehoorzaamheid aan die wet leven.

De wet van God bestond al vóór de schepping van de mens, anders had Adam niet kunnen zondigen. Na Adams overtreding werden de beginselen van de wet niet veranderd, maar zij werden definitief gerangschikt en uitgedrukt om tegemoet te komen aan de mens in zijn gevallen toestand. Christus stelde, in beraad met Zijn Vader, het systeem van offerdiensten in: zodat de dood, in plaats van onmiddellijk op de overtreder neer te komen, overgebracht zou worden op een slachtoffer dat het grote en volmaakte slachtoffer van de Zoon van God zou voorafschaduw.

De zonden van het volk werden in afbeelding overgedragen op de dienstdoende priester, die een middelaar was voor het volk. De priester kon zelf niet een offer voor zonden worden en de verzoening tot stand brengen met zijn leven, omdat hij ook een zondaar was. Daarom doodde hij een lam zonder enig gebrek in plaats van zelf te sterven. De straf voor de zonde was overgebracht op het onschuldige dier, wat op deze manier zijn onmiddellijke plaatsvervanger werd en het volmaakte offer van Jezus Christus voorstelde...

Onze Verlosser vervulde in zijn leven en dood al de profetieën die op Hemzelf wezen en Hij was de werkelijkheid van alle aangeduide beelden en schaduw. Hij bewaarde de zedelijke wet en verhief hem door aan al zijn eisen te voldoen als de vertegenwoordiger van de mens.

-ST Mar 14, 1878, al.1-4,8; 7ABC 462-465; 1BC 1111; 11MR 54

Vrijdag 14/11 (Geen oorzaak voor zonde; Ezechiël 28: 15-19)

De engelen werden vol van goedheid en liefde geschapen. Zij hadden elkaar zonder voorkeur lief en hun God boven alles en zij werden door deze liefde aangezet om te doen wat Hem behaagde. De wet van God was geen zwaar juk voor hen, maar het was hun vreugde om Zijn bevelen te volbrengen en te luisteren naar de stem van Zijn woord. Maar in deze toestand van vrede en reinheid ontstond zonde bij hem die in al zijn handelwijzen volmaakt was geweest. De profeet schrijft over hem: "Trots was uw hart op uw schoonheid – met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan." Zonde is een geheimzinnig, onverklaarbaar iets. Er was geen enkele oorzaak voor haar bestaan; te proberen het te verklaren is te proberen een oorzaak te vinden en dat zou het rechtvaardigen. Zonde, iets waarvan aangetoond werd dat het onvergeeflijk en uitermate zondig is, verscheen in een volmaakt universum. De oorzaak van haar oorsprong of ontwikkeling werd nooit uitgelegd en dat kan ook nooit, zelfs niet op de laatste grote dag wanneer het oordeel zich zal zetten en de boeken worden geopend, wanneer ieder mens geoordeeld zal worden naar de daden die hij in het lichaam heeft gedaan, wanneer de zonden van Gods berouwvolle, geheiligde volk op de zondebok, de oorsprong van de zonde, zullen worden gelegd.

Op die dag zal het voor iedereen duidelijk zijn dat er geen enkele oorzaak voor zonde is en ook nooit geweest was. Bij de uiteindelijke veroordeling van satan en zijn engelen en van alle mensen die zich uiteindelijk vereenzelvigd hebben met hem als overtreders van Gods wet, zal elke mond tot zwijgen worden gebracht...

Satan misleidt en verderft de wereld en maakt dat mensen geloven dat ze zondeloos en heilig zijn, terwijl ze tegen God zondigen, maar daardoor zet hij alleen maar zijn oorspronkelijke werk voort. Hij heeft geen nieuwe argumenten aangedragen, hij heeft geen nieuw rijk van duisternis gemaakt waaruit hij nieuwe voorraden voor de bevordering van zijn misleidingen kan putten. En zonde, die zonde was in het begin, is nog steeds zonde vandaag; en volgens de apostel is zonde de overtreding van Gods wet. In deze tijd is het satans vastbesloten bedoeling om zonde te laten toenemen door het wettig te maken in de kinderen der ongerechtigheid. Hij moet aan de wereld en aan de hemel openbaren wat de orde en het gevolg is van een heerschappij die uitgevoerd wordt volgens zijn ideeën, bestuur en wet. Hij werkt met verborgen, maar intense ijver in zowel de staat als de kerk om mensen ertoe te brengen alle beperkingen van Gods wet af te werpen en een vastbesloten plaats met hem aan te nemen in de rijen van de opstand. Maar wanneer dit werk volbracht is, zal de Here ingrijpen en Zijn eer als de Opperheerser van het universum rechtvaardigen.

-ST Apr 28, 1890, al. 2,8; LHU 26; FLB 337

==== Les 8: 15 – 21 november: Geboren uit een vrouw: Verzoening en de vleeswording

Jezus staat tussen goddelijkheid en menselijkheid, en Hij is volkomen in staat om u te redden. Hij is gekomen om zonden weg te nemen, om ons hart te verlichten van verdriet en lasten, om ons een nieuw lied in onze monden te geven, een loflied voor onze God. -BEcho July 1, 1892, al.3

Sabbat 15/11 (Ophouden met zondigen; 1 Johannes 3:5)

Vandaag moet de vraag tot elk hart doordringen: Geloof u in de Zoon van God? De vraag is niet: Geeft u toe dat Jezus de Verlosser der wereld is? En dat u tegen uw hart en tegen anderen zal herhalen: "Geloof, geloof, alles wat u moet doen is geloven," maar: Heb u een praktisch geloof in de Zoon van God, zodat u Hem tot leven brengt in uw leven en in uw karakter, totdat u één bent met Hem? Velen accepteren de theorie over Christus, maar zij laten door hun doen en laten zien dat zij Hem niet kennen als de Verlosser die stierf voor de zonden van de mens, die de straf droeg van hun overtredingen, opdat zij teruggebracht zouden worden tot hun trouw aan God en door God geaccepteerd zouden kunnen worden, omdat ze Zijn geboden gehoorzamen door de verdiensten van een gekruisigde en verrezen Heiland. Christus stierf om het voor u mogelijk te maken om op te houden met zondigen en zonde is de overtreding van de wet ...

Hoe groot is de geestelijke blindheid van de mens die verklaart dat deze grote neerbuigendheid van God in het geven van Zijn enige Zoon, was om de wet van God af te schaffen en haar eisen ongeldig te verklaren. Golgotha is het onweerlegbare bewijs voor de onveranderlijkheid van de wet van God; want indien de eisen van de wet veranderd zouden kunnen worden om tegemoet te komen aan de nood van de gevallen mens, dan had de Zoon van God niet hoeven lijden en sterven voor het schuldig mensenras...

"Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad." (Jesaja 8:20) Paulus vraagt: "Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme?" en antwoordt: "Volstrekt niet!" En weer vraagt hij: "Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking?" en antwoordt: "Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet. (Romeinen 6:1; 3:31) Gods wil komt tot uiting in Zijn heilige wet en Jezus zegt: "Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is." (Matteüs 7:21) De wet van God is de standaard waarnaar karakter wordt gemeten en hij, wiens leven in harmonie is met die wet, is het waard om vertrouwd te worden, maar wat is de waarde van het getuigenis van een man, wiens leven en onderwijzing de wet van Jehova tegenspreekt?

-RH Aug 28, 1894, al.4,6,8; RH 7-24-88, 4-1-90, 6-30-10; ST 6-20-95, 10-1-94, 8-26-97; BEcho 7-1-92; GCB 4-23-01; 5MR 253-256; 21MR 193-196

Zondag 16/11 (Mysterie van de menswording; Lukas 1:34,35; Matteüs 1:18; Kolossenzen 2:9)

Wees voorzichtig, uiterst voorzichtig op hoe u over de menselijke natuur van Christus denkt. Presenteer Hem niet aan de mensen als een mens met een neiging tot zondigen. Hij is de tweede Adam. De eerste Adam was geschapen als een volmaakt, zondeloos wezen, zonder een spatje zonde aan hem; hij was geschapen naar het beeld van God. Hij kon vallen, en hij is in zonden gevallen. Vanwege de zonde zijn zijn nakomelingen geboren met de aangeboren neiging tot ongehoorzaamheid. Maar Jezus Christus was de enige Zoon van God. Hij heeft de menselijke natuur aangenomen en was op elk punt verzocht, waarin de mens verzocht kon worden. Hij kon zondigen; Hij kon falen, maar voor geen moment was er in Hem een zondige neiging

...Vermijd elke vraag naar de menselijkheid van Christus welke verkeerd begrepen zou kunnen worden. Waarheid ligt dicht bij het pad der aanmatiging. In het overdenken van de menselijkheid van Christus, moet u oppassen voor het doen van allerlei beweringen, opdat er niet meer in uw woorden gelegd worden dan zij betekenen en u zo de heldere waarneming van Zijn menselijkheid verhult of vermindert. Zijn geboorte was een wonder van God, want, zei de engel: "En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven." (Lukas 1:31-35).

Deze woorden werden tot geen enkel ander mens gesproken dan tot Zoon van de Oneindige God. Laat nooit, in geen enkel geval, de kleinste indruk ontstaan in de gedachten van mensen dat er een spatje of een neiging tot verderf op Christus rustte, of dat Hij heeft toegegeven aan het kwaad. Hij was verzocht op alle punten zoals de mens verzocht wordt, maar toch wordt Hij de heilige genoemd. Het is een geheimenis dat niet geopenbaard is aan de stervelingen dat Christus in alles zoals wij verzocht kon worden, maar toch zonder zonde te zijn. De menswording van Christus is en zal altijd een mysterie blijven. Dat wat geopenbaard is, is voor ons en onze kinderen, maar laat elk mens gewaarschuwd zijn om Christus tot een mens te maken, zoals wij zijn: want dat is Hij niet. De precieze periode waarin de menselijkheid met de goddelijkheid vermengd was, is niet aan ons om te weten. We moeten onze voet op de rots planten, Christus Jezus, als God die in de mens is geopenbaard ...

De eerste Adam viel; de tweede Adam hield vast aan God en Zijn woord onder de meest verschrikkelijke omstandigheden en Zijn geloof in de goedheid, genade en liefde van de Vader, is nimmer aan het twijfelen gebracht. "Er staat geschreven," was Zijn wapen van verdediging, en het is het zwaard van de Geest welke elk mens moet gebruiken.

-13MR 18-19; ST 12-9-97, 2-8-92, 1-1-94; YI 5-27-97, 9-21-93; 2T 200-203

Maandag 17/11 (God en mensheid verenigd; Matteüs 26:38; Lukas 2:40; Galaten 4:4)

De liefde en de rechtvaardigheid van God en de onveranderlijkheid van Zijn wet, werden openbaar gemaakt in het leven en niet minder, in het sterven van de Heiland. Hij nam de menselijke natuur aan met haar kwalen, haar zwakheden en verzoeken. "Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen." (Matteüs 8:17). "Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden" (Hebreeën 2:17). Hij oefende voor zichzelf geen kracht uit die de mens niet zou kunnen uitoefenen. Als mens werd Hij verzocht en Hij overwon in de kracht die God Hem gaf. Hij geeft ons een voorbeeld van volmaakte gehoorzaamheid. Hij werd aan ons gegeven, opdat wij deel zouden hebben aan de goddelijke natuur, en verzekert ons dat we kunnen overwinnen zoals Hij overwonnen heeft. Zijn leven getuigt ervan dat met de hulp van dezelfde goddelijke kracht die Christus ontving, het voor de mens mogelijk is om Gods wet te gehoorzamen.

In Christus werden het goddelijke en het menselijke verenigd – de Schepper en de schepping. De natuur van God, wiens wet was overtreden, en de natuur van Adam, de overtreder, ontmoeten elkaar in Jezus – de Zoon van God en de Zoon van Adam. En met Zijn eigen bloed heeft Hij de prijs der verlossing betaald, door de ervaring van de mens te ondergaan. Ten behoeve van de mens heeft Hij de verzoeking weerstaan en overwonnen; Hoewel hij zelf zondeloos was, heeft Hij de schande, schuld en de last van de zonde gedragen en is Hij de Advocaat en de Middelaar der mensen geworden. Wat een verzekering voor het aanschouwende universum, dat Christus zal zijn "een barmhartig en getrouw hogepriester." (Hebreeën 2:17)...

De apostel Paulus wilde onze aandacht verleggen van onszelf naar de Leidsman van onze verlossing. Hij presenteert aan ons zijn dubbele natuur: goddelijk en menselijk. Hier is de omschrijving van het goddelijke: "die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht." Hij was "de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen." (Fil 2:6; Heb 1:3) Hier is de omschrijving van het menselijke: "en aan de mensen gelijk geworden is."; "En in zijn uiterlijk als een mens bevonden." (Fil 2:7,8)

Hij was in alle dingen net als wij zijn. Hoewel Hij God was, is hij niet als God verschenen. Hij heeft de openbaring van Zijn goddelijkheid, die de eer en de aanbidding van het universum vereist, verhuld. Hij heeft Zichzelf ontdaan van de vorm van God en heeft in plaats daarvan de vorm van een mens aangenomen. Hij heeft Zijn heerlijkheid weggelegd en is omwille van ons arm geworden, opdat we door Zijn armoede rijk zouden worden.

-17MR 337-339; RH 10-29-95, 10-22-95, 11-1-92; ST 3-5-96; 21MR 402-404; 1SM 374-375

Dinsdag 18/11 (De Doop van Jezus; Matteüs 3:13-17)

Jezus zag dat de mens ondergedompeld was in zonde en ellende en niet de morele kracht had om in eigen kracht te overwinnen. Daarom heeft Jezus zichzelf gegeven, opdat Hij de mens met Zichzelf zou verenigen en een voorziening zou treffen waardoor zondaren Zijn kracht zouden aangrijpen en vrede met God zouden maken. Toen Adam en Eva zondigden, zei Jezus: "Ik zal op mij de zonde van het gevallen ras nemen. Ik zal de straf voor de zonde dragen, opdat ik aan de mens de kracht en de gerechtigheid zal kunnen toedelen." Toen Jezus naar de wereld kwam, was het als onze plaatsvervanger en borg. Hij is door alle ervaringen van de mens gegaan, vanaf de kribbe tot het kruis van Golgotha, bij elke stap de mens een voorbeeld gevend van wat hij moet zijn en doen. Zie Hem op de oever van de Jordaan, vragend om gedoopt te worden door Johannes. "Maar deze trachtte Hem daarvan terug te houden en zeide: Ik heb nodig door U gedoopt te worden en komt Gij tot mij?" (Matteüs 3:14-17)

Wat betekent dit Schriftgedeelte voor ons? Hoe gedachteloos lezen we over de doop van onze Heer heen, niet beseffend dat de betekenis van grote belangrijkheid voor ons is en dat Christus door de Vader ter wille van ons aanvaard werd. Toen Jezus zich neerboog aan de oevers van de Jordaan en zijn verzoek deed, werd de mensheid door Hem, die Zijn goddelijkheid bekleed had met menselijkheid, aan de Vader gepresenteerd. Jezus heeft Zichzelf aan de Vader geofferd ter wille van de mens, opdat zij die door de zonden van God gescheiden waren, teruggebracht konden worden bij God door de verdiensten van de goddelijke Verzoeker. Door de zonden was de aarde van de hemel losgesneden, maar met Zijn menselijke arm heeft Christus het gevallen ras omarmd en met Zijn goddelijke arm heeft Hij de troon van de Oneindige vastgegrepen en zo is de aarde weer in de gunst gekomen bij de hemel en de mens in gemeenschap met God. Het gebed van Christus voor de gevallen mensheid heeft een weg gebaad door de schaduw die satan over God en mensen had gelegd, en heeft een helder communicatiekanaal naar de troon der heerlijkheid geopend. De poorten zijn op een kier gezet, de hemelen geopend en de Geest van God omcirkelde in de vorm van een duif het hoofd van Christus en de stem van God werd gehoord, zeggende: "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb." (Matteüs 3:17)

De stem van God werd gehoord in antwoord op het verzoek van Christus en vertelt de zondaar dat zijn gebed een verblijfplaats zal vinden bij de troon van de Vader. De Heilige Geest zal gegeven worden aan hen die de genade en de kracht daarvan zoeken en zal ons helpen bij onze kwalen wanneer we toegang hebben tot God. De hemel is open voor onze verzoeken, en we worden uitgenodigd om "met vrijmoedigheid toe te gaan tot de troon der genade." (Heb 4:16)

-ST Apr 18, 1892, al.4-6; DA 110-113; SD 133; OHC 156; FLB 144

Woensdag 19/11 (Verzoeken van Jezus; Matteüs 4:1-11; Markus 1:12,13)

Jezus liep over de grond waar Adam viel, maar Zijn voeten hebben niet gestruikeld. Satan heeft het veld geruimd, een verslagen vijand, voor immer afgedaan. Op het woord van Christus: "Ga achter mij, satan," heeft de machtige gevallen engel geen keus dan te gehoorzamen. Engelen die voortreffelijk zijn in kracht, waren op het strijdveld aanwezig, en zij beschermden de belangen van verzochte zielen en waren gereed om elk gevaar te keren. Dit is altijd het geval bij moeite en verzoeking van elk lid van het menselijk ras. Wanneer de mens overvallen wordt door de verleider en de machten der duisternis de ziel verdrukken, zijn de engelen des hemels daar om hem, die het kwade weerstaat en de weg der gerechtigheid volgt, te hulp te vliegen.

De belofte van God is dat er geen verzoeking zal zijn die hen zal overwinnen, die door een levend geloof beslag leggen op het woord dat komt uit de mond van God. (Deuteronomium 6:24,25)

In de grote strijd die uitgevochten wordt door de Prins des licht en de prins der duisternis, heeft Jezus de overwinning voor de mensheid behaald. Als satan een graadje voordeel had gehad, zoals hij had bij Adam, dan zou de menselijke familie onder zijn controle zijn gebleven en zonder straal van hoop zouden zij van de aarde vernietigd worden. Maar ten behoeve van het menselijke ras, heeft Jezus het gevaar overwonnen. Satan is verslagen. Door de overwinning van Christus, werd het menselijk ras opgeheven in morele waarde, niet vanwege iets wat het zou hebben gedaan, maar vanwege het grote werk dat voor hen volbracht is door de Enige Zoon van God. Als de plaatsvervanger en borg van de mens, in de menselijke natuur door de goddelijke kracht, heeft Christus de mens op overwinnaargrond gezet ...

In alle verzoeken van satan lag een diep verholen plan, een duister doel, om verderf te brengen aan de menselijke ziel. Maar we moeten de vijand tegemoet gaan zoals Jezus deed. Hij wees Jezus op de drie grote misleidingen die het menselijke ras zouden overheersen. Hij werd verzocht op grond van eetlust, aanmatiging en het verwerven van wereldse macht en eer. Satan zocht om Hem af te brengen van Zijn rechtschapenheid door zijn relatie met God te bewijzen door een speciaal wonder op te roepen van de kant van God om Hem te beschermen en hij probeerde Hem om te kopen met de macht en heerlijkheid van de wereld, als Hij maar zou neerbuigen en hem aanbidden. Maar in elke verzoeking heeft Christus weerstand geboden aan de verzoeker omwille van de mens en in genade voorzien naar de mate van de grootheid van de gave van Christus, opdat elk mens in Hem meer dan overwinnaar kon zijn.

-RH Apr 24, 1894, al.6-8; ST 12-1-87, 7-28-90, 8-4-90; RH 9-1-74, 4-24-94, 7-5-92, 1SG 31-35; 1Red 47-52; EW 155-158

Donderdag 20/11 (In dienst van Genezing; Matteüs 9:35)

“En Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal onder het volk. En het gerucht van Hem drong door tot in geheel Syrië; en men bracht tot Hem allen, die ernstig ongesteld waren, gekweld door allerlei ziekten en pijnen. (Matteüs 4:24-5:2) Hij sprak de Bergrede uit, een uiteenzetting van kostbare instructies voor een ieder die Zijn discipel wil zijn. Zijn daden van mededogen in het herstellen van gezondheid bij de zieken, had grote interesse in Zijn werk gewekt en had de mensen voorbereid om naar Zijn woorden te luisteren.

In elke betekenis van het woord, was Christus een medische zendeling. Hij kwam naar deze wereld om het evangelie te verkondigen en om de zieken te genezen. Hij kwam als een genezer van zowel de lichamen als de zielen van de mensen. Zijn boodschap was dat gehoorzaamheid aan de wetten van het koninkrijk van God mannen en vrouwen gezondheid en voorspoed zou brengen ...

Christus kon de hoogste plaats bezitten tussen de hoogste leraren van de Joodse natie. Maar Hij koos ervoor om het evangelie aan de armen te brengen. Hij ging van plaats naar plaats, opdat zij, die woonden aan hoofd- en zijwegen, de woorden van het evangelie der waarheid zouden opvangen. Hij werkte op een manier waarvan Hij verlangde dat Zijn werkers vandaag aan de dag zullen werken. Langs de zee, op de berghellingen, in de straten van de stad, werd Zijn stem gehoord, die het Oude Testament uitlegde. Zijn uitleg was zo in tegenstelling tot de uitleg van de Farizeeën en de Schriftgeleerden, dat de aandacht van de mensen gevangen werd. Hij leerde hen met gezag en niet als de Schriftgeleerden. Met helderheid en kracht verkondigde Hij de boodschap van evangelie.

Nooit was er zo een evangelist als Christus. Hij was de Majesteit des hemels, maar Hij vernederde Zichzelf om onze natuur op zich te nemen opdat Hij de mensen kon ontmoeten waar ze waren. Aan alle mensen, rijk en arm, vrijen en slaven. Christus, de Boodschapper van het verbond, bracht de tijdingen van verlossing. Hoe dromden de mensen rondom Hem! Van ver en dichtbij kwamen ze voor genezing en Hij genas hen allen. En het gerucht van de Grote Genezer ging door heel Palestina, van Jeruzalem tot Syrië. De zieken kwamen naar de plaatsen waar ze dachten dat Hij doorheen zou komen, opdat zij Hem konden aanroepen voor hulp en Hij genas hen van hun ziekten. Op dezelfde wijze kwamen tot Hem de rijken, nieuwsgierig om Zijn woorden te horen en om door Hem aangeraakt te worden. Zo ging Hij van stad naar stad, van dorp tot dorp, het evangelie prekende en de zieken genezende – het Koninkrijk van God in de nederige kledij van de mensheid. (2 Korintiërs 8:9)

-RH July 23, 1914, al. 7-10; ST 7-18-00, 2-13-93, 10-17-95; CH 317-318; PH165 1-4; ML 230

Vrijdag 21/11 (Hij vernederde Zichzelf; Filippenzen 2:5-8)

“Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is.” Ondanks Zijn heerlijkheid, Zijn verheven karakter en Zijn positie als Bevelhebber in de hoge hemel, waar Hij gelijk was aan God, heeft Hij, om de kostbare gave van eeuwig leven en onsterfelijkheid te brengen aan het gevallen ras, “de gestalte van een dienstknecht aangenomen, en is Hij aan de mensen gelijk geworden. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.”

Denk aan de hoogte, de heerlijkheid, de majesteit die Christus, de Enige Zoon van God bezat! Toch heeft Hij ermee ingestemd dat alles achter te laten. Ter wille van de mens is Hij nedergedaald, stap voor stap, op het pad der vernedering. Hij wist, als geen mens kan weten, van welke hoogte Hij is nedergedaald om een mens onder de mensen te worden. Hij had deel aan armoede. Hoewel rijk, werd hij arm voor ons, opdat wij, hoewel arm, van eeuwige rijkdommen mochten genieten.

“Wie is als de HERE, onze God, die zeer hoog woont, die zeer laag neerziet, in de hemel en op de aarde?” (Psalm 113:5,6) Christus heeft zichzelf vernederd. In Hem ontmoeten de eindige en de oneindige elkaar in een nauwe en mysterieuze eenheid. Godheid was omhuld met menselijkheid. De Schepper boog zich tot de geschapene. God werd geopenbaard in het vlees.

Als de plaatsvervanger en borg van de mens, voelde Christus een verlangen in Zijn ziel, een honger, voor de voltooiing van de verlossing van het menselijk ras. Om hem te redden, kwam Hij naar de wereld, opdat door Zichzelf te vernederen, Hij in staat zou zijn de mens in zijn gevallen staat te bereiken. Als die liefde beantwoord wordt, maakt dat het hart van Christus blij. Zij die Zijn woorden gehoorzamen, worden zonen en dochters van God. Zegeningen vloeien door Christus tot hen en hun invloed trekt anderen tot Hem...

“Indien iemand tot Mij komt,” verklaarde Christus, “en niet haat [minder houden van dan van God] zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.” Opnieuw verklaart Jezus: “Zo zal dus niemand van u, die niet afstand doet van al wat hij heeft, mijn discipel kunnen zijn.” (Lukas 14:26, 33)

-YI May 27, 1897, al.4-7, 13

Citaten uit de les: BEcho 11-12-94

Verdere studie: SW 85; 2Red 36

==== Les 9: 22-28 november: Metaforen van Verzoening

Genade is onbegrensde gunst en de gelovige is gerechtvaardigd zonder enige verdienste van zichzelf, zonder dat hij aanspraak op iets kan maken bij God. Hij is gerechtvaardigd door de verlossing in Jezus Christus, die in de hoven van de hemel staat als de plaatsvervanger en borg van de zondaar. -1SM 398

Sabbat 22/11 (Elke zonde is vergeven; Romeinen 3:25)

Wij hebben de kostbare belofte dat elke zonde, die ernstig beleden is, vergeven zal worden. Wij ontvangen licht genade en vrede als we ons naar God wenden met een berouwvolle ziel en aanspraak maken op de verdiensten van het bloed van Christus. Maar we moeten ons tot God wenden met een oprecht hart, met het besluit een dader van het woord van Christus te zijn. Onze zonden uit het verleden komen soms weer in onze gedachten en zullen een schaduw werpen op ons geloof, zodat we niets anders zien dan verdiende straf die op ons ligt te wachten. Maar op zulke momenten, terwijl we ons verdrietig voelen door de zonde, moeten we naar Jezus kijken en geloven dat hij onze overtredingen heeft vergeven. "Wij worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten geworden." (Romeinen 3:24,25) Aan hen, die hoewel zij spijt hebben van hun zonden, zich er toch zorgen over maken, die verleid worden te denken dat ze misschien toch niet vergeven zijn, zegt Christus: "Ga en zondig niet meer." U hebt vrede gevonden met God; door Zijn genade bent u een nieuw leven begonnen. "Door genade zijt gij behouden door geloof en dat niet door uzelve; het is een gave van God." (Efeziërs 2:8) Laat dan geen ongeloof bij u binnenkomen. Wijd het behoud van uw zielen aan God als aan een betrouwbare Schepper. Hij zal dat wat aan Hem in bewaring is gegeven, tot die dag bewaren. In plaats van naar binnen te kijken met spijt en wanhoop, kijk naar buiten en omhoog in geloof. Tenzij u constant de strijd van geloof aan het vechten bent, zal het verleden zijn schaduw leggen op het heden. ..

Leer de lessen van geduld, zachtmoedigheid, nederigheid, vriendelijkheid, verdraagzaamheid voor de fouten van anderen, van vergeving, van geloof welke, hoewel getoetst, toch altijd overwint. Zeg tegen uw ziel: "Wat buigt gij u neder, o mijn ziel, en wat zijt gij onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven, mijn Verlosser en mijn God!" (Psalm 43:5) Koester elke lichtstraal, onderzoek de Bijbel, voed u met de beloften, kom dichter en dichter tot God, elke stap vragend "is dit de weg van de Heer?" Lessen die u goed hebt geleerd, zullen een eeuwigdurend bezit voor u zijn, die uw hart zullen vullen met blijdschap en liefde voor God, omdat Hij zoveel heeft vergeven. -RH Jan 13, 1891, al. 2,14; ST 8-1-95, 5-19-98; AUGleaner 8-19-03; HM 11-1-97; 1SM 392-398; 1888 280-283; RC 78; AG 183

Zondag 23/11 (Bekering; Marcus 10:45; Gelaten 3:13; Efeziërs 1:7; 1Petrus 1:18, 19)

Om de waarde van bekering te beseffen, is het noodzakelijk te begrijpen wat het heeft gekost. We zouden een bredere en diepere kijk moeten hebben op het leven, het lijden en de dood van Gods geliefde Zoon. Een beperkt idee van het voor ons gebrachte offer brengt velen ertoe dit enorme werk van verzoening van mindere waarde te schatten.

Het glorieuze plan van de redding van de mensheid is een manifestatie van de oneindige liefde van God de Vader. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." De liefde van God, uitgedrukt in het geven van Zijn Zoon voor een gevallen ras, verbaasde de heilige engelen. De Redder was de weerkaatsing van Zijns Vaders heerlijkheid en het exacte evenbeeld van Zijn persoon. Hij bezat goddelijke majesteit en perfectie. "Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken. ... Die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft". (Kol 1:19; Fil 2:6-8)

Christus heeft erin ingestemd te sterven in plaats van de zondaar, opdat de mensheid door een leven van gehoorzaamheid kon ontsnappen aan de straf van de wet van God. De dood van Christus heeft de wet niet teniet gedaan, haar heilige eisen niet verlaagd of afbreuk gedaan aan haar heilige waardigheid. Hijzelf heeft verklaard, dat Hij niet gekomen was om de wet te vernietigen, maar om te vervullen. Terwijl het systeem van offeranden, die de dood van Christus symboliseerden, met Hem hun geldigheid zouden verliezen, zou de morele wet onveranderd blijven. Jezus verkondigde de rechtvaardigheid van God, die de overtreders van Zijn wet straft, door de straf op zich te nemen, om de gevallen mens af te scherm van de vloek van de wet. Alleen door dit offer van Christus kon de mensheid worden verlost en kon de autoriteit van de Goddelijke wet worden gehandhaafd. De dood van Gods dierbare Zoon toont juist de onveranderlijkheid van Zijn Vaders wet aan

In Christus zijn het goddelijke en het menselijke verenigd. De Zoon van God nam de menselijke natuur aan, zodat Hij met Zijn menselijke arm de kinderen van Adam in een stevige greep kon omarmen, terwijl Hij met Zijn Goddelijke arm de oneindige troon omarmde en zo hemel en aarde, mensheid en God verenigend. Engelen die de zonde niet kenden, konden niet sympathiseren met de vreemde gebruiken van de mensheid; maar door de menselijke natuur aan te nemen, was Christus bereid onze verleidingen en lijden te begrijpen. Onze verlosser "die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen" (Heb 4:15) En "doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen" (Heb 2:18). Een onvergelijkbare vernedering! -PrT Nov 19, 1885, al. 1-4; ST 3-9-88, 2-13-93, 2-20-93; YI 12-23-97; PrT 11-19-85

Maandag 24/11 (Verzoening; 2 Cor. 5:18-21)

“Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.” (2 Korintiërs 5:17-19,21) Een grote verandering vindt plaats in het karakter van diegenen die Christus aannemen: want “zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping.” Als we christenen zien die de oude verlangens in woord en daad ten toon spreiden, dan kunnen wij weten dat ze niet in Christus zijn, dat de transformerende genade van Christus de ziel niet heeft aangeraakt, het karakter niet hervormd en het hart niet heeft gereinigd van vuil. Ze ontberen de essentiële elementen van het christelijke karakter.

Kostbaar licht heeft mogen schijnen op onze weg en rondom ons zijn engelen van de hemel, die belang stellen in ons welzijn. God wil grote dingen doen voor Zijn volk en Hij heeft beloofd, dat wie vraagt, zal ontvangen, maar velen zijn niet bij machte de beloften en gezegende verzekering van hulp te grijpen. Deze kostbare beloften worden vervuld aan diegenen die de geboden van God bewaren en die dingen doen die Zijn goedkeuring hebben. We zouden God moeten loven voor Zijn overvloedige goedheid en onze liefde in Hem laten zien door onze gehoorzaamheid. De liefde van Christus werd aan ons gemanifesteerd door Zijn leven van nederigheid en opoffering, Zijn dood op Golgotha zouden liederen van dankbaarheid op onze lippen moeten brengen. De hoop van Zijn spoedige wederkomst zou ons moeten vullen met een heilige blijdschap en wij zouden beslag moeten leggen op de verdiensten van het goddelijke karakter van Hem, die belediging, spot, schaamte en de dood voor ons heeft ondergaan. Hij die geen zonde kende, werd voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden de gerechtigheid Gods in Hem.

Er moet een groot werk gedaan worden in de wereld en een ieder van ons zou zijn licht moeten laten schijnen op de weg van anderen. We moeten de goddelijke stralen van licht van Christus verzamelen. We moeten de Schriften onderzoeken en diep in de mijnen van waarheid graven. Want de kostbare juwelen liggen niet altijd aan de oppervlakte. We moeten ze zoeken als naar een verborgen schat. Er is een hemel aan heerlijkheid te verkrijgen, want Christus is opgegaan om ons een woning voor te bereiden en nu is het tijd om ons voor te bereiden op hetgeen Hij voor ons bereidt. Om dit te kunnen doen, moeten wij Christus dagelijks in ons leven brengen. Degenen die verkeren in de aanwezigheid van zaligheid, moeten harten hebben die vrij zijn van alle nijd, jaloezies, haat, boosaardigheid en zelfzucht. Jezus wacht om grote dingen voor ons te doen, om ons te vullen met de volheid van God. We moeten zijn beloften geloven, want Hij bewaart de waarheid voor altijd” en “er is geen ongerechtigheid in Hem.”

-ST Dec 8, 1890, al. 1,2,4,6; BEcho 11-19-94, 5-21-00; YI 12-13-94; ST 5-30-95;

Dinsdag 25/11 (Rechtvaardiging; Romeinen 3:19-24)

Hij die een kind van God wil worden, moet de waarheid ontvangen, dat berouw en vergeving alleen door de verzoening van Christus zijn te verkrijgen. Hiervan verzekerd, moet de zondaar een inspanning leveren, in harmonie met het werk dat voor hem is gedaan en onvermoeibare smeekbeden richten tot de troon der genade, zodat de renoverende kracht van God in zijn ziel mag komen. Christus verontschuldigt alleen de berouwvolle, maar diegene die Hij vergeeft, die maakt Hij eerst berouwvol. De voorziening wordt volledig gemaakt en de eeuwige gerechtigheid van Christus wordt gebracht aan elke gelovige ziel. Het kostbare, vlekkeloze gewaad, geweven op het weefgetouw in de hemel, wordt gegeven aan de berouwvolle en gelovige zondaar, die kan zeggen: “Ik verblijd mij zeer in de HERE, mijn ziel juicht in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omhuld.” (Jes 61:10)

Overvloedige genade is geschonken om de gelovige ziel vrij te maken van de zonde, want de hele hemel, met zijn onbepaalde bronnen, staat tot onze beschikking. Wij putten uit de bron der redding. Christus is het einde van de wet voor gerechtigheid voor een ieder die gelooft. Uit onszelf zijn we zondaars, maar in Christus zijn wij rechtvaardig. Omdat we gerechtvaardigd zijn door de toebedeelde gerechtigheid van Christus, verklaart God ons rechtvaardig en behandelt Hij ons als rechtvaardig. Hij ziet op ons als Zijn dierbare kinderen. Christus werkt tegen de kracht van de zonde, maar waar zonde groot was, is de genade nog groter. “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen in het geloof tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.” (Romeinen 5:1-2; 3:24-26, Efeziërs 2:8, Johannes 1:14-16)

De Heer wil dat Zijn volk sterk in het geloof staat, niet onkundig over de grote redding die zo overvloedig voor hen werd gegeven. Ze moeten niet vooruit kijken met de gedachte dat er ergens in de toekomst een groots werk voor hun wordt gedaan; het werk is nu compleet. De gelovige wordt niet gevraagd zijn vrede met God te maken, hij heeft dat nooit gedaan en kan het ook niet doen. Hij moet Christus accepteren als zijn vrede, want Christus is God en vrede. Christus heeft een einde aan de zonde gemaakt, de zware vloek van de zonde dragend in Zijn eigen lichaam aan het hout en Hij heeft de vloek van iedereen weggenomen, die in Hem gelooft als zijn persoonlijke Verlosser. Hij maakt een einde aan de controlerende macht van de zonde in het hart en het leven, en het karakter van de gelovige getuigen van het waarachtige karakter van de genade van Christus.

-1SM 393-394; ST 10-20-98, 5-19-98; YI 8-2-94; RH 1-13-91; AUG 8-19-03; 1SM 391-398

Woensdag 26/11 (Verdienstelijk offer; Rom. 3:25, 26)

Er zijn grote privileges binnen het bereik van diegenen die de armoede van hun ziel voelen en zich overgeven aan de wil van God! De remedie voor zielenarmoede wordt alleen gevonden in Christus. Wanneer het hart door genade is geheiligd, wanneer de christen de gedachte van Christus heeft, heeft hij de liefde van Christus, welke is een spirituele rijkdom, die kostbarer is dan het goud van Ofir. Maar voordat er een intens verlangen kan zijn naar de rijkdom, die in Christus is, en die beschikbaar is voor allen die hun armoede voelen, moet er een gevoel van behoefte zijn. Als het hart vol is van zelfgenoegzaamheid en in beslag genomen wordt door de oppervlakkige dingen van de wereld, berispt en kastijdt de Heer Jezus, opdat men komt tot een bewustwording van de eigen ware staat. Als Christus iemand vergeeft, dan maakt Hij die eerst berouwvol en het is het voornaamste werk van de Heilige Geest om te overtuigen van zonde, van de rechtvaardigheid en van oordeel. De zondaar volgt de volmaaktheid van God, de rechtvaardigheid van Christus en verheerlijkt zo God. Door op deze volmaaktheid te zien, ziet de zondaar zijn zonden, heeft hij berouw en gelooft hij in de verzoening van Jezus Christus, "Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten worden" (Rom 3:25).

De Joodse natie leed onder de fatale misleiding zichzelf te strelen met de gedachte dat ze de uitverkorenen Gods waren, terwijl ze in karakter geheel onchristelijk waren. Ze weigerden de deugden van Christus te accepteren en wezen de enige die hun kon helpen af; want het is door het accepteren van Christus dat geloof ons deelgenoot maakt van de goddelijke natuur. Kaïn presenteerde een offerande aan God en erkende Hem daardoor als soeverein; maar hij beleed geen zonde, geen erkenning van schuld, had geen behoefte aan een Middelaar die hem kon reinigen van zonde. Hij die Christus niet ziet als het middelpunt van zijn verlangen, zal aangetrokken worden en verstrikt raken in wereldse zaken, die de ziel niet kunnen bevredigen. Hij zal niet de zegening ervaren, die wordt uitgesproken over allen die hun diepe zielenarmoede bespeuren. Maar diegenen die zichzelf niet vertrouwen, die voelen dat ze niet sterk genoeg zijn voor de lasten van het leven, zullen sterkte vinden door naar Jezus te kijken. Christus zegt: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." (Matteüs 11:28) Hij vraagt u uw zielenarmoede in te ruilen voor de rijkdom van Zijn genade. Niemand is Zijn gunst waard, maar Christus, onze borg, is waardig en meer dan in staat iedereen te redden die tot Hem komt.

-ST Aug 1, 1895, al. 13-15; HM 11-1-97; YI 12-23-97

Donderdag 27/11 (Openbaring van Gods liefde; 1 Joh. 4:7-11)

Als Jezus in het hart verblijft, zal Zijn karakter geopenbaard worden in het leven van de gelovige; want een volgeling van Christus zal houden van het gekochte van het bloed van Christus. Christus heeft gezegd: "dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad" (Johannes 15:12). Dezelfde geest van liefde die in de boezem van Christus was, zal in de tempel van het hart van diegenen zijn waarin Christus woont. Zij die beweren van Christus te houden en geen liefde hebben voor diegenen waarvoor Christus is gestorven, maken duidelijk dat Christus niet in hen woont. Zij die Jezus liefhebben zullen zichzelf dingen ontzeggen, offers brengen en als het nodig is, tijdelijk verlies lijden, opdat zij bij een ernstige inspanning, en ernstig gebed, gebruik makend van elke mogelijkheid, zielen mogen winnen voor de waarheid. Dit is het karakter van liefde dat wij moeten ervaren, dat zal werken om het egoïstisch karakter van het natuurlijk hart te overwinnen. We kunnen niet Jezus liefhebben en niet onze broeders liefhebben. "God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem.

Hierin is de liefde bij ons volmaakt geworden, dat wij vrijmoedigheid hebben op de dag des oordeels, want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld" (1 Johannes 4:16,17). De waarheid zoals die is in Jezus, de weg naar de hemel door het geloof in Christus en de gehoorzaamheid aan Zijn geboden, is onveranderd. Jezus gaf de mensheid een perfect voorbeeld van wat ze zouden moeten doen en zijn. Hij was volzaam en nederig van hart. Hij voorzag zichzelf niet van een reputatie, maar kwam in nauw contact met het verdriet, zorgen en narigheid van de mensen. Diegenen die Christus volgen in Zijn vernedering en lijden, zijn deelnemers aan de goddelijke natuur. Ze eisen geen goedheid voor zichzelf op, ze accepteren zelfopoffering en het kruis als hun portie van de Heer. "Want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld" (1 Johannes 4:17). O wat een liefde, wat een zelfopofferende liefde wordt gemanifesteerd door de Zoon van God in het geven van zulke verheven voorrechten aan hen, die Hij is komen redden! De tedere genadegaven van God zijn onmetelijk groot en diegenen die van de liefde van Christus houden, worden vernieuwd in ware heiligheid en worden naar Christus gebracht, hun levend Hoofd. Ze zullen volgelingen zijn van God als dierbare kinderen. Ze zullen hun broeders liefhebben en een tedere bezorgdheid voelen voor diegenen die van Christus afvallen. Ze zullen niet egoïstisch de waarheid van de kerk achterhouden, maar zullen werken om de zondaren te wijzen op hun verkeerde wegen. Dit liefdeswerk zal hen in nauw contact brengen met Jezus en zal de inspiratie zijn van hun gebeden en zal hun onverschrokkenheid geven op de dag des oordeels.

-YI Jan 6, 1898, al.2,4; ST 10-20-98, 9-22-90; YI 8-2-94, 12-8-98; RH 2-23-97; AA 548-554; 1888 133-137

Vrijdag 28/11 (Wat een wonderlijke liefde!; Romeinen 5:6-8)

Satan heeft jubelend opgescheept tegen Christus en de loyale engelen, dat het hem is gelukt een deel van de engelen met zich te verenigen in zijn gewaagde rebellie. En nu het hem is gelukt Adam en Eva te overwinnen, heeft hij hun woonplaats Eden voor zichzelf opgeëist. Hij heeft trots opgescheept dat de wereld die God had gemaakt, zijn domein was....

De goddelijke ziel van Christus was geoefend in een mededogen, die oneindig was voor de geruïneerde mensheid. Toen Hij de ellendige, hulpeloze conditie van de mens zag en dat hij door de overtredingen van Gods geboden onder het gezag en de macht van de prins der duisternis kwam te staan, stelde Hij de enige mogelijkheid voor die acceptabel kon zijn voor God, die het mensdom een nieuwe kans zou geven en hem weer een proefperiode zou geven. Christus stemde in om Zijn eer af te leggen, Zijn koninklijke autoriteit, Zijn heerlijkheid bij de Vader en zichzelf te vernederen voor de mensheid en dat Hij de strijd zou aangaan met de machtige prins der duisternis om de mens te verlossen. Door Zijn vernedering en armoede kon Christus zich identificeren met de zwakheid van het gevallen ras en door Zijn standvastige gehoorzaamheid kon Hij de mens laten zien hoe de fout van Adam te herstellen was, opdat de mens door nederige gehoorzaamheid het verloren Eden terug kon winnen.

Het grote werk van verlossing kon alleen uitgevoerd worden door de Verlosser die de plaats van Adam innam. Met de zonden van de wereld op Zich, zou Hij de weg gaan waar Adam gestruikeld was. Hij zou de test ondergaan waarin Adam gefaald had en die oneindig veel zwaarder zou worden dan welke Adam had moeten doorstaan. Hij zou voor de mensheid overwinnen en de verleider overwinnen, opdat door Zijn gehoorzaamheid, reine karakter en standvastige integriteit, Zijn rechtvaardigheid overgedragen zou worden op de mens, en dat door Zijn naam de mens zijn vijand zelf kon overwinnen.

Wat een liefde, wat een verbazingwekkende lankmoedigheid! De Koning der heerlijkheid stelde voor Zichzelf te vernederen tot de gevallen mensheid! Hij zou Zijn voeten plaatsen in voetstappen van Adam. Hij zou de gevallen natuur van de mensheid op Zich nemen en het opnemen tegen de sterke vijand die getriomfeerd had over Adam. Hij zou satan overwinnen en door dat te doen de weg naar verlossing vrijmaken voor diegenen die in Hem geloven, vanaf de tijd van de schande van de mislukking van Adam en zijn val. -RH Feb 24, 1874, al. 19,23-25; RH 2-24-74; 3-3-74

Citaten uit de les : 1SM 156; RH 2-24-74

Verdere studie: 1SM 396

=== Les 10: 29 november – 5 december: Verzoening aan het kruis

De dood van Gods enige Zoon op het kruis ten behoeve van de zondaar is het onweerlegbare bewijs voor het onveranderlijke karakter van de wet van Jehova. -RH May 23, 1899, al. 13

Sabbat 29/11 (Goddelijke liefde geopenbaard: Kolossenzen 1:13,14)

Jezus, de Verlosser van de wereld, staat tussen satan en elke ziel. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." (Joh 3:16) En zij die door het geloof in Zijn gerechtigheid hun zonden op Christus leggen, zullen als overwinnaars tevoorschijn komen. Als onze Middelaar, was Jezus volkomen in staat om dit werk van verlossing te doen; Maar O, tegen welke prijs! De zondeloze Zoon van God was veroordeeld voor zonden waaraan Hij geen deel had, opdat de zondaar, door berouw en geloof, gerechtvaardigd zou worden door de gerechtigheid van Christus, waarin hij geen persoonlijke verdienste had. De zonden van iedereen die op aarde geleefd heeft of leven zal, werd op Christus gelegd, en dat getuigt van het feit dat niemand een verliezer hoeft te zijn in het conflict met satan. Voorzeningen zijn getroffen dat iedereen de kracht kan aangrijpen van Hem, die volkomen kan redden die door Hem tot God komen ...

Niet alleen wordt de mens vergeven door het verzoenend offer, maar door geloof wordt hij aanvaard door de Geliefde. Terugkerend naar zijn trouw aan God, wiens wet hij heeft overtreden, wordt hij niet slechts getolereerd, maar geëerd als een zoon van God, een lid van het hemelse gezin. Hij is een erfgenaam van God en een mede-erfgenaam met Jezus Christus. Van hen, die aanvaard worden in Christus, zegt Jezus: "En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn,..." (Johannes 17:22,23).

Wat een onuitsprekelijke liefde heeft de Heiland getoond aan de mensenkinderen! Niet alleen verwijderd Hij de brandmerk van de zonde, maar Hij reinigt de ziel en bekleedt het met het kled van Zijn eigen gerechtigheid, welke is zonder vlek en geweven op het weefgetouw van de hemel. Hij bevrijdt de zondaar niet alleen van de vloek van de zonde, maar brengt hem in eenheid met Hem en weerkaatst op hem de heldere stralen van Zijn gerechtigheid. Hij wordt welkom geheten door het hemels universum, aanvaard in de geliefde Zoon van God. Welk een heerlijkheid, die een gevallen mens, door berouw en geloof, terugbrengt naar God! Hij aanvaardt de wet van Jehova als zijn raadgever, zijn vermaner, zijn standaard van karakter, en bewijst daarmee aan de ongevallen werelden en aan deze zondige wereld dat de wet onveranderlijk van karakter is en verhoogd en geëerd is door de dood van Christus, de enige voorziening door welke de mens behouden kan worden.

-RH May 23, 1899, al. 10,12,13; ST 11-24-90, 9-4-01, 5-14-02; RH 2-4-90

Zondag 30/11 (Smart, op weg naar Gethsemane; Matteüs 26:37,38; Markus 14:33,34)

Terwijl de Zoon van God zich in gebedshouding buigt in de Hof van Gethsemane, maakt de strijd van Zijn geest dat er zweetdruppels als bloed op Zijn lichaam verschijnen. Het was hier dat de verschrikking van een diepe duisternis Hem omringde. De zonden van de wereld waren op Hem. Hij leed in de plaats van de overtreder van de wet van Zijn Vader. Dit was het tafereel van verzoeking. Het heilige licht van God verdween uit zicht en Hij werd overgeleverd in de handen van de machten der duisternis. In Zijn ziel heerste grote smart terwijl Hij uitgestrekt lag op de koude aarde. Hij kon het misprijzen van de Vader ervaren. Hij had de lijdensbeker van de lippen van de schuldige mens genomen en voorgesteld die zelf leeg te drinken, om in plaats daarvan de mens de beker van zegen te overhandigen. De toorn die op de mens zou zijn gevallen, viel nu op Christus. Het was daar dat de geheimzinnige beker beefde in Zijn handen.

Jesus ging vaak in afzondering naar Gethsemane met Zijn discipelen voor meditatie en gebed. Ze waren allen bekend met deze heilige afzondering. Zelfs Judas wist waar hij het moorddadige gespuis moest brengen, om Jesus te verraden en Hem in hun handen over te leveren. Nooit eerder had de Heiland deze plek bezocht met zulk een hart vol verdriet. Het was niet het lichamelijk lijden waar de Zoon van God voor terugschrok en die aan Zijn lippen, in het bijzijn van Zijn discipelen, de bedroefde woorden ontlokte: "Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe; blijft hier en waakt met Mij..." (Matteüs 26:38)

Maar in plaats van met Christus te waken, werden ze overmand door verdriet en vielen in slaap. Zelfs de vurige Petrus, die slechts een paar uur geleden had verklaard dat hij zou lijden, als nodig was, zelfs sterven voor de Heer, sliep. Op het meest kritische moment, toen de Zoon van God hun sympathie en hun ernstige gebeden het hardst nodig had, ging het meeste aan hen voorbij, omdat ze sliepen...

Jesus heeft ons een waarschuwing gegeven: "Waakt dan, want gij weet niet, wanneer de heer des huizes komen zal, laat in de avond of te middernacht, bij het hanegekraai of des morgens vroeg opdat hij niet, als hij plotseling komt, u slapende vinde." (Matteüs 13: 35,36) Van de kerk van God wordt een volle nachtwacht gevraagd, hoe moeilijk, lang of kort, het ook is. Verdriet is geen excuus om te verslappen. Vervolging mag niet leiden tot zorgeloosheid, maar juist verdubbeling van de waakzaamheid. Christus heeft de kerk door Zijn eigen voorbeeld, de richting gewezen naar de Bron van haar kracht in tijden van nood, ellende en gevaar. De houding van wachten kenmerkt inderdaad de kerk van Gods volk.

-2T 203-205; ST 8-14-79; BEcho 8-1-92; 2T 200-206; DA 685-695

Maandag 1/12 (De Beker: Vrijwillige onderwerping; Matteüs 26:39-42; Markus 14:35,36; Lukas 22:40-44)

Het menselijk verstand kan het onverdraagbare leed, dat de ziel van de Heiland verscheurde, niet bevatten. De heilige Zoon van God had geen zonden en verdriet van zichzelf te dragen. Hij droeg het verdriet van anderen, want op Hem was alle ongerechtigheid van ons allen gelegd. Door goddelijke sympathie verbindt Hij zichzelf aan de mens, en onderwerpt Hij zich als de vertegenwoordiger van het ras dat behandeld moet worden als de overtreder. Hij kijkt in de afgrond van ellende die door de zonde wagenwijd voor ons openstaat en stelt voor de kloof te overbruggen in Zijn eigen persoon. Zij die de krachten van de heilige aanspraken van Gods wet niet inzien, kunnen geen helder en goed begrip hebben van de verzoening.

Het was zielenangst die de droevige woorden van de lippen van de Zoon van God deden ontsnappen: "Nu is mijn ziel ontroerd ... Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe." (Joh 12:27; Matt 26:38) De ziel van Christus droeg het gewicht van de smart door de overtreding van Gods wet. Hij was overweldigd met afgrijzen en ontzetting door het angstige werk van de zonde. Zijn schuldenlast van door de overtreding van Zijn Vaders wet door de mens, was zo groot dat de menselijke natuur niet in staat was die te kunnen dragen. Het onuitsprekelijke leed dat Hij ervoer perste grote bloeddruppels uit Zijn poriën, die op de grond vielen en de aarde in Gethsemane vochtig maakten. Het lijden van de martelaren kan geen vergelijking vinden in het lijden van Christus. De goddelijke tegenwoordigheid was met hen, in hun fysieke lijden. Maar Gods aangezicht was voor Zijn Zoon verborgen. Zijn menselijkheid wankelde en beefde in dit beproevingsuur. Het was zielenleed zonder weerga die groter was dan de begrensde menselijke natuur kon verdragen. Het was geconcentreerde leed die de bevende lippen van de edele Lijder deed uitroepen: "Nu is mijn ziel ontroerd." "O Mijn Vader, indien deze beker niet kan voorbijgaan, tenzij dan dat Ik die drinke, uw wil geschiede!" (Matteüs 26:42) Het verschrikkelijke moment was gekomen voor de beslissing over het lot van de hele wereld. Engelen wachtten en waakten met intense spanning ...

De smart en het geweeeklaag van een gedoemde wereld trok aan Hem voorbij en Zijn besluit stond vast: Hij zou de mens redden ten koste van Zichzelf. Hij aanvaarde Zijn doop in bloed, opdat miljoenen gedoemden door Hem het eeuwig leven zouden ontvangen.

-ST Aug 14, 1879, al.10-12,14; ST 6-3-97, 12-9-97, 1-15-02, 8-21-79, 4-10-93; BTS 3-1-08; RH 10-9-88, 7-7-10; PrT 11-19-85, 12-3-85, 12-17-85; GCB 6-6-09; 2T 206-208; HP 89; TMK 311

Dinsdag 2/12 (Duisternis: Overgeleverd aan de vijand; Matteüs 26:45; Lukas 11:20-22)

Hij liet toe dat Hij gevangen werd genomen door het moorddadige gespuis en gesleept werd van het ene tribunaal naar het andere. Hoewel Jesaja had geschreven: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst" (Jesaja 9:5), werd Hij bespot, belachelijk gemaakt, bespuwd, gezeseld, en mishandeld. Was Hij onschuldig? - ja; maar onschuld vrijwaart de mens niet van vervolging wanneer de boze de gedachten van hun folteraars beheerst. Jezus is ons voorbeeld. Hij heeft ons een voorbeeld gegeven opdat wij in Zijn voetstappen zouden treden. Velen zullen hetzelfde lot moeten ondergaan dat Jezus doormaakte. Nadat Hij berecht was, werd Hij aan de mensen getoond en Pilatus verklaarde: "Ik vind niets strafbaars in deze mens," maar het volk schreeuwde uit: "Kruisig Hem, kruisig Hem." "Toen Pilatus zag, dat niets baatte, maar dat er veeleer oproer ontstond, nam hij water, wies zich de handen ten aanschouwen van de schare en zeide: Ik ben onschuldig aan zijn bloed; gij moet zelf maar zien, wat ervan komt." (Luc 23:4; Mark 15:13,14; Matt 27:24)

Christus was de Zoon van God, gelijk aan de Vader en toch werd Hij mishandeld, bespot, gezeseld en gekruisigd. Er zijn velen die denken dat de Vader geen deel heeft gehad in het lijden van Zijn Zoon, maar dit is niet juist. De vader heeft geleden met de Zoon. Toen de Zoon van God aan het kruis op Golgotha hing, trok de duisternis zich als een doodskleed rondom het kruis. De hele natuur leed mee met de stervende Auteur. Er was donder en bliksem en een grote aardbeving, maar de harten des mensen was zo verhard dat zij ruzie maakten over de verdeling van Zijn kleding, aan de voet van het kruis waaraan 's werelds Verlosser hing. Hun harten leken volledig beheerst door de machten der duisternis. Engelen keken met verdriet en afschuw naar het tafereel. Als des mensen plaatsvervanger en borg, werd de ongerechtigheid van de mens op Christus gelegd. Hij werd gerekend tot de overtreders, opdat Hij hen zou kunnen verlossen van de vloek van de wet. De schuld van elke afstammeling van Adam drukte op Zijn hart en de toorn van God en de verschrikkelijke openbaring van Zijn afkeuring vanwege de ongerechtigheid, vulde de ziel van de Zoon met verbijstering ... Zonde, zo gruwelijk voor Zijn aangezicht, was opgehoopt op hem totdat Hij kreunde onder haar gewicht.

-ST Nov 25, 1889, al. 5-6; ST 8-21-79, 2-9-91; RH 7-7-10; 3SP 94-102; 2T 206-209

Woensdag 3/12 (De Uitroep: Onderzoek naar het geheimenis; Matteüs 27:46)

Maar de lichamelijke pijn was slechts een klein onderdeel van het leed van de dierbare Zoon van God. De zonden van de wereld drukten op Hem en ook het besef van de toorn van de Vader toen Hij leed onder de straf van de wet. Deze waren het die Zijn goddelijke ziel verpletterden. Het was het verborgen gezicht van de Vader, een gevoel dat Zijn eigen Vader Hem verlaten had, dat Hem intens verdrietig maakte. De verwijdering tussen God en de mens, die door de zonde teweeg wordt gebracht, werd door de onschuldige lijdende Man van Golgotha intens gevoeld. Hij werd verdrukt door de machten der duisternis. Hij kon geen enkele lichtstraal ontdekken waaruit Hij troost zou kunnen putten. Hij streed tegen de machten van satan, die verklaarde dat Christus in zijn handen was overgeleverd en dat zijn kracht groter was dan die van de Zoon van God, dat God Zijn Zoon had ontfermd en dat Hij, net als hijzelf, niet langer op de gunst van God hoefde te rekenen....

Christus heeft niet in het minst toegegeven aan de martelende vijand, zelfs niet in zijn bitterste vertwijfeling. Legioenen boze engelen waren rondom Hem gelegerd, maar het was de heilige engelen verboden om hun plek te verlaten en zich in de strijd met de spottende, schimpende vijand te mengen. Hemelse engelen was het niet toegestaan om de lijdende ziel van de Zoon van God te vertroosten. Het was in dit verschrikkelijke uur van duisternis, terwijl het gezicht van de Vader voor Hem verborgen was en legioenen boze engelen hem omgaven en de zonden van de wereld op Hem drukten, dat de woorden van Zijn lippen geperst werden: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" (Mat. 27:46)

We zouden een groter, breder en diepere blik moeten werpen in het leven, lijden en dood van de dierbare Zoon van God. Wanneer de verzoening in een juist daglicht wordt geplaatst, zal de verlossing van zielen als van onschatbare waarde ervaren worden. In vergelijking met de waarde van het eeuwig leven zinkt al het andere weg in onbetekendheid. Maar hoe zijn de raadgevingen van deze liefdevolle Verlosser veracht door velen. De toewijding van het hart is voor de wereld en zelfzuchtige belangen hebben de deur in het gezicht van de Zoon van God dicht geslagen.

.. "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." Hier is liefde die in geen taal te verwoorden is. Onze zielen zouden herleefd, opgericht en omgeven moeten zijn met het thema van de liefde van de Vader en de Zoon [1Joh.3:1-3] De volgelingen van Christus moeten hier leren hoe ze die mysterieuze liefde tot op zekere hoogte terug kunnen kaatsen en voorbereid moeten zijn om met alle verlost te kunnen zeggen: "De lof en de heerlijkheid, en de wijsheid en de dankzegging, en de eer en de macht en de sterkte zij onze God tot in alle eeuwigheden!" (open 7:12)

-ST Aug 28, 1879, al. 12-15; PrT 2-4-86, 2-18-86; ST 11-25-89; BEcho 1-1-87; RH 6-23-96; 5BC 1107-1109; 3SP 161-170; SC 13-15; HP 15; FLB 101; LHU 43

Donderdag 4/12 (Het is volbracht: Van Dood naar Leven; Johannes 19:28-30)

In de dood van Christus aan het kruis van Golgotha leek de tempel vernietigd, het hoofd leek verbrijzeld te zijn, maar dat was niet het geval. Satan heeft zich door zich op zijn prooi te storten, zijn eigen troon omvergeworpen. Satan, de boze engelen en boze mensen hebben een wanhopig bondgenootschap gevormd en dachten dat ze de victorie konden kraaien, maar het was juist in de dood van Christus, in het wrede lijden en de kruisiging dat de Zoon van God het werk heeft volbracht waarvoor Hij was gezalfd vanaf de grondlegging der wereld. Hij stierf als een slachtoffer van jaloezie en haat, een slachtoffer van valse religieuze ijver. Maar in zijn doodstrijd was Hij de overwinnaar over de machten van de aarde en van de hel. Hij heeft de mens in de positie hersteld die satan hem door misleiding en zonde ontstolen had en hem, door zijn eigen volmaakte gehoorzaamheid aan de wet van God, weer op overwinnaargrond geplaatst. In Zijn dood heeft Hij de betovering verbroken die miljoenen in slavernij had gehouden door slaafse onderwerping aan de regels van de heerschappij van satan.

Een, sterker dan de sterkste mens was gekomen en had overmacht over de ene, die de mens had verleid en leidde de mens weer terug in een loyale verbondschap met God. Tegen Christus hadden de boze engelen en boze mensen samengespannen in een onheilige bondgenootschap van rebellie. Zij hadden de oorlog uitroepen tegen God en Zijn bestuur. Maar hulp was gekomen door Een die machtig is om te redden, die het op kon nemen tegen de wapens der afvalligheid

Hij heeft gezegd: "Breekt deze tempel af [sprekende over de tempel van Zijn lichaam] en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen." (Johannes 2:19) Op het kruis ontving Hij de wonden die Zijn lichaam voor alle oneindige eeuwen van de eeuwigheid zouden merken, maar deze wonden zullen Zijn heerlijkheid zijn, de tekenen van Zijn overwinning op hem die Hem de hiel verbrijzeld had. Want Hij zal de slang van de kop vermorzelen. Op het kruis riep Hij uit: "Het is volbracht," en boog het hoofd en stierf. Hij werd neergelaten in het graf, maar na drie dagen verwijderde een machtige engel, gekleed in de kledij van de hemel, de duisternis van zijn pad en liet de Romeinse wacht als doden neervallen aan zijn voeten. De engel rolde de steen voor het graf weg en het Romeinse zegel werd verbroken en, over het gehuurde graf van Jozef, riep Hij zichzelf uit tot "De opstanding en het leven." Door Hem is bekendgemaakt dat iedere zoon en dochter van Adam bevrijd mag zijn van de slavernij van satan, van de zonde en overtreding. Want als de plaatsvervanger en borg van de mens, had Jezus de overwinning behaald. De wereld en haar inwoners waren Zijn erfenis, gekocht tegen een oneindige prijs en elke ziel die geloofd in Zijn naam, mag een erfgenaam van God en een mede-erfgenaam van Jezus Christus zijn.

-ST Mar 26, 1894, al.6-7, 10; PrT 2-4-86, 2-18-86; ST 11-25-89; DA 756-761; OHC 118; LHU 236

Vrijdag 5/12 (De gave van God: Romeinen 6:23)

Bij de gedachte aan het vernietigend karakter van de schuld van de wereld, heeft Christus aangevoeld dat Hij zich moest afscheiden en alleen moest zijn. De legerscharen der duisternis stonden op het punt om de ware aard van de zonde te laten zien, zo uitgebreid, diep en verschrikkelijk mogelijk. In zijn haat tegen God, in het vervalsen van Zijn karakter, in het manifesteren van oneerbiedigheid, minachting en haat tegenover de wetten van Zijn bestuur, heeft satan de ongerechtigheid tot de hemel doen opstijgen en het was zijn doel om ongerechtigheid tot zulke proporties te laten aanzwellen, dat verzoening onmogelijk scheen. Zodat de Zoon van God, die zocht om een gevallen wereld te redden, verpletterd zou worden onder de vloek van de zonde...

In de hof van Gethsemane leed Christus in de plaats van de mens en de menselijke natuur van de Zoon van God wankelde onder de verschrikking van de schuld der zonde, totdat van Zijn bleke, bevende lippen de angstkreet werd gehoord: "Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan;" Maar als er geen andere manier is waarop de verlossing van de mens kan worden bewerkt, dan "niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. (Mat 26:39). De menselijke natuur zou dan en daar gelijk gestorven zijn onder de verschrikking van het gevoel van zonde als niet een engel uit de hemel Hem kracht gegeven had om de verschrikking te dragen. De Macht die de vergeldende straf legde op de plaatsvervanger en borg van de mens, was de Macht die de lijdende knecht ondersteunde en overeind hield onder het grote gewicht van de toorn dat zou vallen op een zondige wereld ...

Geen verdriet, geen verschrikking kan vergeleken worden met wat de Zoon van God heeft moeten doorstaan. De mens is niet tot drager der zonde gemaakt, hij zal nooit de verschrikking van de vloek der zonde, die de Heiland droeg, kennen. Geen verdriet kan in de buurt komen van het verdriet van Hem op wie de toorn van God met overweldigende kracht viel. De menselijke natuur kan slechts een bepaalde mate van test en beproeving doorstaan. Het eindige kan slechts een eindige mate van verdrukking verdragen of de menselijke natuur bezwijkt. Maar de natuur van Christus had een groter vermogen voor lijden, want het menselijke bestond in het goddelijke en maakte het mogelijk het lijden te verdragen dat het gevolg was van de zonden van een verloren wereld. De verschrikking die Christus heeft doorstaan, verbreedt en verdiept en geeft een beter begrip van het karakter van de zonde en van de straf die God zal brengen over hen die doorgaan met zondigen. "Het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here" voor elke berouwvolle en gelovende zondaar.

-BTS Sept 1, 1915, al. 3, 5, 7; 5BC 1102-1104; TMK 64

Citaten uit de les: UL 223; ST 3-26-94; 7BC 924

Verdere studie: 5ABC 1103

===Les 11: 6 – 12 december: Verdiensten van het verzoenend offer van Christus

In het aanwenden van alle rijkdommen van het universum en het ontsluiten van alle bronnen van Zijn goddelijke natuur, heeft God alles aan de mens gegeven. Dat alles was Zijn vrije gave.

Sabbat 6/12 (Rijk gemaakt in Zijn liefde; Hebreeën 7:25)

Laten we het over een andere boeg gooien. Gods standaard moet onze standaard worden, of we zullen het eeuwige leven niet beërven. We leven nog steeds in de kostbare uren van de genadetijd "en als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden." (1 Johannes 2:1-2) Hij heeft een wonderbaar verlossingsplan uitgewerkt en de gevallen en sterfelijke mens verenigd met de heilige en onsterfelijke God. De wereld die satan voor zich had opgeëist en waarover hij regeerde met wrede tirannie, heeft de Zoon van God, door een daad, omarmd in Zijn liefde en opnieuw in gemeenschap gebracht met de troon van Jehova...

We worden uitgenodigd om "met vrijmoedigheid toe [te] gaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd." (Hebreeën 4:16) We hebben een voorspraak bij de Vader, die voor ons pleit met overwinnende kracht. De bemiddeling van Christus is die van een doorboorde en gebroken lichaam. Het is de bemiddeling van een vlekkeloos en overwinnend leven, het pleiten van alle wonden van Golgotha. Het is de bemiddeling van onze grote Hogepriester, die begaan is met onze zwakheden, die in alles verzocht is geworden als wij, doch zonder te zondigen. "Daarom kan Hij ook volkomen behouden..." (Hebreeën 7:25)

Laten we daarom alle zelfverheffing wegdoen. Laten wij, zolang het kruis van Golgotha als een monument voor de prijs van onze verlossing overeind staat, als een herinnering aan de wonderbare liefde en vernedering van de Koning der heerlijkheid, in de schaduw van dat kruis wandelen en ernaar streven om het karakter van onze Heiland te weerspiegelen. Ga tot Hem, de perfecte Verlosser, want Hij heeft gezegd: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen." (Johannes 6:37) Er is geen reden waarom we ernaar zouden streven om onszelf te verhogen, want we zijn vol zwakheden. Als u dit beseft, vertrouw dan op Hem wiens genade u genoeg is, want "wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons." (2 Korintiërs 4:7) Daarom "Vernedert u voor de Here, en Hij zal u verhogen." (Jacobus 4:10) want "Al wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden en al wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden." (Matteüs 23:12) Laat zelfzucht en zelfzuchtige neigingen verloren gaan in de grote thema's van verlossing. "Verkondig de grote daden van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht, u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen." -ST Mar 9, 1888, al. 14-16; YI 12-13-94; ST 3-9-88, 2-14-00; RH 3-17-03; 15MR 98-104; DA 165-166; SD 239; FLB 204; AG 173, 178; LHU 103, 320; OHC 50; TMK 74, 78

Zondag 7/12 (Opstanding en hemelvaart; 1 Korintiërs 15"16-18; Romeinen 8:34-39)

Heel de hemel stond gereed om de Heiland welkom te heten in de hemelse hoven. Toen Hij opsteeg, ging Hij hen voor en de menigte gevangenen die Hij uit de dood had opgewekt en die ten tijden van Zijn dood uit de graven gekomen waren, volgden Hem. Het hemelse heir, begeleide Hem onder gezangen van vreugde en overwinning hemelwaarts. Bij de poorten van de stad van God wachtten een onvoorstelbare grote menigte van engelen op Zijn komst...

Met de diepste aanbidding en vreugde, bogen de hemelse engelen voor Hem, terwijl de vreugderoep galmde door de hoven van de hemel: "Het Lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof!" (Openbaring 5:12) Lofzangen van overwinning mengden zich met muziek van engelenharpen, totdat de hemel leek over te stromen van heerlijke harmonie en onvoorstelbare vreugde en lofprijzing. De Zoon van God had gewonnen van de prins der duisternis en de dood en het graf overwonnen. De hemel galmt met stemmen, die in lieflijke melodie verkondigen: "Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden!" (Openbaring 5:13) ...

Met vreugde vertelden de discipelen aan hun broeders het nieuws van de hemelvaart van de Heer. Zij voelden dat ze nu een Vriend bij de troon van God hadden en zij waren vol ijver om hun verzoeken bij de Vader in te dienen in de naam van Jezus. Zij kwamen samen in heilige eerbied en bogen in gebed en herhaalden aan elkaar de verzekering van de Heiland: "Wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen." Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij." (Johannes 14:13; 16:24) ...

Wat een bron van vreugde voor de discipelen, te weten dat zij zulk een Vriend in de hemel hadden die voor hen pleit! Door de zichtbare hemelvaart van Christus, waren al hun gezichtspunten en gedachten over de hemel veranderd. Nu was de hemel verbonden met de gedachte aan Jezus, van wie ze hielden en eerbiedigden boven alles, met wie zij hadden gesproken en gereisd, die zij hadden aangeraakt, zelfs in Zijn opstandinglichaam, die had gesproken over hoop en troost voor hun harten en die, terwijl de woorden op Zijn lippen waren, was opgenomen voor hun ogen en de klank van Zijn stem kwam tot hen van een hemelse strijdswagen van engelen, die Hem ontving: "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." (Matteüs 28:20) . -BEcho Aug 1, 1887, al. 4, 6, 13, 15; SSW 9-1-93; RH 11-12-08, 1-17-93; ST 7-25-00; SD 73-75; 18MR 72-77; TSB 254-255; AA 319-321; TM 91-96

Maandag 8/12 (Meditatie over Christus en Verzoening; Hebreeën 7:25; 1 Johannes 1:9; 2:1-2; 4:10)

In de bemiddeling van Christus ten behoeve van ons brengt Hij Zijn verdiensten in het offeren van Zichzelf aan de Vader als onze plaatsvervanger en borg. Want Hij is opgestegen naar de hemel om verzoening te doen voor onze overtredingen. "En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld." (1 Johannes 2:1-2)

"Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden." (1 Johannes 4:10) "Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten." (Hebreeën 7:25)

Uit deze Schriftgedeelten is het duidelijk dat het niet Gods wil is dat u ontrouw zou zijn en uw ziel zou pijnigen met de angst dat God u niet zal aanvaarden, omdat u zondig en onwaardig bent. "Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen." (Jacobus 4:8) Leg Hem uw zaak voor, en pleit op de verdiensten van het bloed dat voor u gevloeid heeft op Golgotha's kruis. Satan zal u beschuldigen dat u een zondaar bent en u moet dit ook erkennen, maar u kunt zeggen: "Ik weet dat ik een zondaar ben en dat is de reden dat ik de Heiland nodig heb. Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden. "Het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden... Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." (1 Johannes 1:7,9) Ik heb geen verdienste of goedheid op grond waarvan ik aanspraak maak op verlossing, maar ik doe een beroep op het alverzoenend bloed van het smetteloos Lam van God, die de zonde der wereld wegneemt. Dit is mijn enig verzoek ..."

De zondaar die nog maar kort geleden dood was in overtreding en zonde, is verkwikt door het geloof in Christus. Hij ziet door het geloof dat Jezus Zijn Verlosser is en leeft en altijd in staat om volkomen te redden wie tot God door Hem komt. In de verzoening die voor hem gemaakt is, ziet de gelovige zulk een breedte en lengte en hoogte en diepte van doelmatigheid; hij ziet zulk een volkomen verlossing, gekocht tegen zulk een hoge prijs, dat zijn ziel vervuld wordt met lofprijzing en dankzegging. Hij ziet als in een spiegel de heerlijkheid van de Heer en wordt veranderd naar hetzelfde beeld door de Geest van God. Hij ziet het kleed van Christus' gerechtigheid, geweven op het weefgetouw van de hemel, ontworpen door gehoorzaamheid en toegerekend aan de berouwvolle ziel door het geloof in Zijn naam. Wanneer de zondaar het uitzicht heeft op de onbegrensde charmes van Jezus, dan lijkt zonde niet meer zo aantrekkelijk voor hem, want hij aanschouwt de Voornaamste, die uitblinkt boven tienduizend en alles aan Hem is bekoorlijkheid. (Hooglied 5:10,16) -ST July 4, 1892, al. 2,3,5; GCB 10-1-99

Dinsdag 9/12 (Meditatie over Christus in het Hemels Heiligdom; Johannes 16:23,24; Handelingen 5:31; Efeziërs 1:3; 2:18; Hebreeën 1:2;4:16;13;20-21)

Toen Hij nog bij hen was, zocht Christus naar alle mogelijke manieren om Zijn discipelen te bemoedigen, want zij waren erg vermoeid. "Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij." (Johannes 14:1-3)

Christus zelf was de waarheid. De wereld wilde niet luisteren naar Zijn smekingen. Zij wilden Hem niet accepteren als hun gids, daarom konden zij de onzichtbare dingen niet onderscheiden. Geestelijke dingen waren onbekend voor hen, Maar Zijn discipelen hadden in Hem de Weg, de Waarheid en het Leven waargenomen en Zijn belofte aan hen was dat zij Zijn voortdurende aanwezigheid zouden ervaren. Zij moesten uit persoonlijke ervaring de kennis hebben van de enige ware God en Jezus Christus, die Hij gezonden had. Hij die in hen een goed werk was begonnen, zal dit ten einde toe voortzetten, tot de dag van Christus Jezus (Filippenzen 1:6)...

Christus zocht naar manieren om de lessen die zij niet konden begrijpen zo duidelijk mogelijk aan hun omfloerst verstand te brengen. Maar zij konden het maar niet begrijpen. Nu vertelde Hij hen dat het niet lang meer zou duren dat elk woord dat zij nu niet konden begrijpen, voor hen duidelijk zou worden als de levende waarheid. Niet meer, zegt Hij, zullen jullie zeggen: ik kan het niet begrijpen Jullie zullen niet langer door een donker raam kijken. Jullie zullen samen met alle heiligen begrijpen wat de lengte en breedte en diepte en hoogte is van de liefde van Christus, die alle kennis te boven gaat. Uw Leraar, die naar de hemel is opgestegen, zal de zaak bemiddelen van iedereen die in Hem gelooft. Hij zal pleiten dat de geestelijke kracht uw deel mag zijn, dat de kracht van Een, machtiger dan alle vijanden van God en mensen, u in staat zal stellen om uw geestelijke vijanden te overwinnen. Hij vraagt u in Hem te vertrouwen en uzelf aan Hem over te geven opdat Hij u kan bewaren.

De belofte van de Trooster was een rijke waarheid voor de discipelen. Het verzekerde hen ervan dat zij hun geloof in de meest moeilijke omstandigheden niet zouden verliezen. De Heilige Geest, gezonden in de naam van Jezus, zou hun Gids zijn, hen alles onderwijzende en hen alles in herinnering brengend. Deze Trooster zou de vertegenwoordiger van Christus, hun Middelaar zijn, die voortdurend zou pleiten voor het gevallen ras.

Hij, die het einde kent vanaf het begin, had een voorziening getroffen tegen de aanvallen van de satanische machten. En Hij zal Zijn woord aan de getrouwen in elke generatie gestand doen.

-ST Nov 18, 1897, al. 132, 8-10; ST 1-20-98, 1-27-98, 1-4-99; 21MR 402-403; HP 78

Woensdag 10/12 (Bemiddeling van Christus en het behoud van leven)

God zag dat de wereld in nood was om ware kennis en Hij stuurde Christus in de wereld om de wet uit te leven en Hem voor te stellen. Dit was de openbaring van God in Jezus Christus. De kennis van God was de grootste schat die Christus aan de mensen bracht. Het was Zijn voorrecht om deze kennis uit te delen en Hij gaf het aan Zijn discipelen om het aan de wereld door te geven. Christus gaf lessen waarmee de mens onder de indruk kwam van Zijn gerechtigheid, vernedering en liefde. Aan de rechtvaardige en de onrechtvaardige gaf Hij een duidelijke voorstelling van de heilige goedheid die God ten behoeve van hen had geopenbaard. Hij leidt mens naar buiten in het open veld van de natuur en raakt de ogen van zijn gevoelens aan en wijst hem op de hand die de wereld ondersteunt, de kracht die voor altijd aan het werk is voor het welzijn van de mensen, goeden en kwaden. Hij spreidt voor hem uit de schoonheid van de bloemen, de leliën des velds, de geur van de anjers en rozen, kunstig gekleurd door de grote Meester Artiest en Hij verklaart: Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamelt u schatten in de hemel, waar noch mot noch roest ze ontoonbaar maakt en waar geen dieven inbreken of stelen. Want, waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn. (Mat 6:19-26)

Jezus gaf Zijn leven om voor mannen en vrouwen het eeuwig leven zeker te stellen. De Vader waardeert elke ziel die Zijn Zoon met de gave van Zijn leven heeft gekocht. Elke voorziening is getroffen voor ons om goddelijke kracht te ontvangen, welke ons in staat zal stellen om verzoeken te weerstaan. Door de gehoorzaamheid aan al Gods eisen wordt de ziel behouden voor het eeuwige leven (Mat 6:27-33)

Deze les wordt aan allen gegeven die van God houden en Zijn geboden bewaren. De Ene die Zijn leven gegeven heeft opdat wij niet verloren gaan, is de goddelijke Leraar en Hij pleit voor elke zegening van de natuurlijke wereld, de regens die vallen op de aarde, de dauw, het geweldige zonlicht, die aan de dankbaren en ondankbaren in gelijke mate gegeven worden. De prijzen van Gods voorzienigheid spreken tot elke ziel, en bevestigen het getuigenis van Christus over de voorname goedheid van Zijn Vader. De Heer wil dat Zijn volk beseft dat de zegeningen die ten deel vallen van elk onderdeel van de schepping in overeenstemming zijn met de plek die dat onderdeel inneemt in de totale schepping. Kunnen wij, als zelf de stomme dieren voorzien worden, de zegeningen die God op de wezens die naar Zijn gelijkenis zijn geschapen, waarderen?

-GCB Oct 1, 1899, al. 1-4; ST 5-1-93, 11-15-99; RH 2-4-90, 7-4-12; YI 11-11-97; 4MR 349-352; AA 471-474; LHU 50

Donderdag 11/12 (Bemiddeling van Christus en het werk van de Geest)

Elke voorziening is getroffen voor de redding van het gevallen ras. Alle kracht is gegeven aan Hem die zichzelf heeft geofferd voor de verlossing van elke zoon en dochter van Adam. "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven." (Johannes 1:12) Christus kwam naar deze wereld en stond voor de mens in met alle bijeenvergaarde liefde van de eeuwigheid. De hele oceaan van goddelijke liefde vloeide uit dit grote middelpunt. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest werkten samen ten behoeve van de mens. Elke kracht in het hemelse universum werd aangewend om het plan van verlossing uit te voeren. Het kruis van Golgotha werd opgericht en terwijl we nog zondaars waren, is Christus voor ons gestorven. De rechtvaardige leed voor de onrechtvaardigen, opdat Hij de rechtvaardiger van allen zou worden, die in Hem geloven. Hij nam de menselijke natuur op Zich opdat Hij zou deelhebben aan al onze verzoeken. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, opdat Hij door het lijden aan het kruis, Zijn leven kon offeren voor de zonde.

Christus stierf om een zelfzuchtige wereld te redden van de zekere gevolgen van zelfzuchtigheid. Hij opende Zijn hart in liefde, medelijden en sympathie voor de gehele wereld. Hij nodigt gevallen wezens uit om tot Hem te komen en volledige en vrije vergeving te ontvangen. Zijn karakter staat borg voor het hemelse universum om mannen en vrouwen de goedheid van Zijn eigen hart te brengen. Hij heeft Zijn Heilige Geest gestuurd om indruk te maken op de harten en gedachten, om de mens te leiden in liefde voor zijn medemens, zoals Christus hen heeft liefgehad.

Oneindige goedheid wordt uitgegoten uit de voorraden om zielen te redden van zonden en opdat de mens een gemaakt kan worden met God. God roept alle menselijke instrumenten op om met Hem samen te werken in het uitdragen van Zijn grote doel. De Heer heeft aan Zijn volk het voorrecht gegeven om de wereld in te gaan en het werk te doen dat Hij deed toen Hij op aarde was. Hij roept ons op om samen te werken met hem in het herstellen en redden van onze medemens. Christus verlangt ernaar om, naar de volheid van Zijn kracht, Zijn gemeente te sterken zodat de hele wereld omgeven kan worden met de atmosfeer van genade.

God wil dat zij die de waarheid hebben aangenomen en zichzelf hebben geïdentificeerd als Zijn uitverkorenen, uitgekozen en kostbaar, zich samen met Christus verenigen in Zijn werk van het trekken van mannen, vrouwen en kinderen naar het kruis van Golgotha.

-RH Jan 7, 1902, al. 6-10; RH 11-21-07; YI 7-29-97, 1-16-96; ST 10-3-92; SpTB04 12-13; AG 238; FLB 94

Vrijdag 12/12 (Vraag in geloof; Jacobus 1:5,6)

De gelovige in Christus is toegewijd aan een hoog en heilig doel. Voor de dienst van het koninklijk priesterschap wordt de heerlijkheid van het priesterschap van Aaron als voorbeeld gesteld. Geroepen naar het voornemen van God, apart gezet door goddelijke genade, begiftigd met de gerechtigheid van Christus, vervuld van de Heilige Geest, offers brengend van een gebroken en verbrijzeld hart, is de ware gelovige inderdaad een vertegenwoordiger van de Verlosser. Op zulke aanbidders, kijkt God met genoegzaam neer. Hij zal Zijn licht laten schijnen in de kamers van de gedachten en in de zieletempel van mannen die, als zij wijsheid te kort komen, in hun binnenkamer in gebed gaan om wijsheid te vragen van Hem die vrijelijk geeft aan iedereen en niets achterhoudt ... In de hemel zijn Zijn verdiensten, Zijn zelfverloochening en zelf opoffering opgestapeld als wierook, om gemengd te worden met de gebeden van Zijn volk. Als de oprechte, nederige gebeden van de zondaar opstijgen naar de troon van God, mengt Christus ze met de verdiensten van Zijn leven van volmaakte gehoorzaamheid. Onze gebeden worden tot een lieflijke geur gemaakt door deze wierook. Christus heeft bij Zichzelf gezworen dat Hij zou pleiten voor ons en de Vader luistert altijd naar de Zoon. Bid dan; bid, zonder ophouden en het antwoord zal zeker komen. ..

Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft. Niemand die tot de Heer komt in een oprechtheid des harten, zal teleurgesteld worden. Hoe wonderlijk is het dat we effectieve gebeden kunnen bidden, dat onwaardige, zondige stervelingen de kracht hebben om hun verzoeken bij God te brengen! Welk een hogere macht kan de mens bezitten dan dit – om een directe verbinding te hebben naar de oneindige God? De zwakke, zondige mens heeft het voorrecht om te spreken met zijn Maker. We stamelen woorden die de troon van de Monarch van het universum bereiken. We storten de verlangens van ons hart uit in onze binnenkamers. Dan gaan we voort in onze wandel met God net als Henoch.

We spreken met Jezus Christus als we langs de wegen gaan en Hij zegt: "De HEERE is aan Uw rechterhand." (Psalm 110:5) Wij mogen dagelijks in gemeenschap met Jezus wandelen. Wanneer wij onze verlangens uitademen, het kan onhoorbaar zijn voor het menselijk gehoor, maar het woord kan niet wegsterven in de stilte, of verloren gaan, hoewel de zaken en activiteiten gewoon doorgaan. Niets kan het verlangen van de ziel verdrinken. Het rijst op boven de tumult van de straten, boven het lawaai van de machines, naar de hemelse hoven. Het is God tot wie wij spreken en het gebed wordt gehoord. Vraag dan; "Bidt, en u zal gegeven worden." (Mat 7:7)

Citaten uit de les: DA 834; MM 9; SC 68 / Verdere Studie: 7MR 166; GC 610

====Les 12: 13-19 december: Verbonden met Christus

Door de verdiensten van een gekruisigde en opgestane Verlosser mogen wij opkijken en de heerlijkheid van God van de hemel op de aarde zien schijnen. -ST Dec 15, 1890, al 1

Sabbat 13/12 (Een nieuwe schepping; 2 Korintiërs 5:17)

Zij die een ervaringskennis hebben van de genade van Christus zullen hun verplichting ten opzichte van Hem voelen om vertegenwoordigers van Zijn kracht in de wereld te zijn. Zij zullen beseffen dat Hij die geen zonde gekend heeft, tot zonde gemaakt is voor hen, opdat zij gerechtvaardigd zouden mogen worden door God in Hem. De waardering van dat feit zal hen in staat stellen om een juist begrip te hebben over het werk van onze Verlosser. Ware gelovigen zullen beseffen dat, terwijl zij gescheiden waren van Hem door de onbekeerlijkheid en zonde, Hij hen niet in de steek gelaten heeft, maar juist voor hen bemiddeld heeft, opdat zij de voordelen van verlossing welke Hij tegen een oneindig offer voor hen heeft gekocht, kunnen ontvangen. In het aanvaarden van Christus weten zij dat zij uit de wereld moeten komen en zich moeten afscheiden en het onreine niet moeten aanraken, opdat zij kinderen van God genoemd mogen worden. Zij moeten Christus in de eerste plaats liefhebben. Het is onmogelijk voor sterfelijke mensen om een juiste inschatting te maken van de liefde van God voor Zijn gevallen schepselen. We lopen voortdurend het risico deze liefde te vergeten, omdat we nalaten erover na te denken en onszelf toelaten in beslag genomen te worden door de dingen van deze wereld. We staan onze harten toe om verdeeld te zijn, omdat wij toewijding geven aan de dingen van beneden en zo onszelf afscheiden van de ware bron van ons geluk. Christus moet het thema van onze gedachten zijn, het onderwerp van onze tederste verlangen. We moeten in onze gedachten stilstaan bij de kostbare eigenschappen van onze Heer. We moeten mediteren over de rijke beloften uit Zijn woord. We moeten mediteren over de heerlijkheid van de hemel. We moeten niet tevreden zijn met wisselvallige blikken op de Verlosser, maar onze gedachten op Hem laten rusten door voortdurend in Zijn woord te vertrouwen. We moeten de Schriften ijverig onderzoeken om de aanspraken die Christus op ons maakt beter te begrijpen en opdat wij een juist begrip kunnen hebben van de waarheid. Onze wil moet onderworpen zijn en in harmonie gebracht worden met de wil van God ...

God heeft ons een perfecte standaard van karakter gegeven die wij onszelf voor moeten houden. Door de kracht die Christus ons kan geven, mogen wij de wet van God houden. We moeten gehoorzame kinderen zijn, welk probleem ook op onze weg komt. We moeten niet verwachten de hemel binnen te gaan zonder conflicten en strijd, maar we hebben de verzekering dat als wij niet onze eigen plezier volgen, maar de wil van God, we niet alleen de strijd zullen hoeven te strijden.

-ST Dec 8, 1890, al. 3, 5; RH 6-21-92; ST 12-15-90; 16MR 189-195; TMK 62; LHU 238

Zondag 14/12 (De twee Mensen; Lukas 3:22,38; Romeinen 5:12-22; 1 Korintiërs 15:21)

Toen Adams zonde de mens in ellende onderdompelde, kon God Zichzelf loskoppelen van de gevallen wezens. Hij kon hen hebben behandeld zoals zondaars verdienen. Hij kon de engelen van de hemel hebben opgedragen om Zijn schalen van toorn uit te gieten op onze wereld. Hij kon de donkere smet uit het universum hebben verwijderd. Maar Hij heeft dit niet gedaan. In plaats van hen te verbannen van voor Zijn aangezicht, is Hij juist dichterbij het gevallen mensdom komen staan. Hij gaf Zijn Zoon om heen te zijn voor ons been en vlees voor ons vlees. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborenen des Vaders, vol van genade en waarheid." (Johannes 1:14) Christus heeft door zijn menselijke relatie met de mens, hem dichterbij God gebracht. Hij bekleedde Zijn goddelijke natuur met het kleed van menselijkheid en demonstreerde voor het hele universum, voor de ongevallen werelden hoeveel God van de mensenkinderen houdt.

De gave van God aan mensen is niet te berekenen. Niets is achtergehouden. God liet niet toe dat er gezegd kon worden dat Hij meer had kunnen doen, of de mensheid meer liefde had kunnen betonen ...

Opdat deze verlossing ons deel zou zijn, heeft God niet eens het offeren van Zichzelf achtergehouden. Hij gaf Zichzelf in Zijn Zoon. De Vader heeft geleden met Christus in al Zijn vernedering en ellende. Hij leed toen Hij zag hoe de Zoon van Zijn liefde veracht en verworpen werd door hen die Hij is komen verheffen, veredelen en redden. Hij zag hoe Hij aan het kruis hing, bespot en uitgejouwd door voorbijgangers en Hij bedekte Zijn gezicht als het ware voor Hem. Hij zag Christus de zonde van de wereld dragen, doodgaan in plaats van de zondaar. Het menselijk hart kent de liefde van een ouder voor zijn kind. We weten wat een moeder uit liefde zal doen en lijden voor haar geliefd kind. Maar nooit kan het hart van de mens de diepte van Gods zelfopoffering begrijpen...

Dit is het geheimenis van goddelijkheid. Dat Christus de menselijke natuur op zich zou nemen en een leven van vernedering zou lijden om de mens te verheffen naar het niveau van de morele waarde van God. Dat Hij zijn aangenomen natuur zou meenemen naar de troon van God en daar Zijn kinderen aan de Vader aanbieden, om hen te verheffen tot een uitnemender eer, uitnemender dan dat van de engelen. Dit is het wonder van het hemelse universum, het geheimenis waarin engelen een blik willen werpen. Dit is de liefde die het hart van zondaars doet versmelten.

-AUCR June 1, 1900, al. 7,8,11,15; AUCR 6-1-00; ST 7-23-02, 7-28-90, 8-4-90, 9-8-87; RH 11-11-90; BEcho 10-20-13, 10-15-00; 9MR 230-238; AG 53; SD 12

Maandag 15/12 (Nieuw maken van alle dingen: een nieuwe mens; Jesaja 65:17; Markus 14:24; Romeinen 6:4)

Oprechte omgang brengt de ziel in een levende verbinding met Christus en maakt de persoon die deze ervaring heeft tot een kanaal van licht naar de wereld. We hebben allemaal karaktereigenschappen overgedragen gekregen, waar iets op aan te merken valt en velen hebben deze gekoesterd totdat slechte eigenschappen van denken en doen diep in hun natuur is ingesleten. Maar wanneer de waarheid van hemelse origine een plek vindt in het hart, wordt er een nieuwe, goddelijke kracht vrijgemaakt die het karakter omvormt naar het goddelijke Beeld. In de ziel die toegewijd is aan de dienst van Christus, zal een groeiende afkeer ontstaan voor ruwe gedachten, ruwe manieren en ruw taalgebruik, want dat is allemaal in tegenspraak met de deugdzame, reine Geest van Christus die in ons woont ...

Onder de jongeren zijn er velen wier namen in de boeken van de kerk staan, maar die zich er niet op toeleggen om zichzelf te beheersen, zodat zij hun gedachten, spraak en manieren ten goede ontwikkelen. Zij volharden in het genoegen nemen met hun slechte karaktereigenschappen. Zij hebben vulgaire sentimenten, ruwe manieren en lage gewoonten. Zij dragen dit over op anderen op school en in hun leven zaaien zij onkruid in plaats van kostbare tarwe...

Zij die door de hemel verlicht zijn, zullen de noodzaak tot veranderen inzien, want zij zullen iets beseffen van de bedoeling van de hemel ten aanzien van de invloed van verlossing die zij op anderen uitoefenen. Als zij, die erge tekortkomingen te overwinnen hebben, met oprecht geloof vertrouwen op God, zal Hij een werk voor hen doen. En hoe ijveriger zij zichzelf wijden aan het ontwikkelen van deugd en het doen van hun plicht, hoe meer genade zullen zij ontvangen om te veranderen naar het Beeld. Een nieuw leven begint met de ervaring van veranderd te zijn naar het beeld van Christus. De apostel zegt: "Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. (2 Kor 5:17) Wie Jezus accepteert, maakt een besliste inspanning om te overwinnen door de kracht die hem van de hemel geschonken wordt. Zijn hele karakter moet en zal veranderd worden. Kijkend naar Jezus, de Leidsman en Voleinder des geloofs, zal hij voortgaan van genade op genade, van kracht op kracht en sterkte zal hem gegeven worden om elk kwaad te ontwortelen. Hij zal van de dienst aan satan terugkeren in de dienst van God. Geloof, leven, actief geloof, werkt door liefde en reinigt de ziel. Het wordt een blijvende principe in het leven. Iedereen die de gerechtigheid van Christus heeft geaccepteerd, wordt op overwinnaargrond geplaatst.

-RH 6-7-87; AUCR 10-7-07; ST 10-22-85; 19MR 235-238; UL 233, 75; SD 300; AG 246

Dinsdag 16/12 (Een met Christus; Romeinen 6:3-6; 2 Korintiërs 5:17)

Zij die verlangen naar de Geest van God zullen beloond worden in overeenstemming met de belofte: "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven." (Johannes 1:12)

Mijn broeders en zusters, zult u niet uit de slaap ontwaken? Zult u niet bidden en waken in gebed? Door de kracht die Jezus geeft, kunnen we "meer dan overwinnaars" zijn. Maar we kunnen deze kracht niet naar onze hand zetten. Alleen door de Geest van God kunnen we het ontvangen. We hebben een diep inzicht nodig in de natuur van Christus en in het geheimenis van Zijn liefde "die alle verstand te boven gaat." We moeten leven in de warme, overvloedige stralen van de Zon der Gerechtigheid. Niets dan het liefdevolle medeleven van Christus, Zijn goddelijke genade, Zijn almachtige kracht, kan ons in staat stellen de niet aflatende aanvallen van de vijand af weren en de tegenstand in ons eigen hart te onderwerpen. Wat is uw kracht? De vreugde van de Heer. Laat de liefde van Christus onze harten vullen en dan zullen we voorbereid zijn om de kracht te ontvangen die Hij voor ons heeft.

Laten wij God elke dag danken voor de zegeningen die wij van Hem ontvangen. Als de mens zichzelf wil vernederen voor God, beseffend hoe onvolkomen hij is om zelfgenoegzaamheid te koesteren, zijn totale ondoeltreffendheid om het werk te doen dat gedaan moet worden om zijn ziel te reinigen beseffend, als hij maar zijn eigen gerechtigheid wil wegdoen, zal Christus wonen in zijn hart. Hij zal Zijn hand op het werk leggen om hem tot een nieuwe schepping te maken en zal dat blijven doen totdat hij volkomen gemaakt is in Hem.

Christus zal nooit het werk dat Hem in handen gegeven is verwaarlozen. Hij zal de vastberaden discipel inspireren met een gevoel voor de perversiteit, de met zondebevlakte situatie, de nood van het hart waar Hij aan werkt. De ware berouwvolle leert over de onbruikbaarheid van het eigen belang. Kijkend naar Jezus, zijn eigen mislukte karakter vergelijkend met het volmaakte karakter van de Verlosser, kan hij alleen maar zeggen: "In mijn handen breng ik geen enkel prijs; Ik klamp mij simpelweg vast aan Uw kruis."...

Ziend op Christus met het doel te worden als Hij, ziet de zoeker naar waarheid de volmaakte principes van de wet van God en hij raakt ontevreden over alles wat niet volmaakt is. Terwijl hij zijn leven verbergt in het leven van Christus, ziet hij de heiligheid van de goddelijke wet zoals die geopenbaard is in het karakter van Christus en meer en meer verlangt hij ernaar te worden zoals Hij. Hij mag van tijd tot tijd een strijd verwachten, want de verleider ziet dat hij een van zijn onderdanen aan het verliezen is. Een oorlog moet uitgevochten worden met de karaktereigenschappen, die satan voor zijn eigen gebruik gesterkt had.

-RH Mar 31, 1904, al. 2-4, 13; AUG 8-19-03; 6MR 25-29; TMK 71: OHC 157; HP 286

Woensdag 17/12 (In Christus; Romeinen 16:7; Galaten 3:28; Efeziërs 1:1; Kolossenzen 1:28; 1 Tessalonicenzen 4:16)

In de liefde van God is de meest wonderbaarlijkste ader van kostbare waarheid blootgelegd voor de gemeente en de wereld. "Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe."

Wat een liefde is dit – wat een wonderlijke, onbegrijpelijke liefde – die ertoe zou leiden dat Christus voor ons zou sterven toen wij nog zondaren waren. Wat een verlies is het voor de ziel die de sterke aanspraken van de wet begrijpt, maar die de genade van Christus die veel meer bewerkt, niet kan begrijpen! ...

Kijk naar het kruis van Golgotha. Het is een staande eed van de onbegrensde liefde, de onmetelijke genade van de hemelse Vader. O dat allen zich zouden bekeren en hun eerste werken zouden doen! Wanneer de gemeente dit doet, zullen zij allereerst van God houden en hun naasten als henzelf. Efraim zal niet jaloers zijn op Juda en Juda zal Efraim niet in het harnas jagen. Scheidingen zullen hersteld worden, de harde geluiden van strijd zullen niet meer gehoord worden aan de grenzen van Israel. Door de genade zo vrijelijk gegeven door God, zullen allen zoeken naar antwoorden in het gebed van Christus, dat Zijn volgelingen een zouden zijn, zoals Hij en de Vader een zijn. Vrede, liefde, genade en goedheid zullen blijvende principes van de ziel zijn. De liefde van Christus zal het onderwerp op iedere tong zijn en er zal niet meer door de trouwe Getuige gezegd worden: "Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verzaakt hebt." (Openbaring 2:4) Het volk van God zal in Christus zijn, de liefde van Jezus zal geopenbaard worden en de Geest zal alle harten beroeren, ze nieuw leven geven en ze vernieuwen naar het beeld van Christus, alle harten gelijkgestemd maken. Als levende takken aan de ware Wijnstok, zullen allen verenigd worden met Christus, het levende hoofd. Christus zal in elk hart wonen, het leiden, troosten, heiligen en aan de wereld de eenheid van de volgelingen van Jezus demonstreren en zodoende getuigenis geven van het feit dat de hemelse kenmerken toegepast worden op de overblijvende gemeente. In de eenheid van de gemeente van Christus zal het bewijs geleverd worden dat God zijn enige Zoon in de wereld gezonden heeft.

Wanneer Gods volk een is in de Geest, zal alle farizeïsme, alle eigengerechtigheid, die de zonde van de Joodse natie was, uit elk hart verwijderd worden. De mal van Christus zal op elke individuele lid van Zijn lichaam gedrukt zijn en Zijn volk zal zijn als nieuwe wijnzakken waarin de nieuwe wijn gegoten kan worden en de nieuwe wijn zal de zakken niet doen scheuren.

-RH Mar 20, 1894, al. 3,5-6; RH 9-6-92, 3-5-95, 11-5-03, 4-15-84, 6-11-89; YI 8-31-93, 10-20-98; ST 3-25-97, 10-24-92

Donderdag 18/12 (In Christus: de Geest en de Gemeente; Romeinen 8:9)

Om God op aanvaardbare wijze te dienen, moeten we "wedergeboren" zijn. Onze natuurlijke neigingen, die in opstand zijn tegen de Geest van God, moeten afgedaan hebben. We moeten tot nieuwe mannen en vrouwen in Christus Jezus gemaakt worden. Onze oude, onvernieuwde levens moeten plaats maken voor een nieuw leven, een leven vol van liefde, van vertrouwen, van vrijwillige gehoorzaamheid. Denkt u dat zulk een verandering niet nodig is om het koninkrijk van God binnen te gaan? Luister naar de woorden van de Majesteit van de hemel: "Gij moet wedergeboren worden."...

De verandering van hart voorgesteld door de nieuwe geboorte kan alleen tot stand gebracht worden door het effectieve werk van de Heilige Geest. Als het toegestaan is om onze harten te kneden en te vormen, zullen we in staat zijn het karakter van het koninkrijk van God te onderscheiden en de noodzaak beseffen van de noodzaak van verandering, welke moet plaatsvinden voordat we het koninkrijk kunnen binnengaan. Trots en eigenliefde strijd tegen de Geest van God. Elke natuurlijke neiging van de ziel gaat in tegen de verandering van eigenbelang en trots naar de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus. Maar als we wandelen op de weg naar het eeuwig leven, moeten we niet luisteren naar onze eigen influisteringen. In nederigheid en gebrokenheid moeten we onze Hemelse Vader smeken: "Scheep in mij een rein hart, O God; en vernieuw in mij een vaste geest." Als we goddelijk licht ontvangen en samenwerken met de hemelse agenten, zijn we "wedergeboren," bevrijd van de bezoedeling van zonde door de kracht van Christus.

Christus is naar de wereld gekomen, omdat hij zag dat de mens het beeld en de natuur van God kwijt geraakt was. Hij zag dat zij ver afgedwaald waren van het pad van vrede en reinheid en dat zij, als ze aan hun lot zouden worden overgelaten, nooit hun weg terug zouden vinden. Hij kwam met een volle en volkomen verlossing, om onze stenen harten te veranderen in harten van vlees, om onze zondige natuur te veranderen naar Zijn beeld opdat wij deel zouden hebben aan de goddelijke natuur, we geschikt zouden zijn voor de hemelse hoven. Hij is in staat om voor ons, "oneindig veel meer te doen dan we bidden of beseffen."

Laat uw eigen-ik u niet weerhouden om de oproep "U moet wedergeboren worden" te horen. Vrees niet om uzelf te onderwerpen aan Christus. Plaats uzelf, zonder reserve, onder Zijn controle. Leer wat het betekent om de zonde af te zweren; wat het betekent om een nieuw hart; om het goddelijk beeld te dragen. Als u op Christus ziet, zal uw eigen-ik onbelangrijk worden en wordt u veranderd "naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is."

-YI Sept 9, 1897, al. 2-5; RH 4-26-92, 1-1-84, 1-27-03; ST 5-26-87; YI 3-12-96; GCDB 2-4-93; AA 317-319; FW 95-97; HP 160

Vrijdag 19/12 (Onze Verlosser is in staat; Efeziërs 3:20; Kolossenzen 3:1-3)

Elk individu zet, door eigen handelen, Christus op afstand door te weigeren Zijn Geest te koesteren en Zijn voorbeeld te volgen, of hij treedt binnen in een persoonlijke eenheid met Christus door zelfverloochening, geloof en gehoorzaamheid. We moeten, ieder voor zich, kiezen voor Christus, omdat Hij eerst voor ons gekozen heeft. Deze eenheid met Christus moet gevormd worden door hen die van nature in vijandschap zijn met Hem. Het is een relatie van volledige afhankelijkheid, die ingang moet krijgen in een trots hart. Dit is een zwaar werk en velen die voorwenden volgelingen van Christus te zijn, weten er niets van. Zij accepteren het bestaan van de Verlosser, maar erkennen Hem niet als de enige heerser in hun harten ...

Bent u in Christus? Niet, als u uzelf niet erkent als een foutenmakende, hulpeloze, gedoemde zondaar. Niet als u uzelf verheft en verheerlijkt. Als er enig goed in u is, is het volledig te danken aan de genade van een medelevende Heiland. Uw geboorte, uw reputatie, uw rijkdom, uw talenten, uw deugden, uw vroomheid, uw menslievendheid of wat er ook in u of aan u verbonden is, zullen geen eenheidsband vormen tussen u en Christus. Uw verbinding met de gemeente, de manier waarop uw broeders u benaderen, zal niets uitmaken als u niet in Christus gelooft. Het is niet genoeg om te geloven over Hem; u moet in Hem geloven. U moet volledig vertrouwen op Zijn verlossende genade.

Vooruitgang in de ervaring met Christus wordt gekenmerkt door toenemende nederigheid, als een resultaat met toenemende kennis. Iedereen die verbonden is met Christus zal zich afkeren van alle ongerechtigheid ... Als Christus in het hart wordt gekoesterd, zal Zijn evenbeeld in het leven tot uiting komen. Nederigheid zal heersen, waar eens trots dominant aanwezig was. Onderwerping, goedheid, geduld, zullen de ruwe kanten van natuurlijke perversiteiten en onheilige neigingen verzachten. Liefde voor Jezus zal getoond worden in liefde voor Zijn volk. Het is niet bij vlagen in vuur en vlam schieten, maar kalm en diep en sterk. Het leven van de christen zal ontdaan zijn van alle geveinsdheid, bevrijd van alle gemaaktheid, namaak en valsheid. Het is oprecht, waar en verheven. Christus spreekt in elk woord, Hij wordt gezien in elke daad. In het leven schijnt het licht van een inwonende Heiland. In de conversaties met God en in het vreugdevolle nadenken over hemelse zaken, zal de ziel zich voorbereiden op de hemel en eraan werken om anderen samen te brengen in de schaapskooi van Christus. Onze Heiland is in staat en gewillig om meer voor ons te doen dat we vragen of zelfs bedenken. -5T 46, 49; RH 4-5-06, 8-26-90; 5T 46-51; FLB 94

Verdere studie: 1SM 251; 5T 48, 49

Les 13 : 20-26 december: **Verzoening en Universele harmonie**

De principes van Goddelijke waarheid, ontvangen en gekoesterd in het hart, brengen ons naar een niveau van morele voortreffelijkheid, die zelfs in onze dromen onbereikbaar is. -YI Jan 11, 1900, al. 3

Sabbat 20/12 (Een eeuwig gewicht van Glorie; Openb. 21:3, 4)

Christus gebiedt u al het hemelse in uw leven te brengen. Praat over de grote beloning die de overwinnaar wacht. Richt uw blik als een vuursteen naar de hemel en zeg terwijl u voorwaarts gaat: Hoor wat de Heer voor mij heeft gedaan, zullen we niet staan op de hulp van de Heer tegen de machtigen? Zullen we niet werken met alle kracht die God ons heeft gegeven, om weerstand te bieden aan het werk van satan? Een eeuwig gewicht van glorie wacht de overwinnaar. Als we de hemel winnen, winnen we alles. Zullen we de zonde niet wegdoen en Christus in onze harten laten werken door geloof? Niet voordat we de geest van Christus hebben, zullen we zijn zoals Hij en Hem zien zoals Hij is. Pas wanneer de oorlog is geëindigd, we de kroon van onsterfelijkheid hebt ontvangen, de harp van God, de palmtak van overwinning en het witte gewaad dragen van Christus' rechtvaardigheid, zullen we zeggen dat de hemel goedkoop genoeg is.

Door het recht van erfenis behoort het universum aan Christus, maar voor deze wereld heeft Hij gevochten en gestreden en met een verschrikkelijke inspanning heeft Hij het gebied verkregen. Toen Hij zijn leven gaf op Golgotha, trok Hij deze wereld, die verloren was, weer terug in de gunst bij God. Het is hier waar de hoogste heiligen zullen regeren. Als de aarde is gereinigd door de zuiverende vuren van God, zullen diegenen die aanspraken hebben gemaakt op de verdiensten van Christus, wonen in het koninkrijk dat voor hun is bereid. De discipel Johannes schrijft: "Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde" (Openb. 21:1-4). Indien het mogelijk was de omvang van de puinhoop van waaruit wij zijn gered te overzien, zouden we zien hoe diep de Zoon van God heeft moeten gaan om ons te redden. We mogen de liefde van Christus schatten door de ketting van genade die Hij heeft neergelaten om ons te op te trekken. De discipel Johannes kon geen worden vinden om de onmeetbare liefde van God uit te drukken en hij riep ons op: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden en wij zijn het ook." 1 Johannes 3:1). We moeten de voorzieningen van het evangelie aanvaarden; we moeten herenigd worden met God door Zijn wet te gehoorzamen en geloof in Christus. Door berouw, geloof en goede werken kunnen we een christelijk karakter vervolmaken; en door de verdiensten van Christus mogen we aanspraak maken op de voorrechten van zonen en dochters van God. De principes van Goddelijke waarheid, ontvangen en gekoesterd in het hart, zullen ons op een moreel niveau brengen waarvan we niet hebben gedroomd dat het bereikbaar zou zijn. [1 Johannes 3:2,3]

-YI Jan 11, 1900, al. 1-3; RH 5-13-90, 4-21-91; YI 7-25-01; ST 4-19-05; AG 358; HP 358

Zondag 21/12 (Universele Schoonmaak; Dan. 7:9,10, 22; 8:13,14; Habakuk 9:23)

Aldus werd het onderzoekend oordeel in een visioen aan de profeet getoond. De komst van Christus hier beschreven is niet Zijn tweede komst naar deze aarde. Hij komt naar de Oude van dagen in de hemel om heerschappij, glorie, en een koninkrijk te ontvangen, die Hem gegeven zullen worden aan het einde van Zijn bemiddelend werk. Het is deze komst en niet Zijn tweede advent naar de aarde, dat is voorgezegt in de profetie en dat zou plaatsvinden aan het einde van de 2300 avonden en morgens, in 1844. Bijgestaan door een wolk van hemelse engelen, gaat onze machtige Hogepriester het heilige der heiligen binnen en verschijnt daar in de aanwezigheid van God om de laatste delen van Zijn dienstwerk, in het belang van de mensheid, het werk van het onderzoekend oordeel uit te voeren, om verzoening te doen voor allen die recht hebben op de voordelen ervan.

De levens van allen die hebben geloofd in Jezus, slagen in het plechtige onderzoek voor God. Te beginnen met diegenen die het eerst leefden op aarde, bestudeert onze Advocaat de zaken van elke generatie en eindigt met de levenden. Elke naam wordt genoemd, elk geval grondig onderzocht. Namen worden geaccepteerd, namen worden afgewezen, van jong tot oud, allen die zich hebben bekeerd van de zonde en door geloof aanspraak hebben gemaakt op het bloed van Christus als hun verzoenend offer, hebben genade geschreven gekregen achter hun namen in de boeken van de hemel en in het afsluitende werk van oordeel worden hun zonden weggenomen en zij zijn waardig bevonden voor het eeuwig leven.

De grote interesse van de mensen voor de beslissingen van de aardse tribunalen is niets vergeleken bij het belang van de hemelse rechtbanken, wanneer de namen in het boek des levens worden onderzocht door de rechter van de gehele aarde. De goddelijke Middelaar presenteert een pleidooi, dat alle gevallen mensenkinderen, die overwonnen hebben door geloof in Zijn bloed, vergiffenis krijgen van hun overtredingen en hersteld worden in hun thuis in Eden en gekroond worden als mede-erfgenamen met Hem in de hun "heerschappij van voorheen." (Micha 4:8) Jezus excuseert hun zonden niet, maar toont hun berouw en geloof en vergeving voor hun vragend, Hij heft zijn gewonde handen op naar de Vader en de heilige engelen terwijl Hij zegt: "Ik ken hun bij naam, Ik heb hun gegraveerd in de palm van Mijn handen." "De offeranden Gods zijn een verbroken geest; een verbroken en verbrijzeld hart veracht Gij niet, o God.

(Psalm 51:19)

-4SP 307, 309-310; GC 398-400, 418-431; 4SP 307-315;

Maandag 22/12 (Rechtvaardiging van Gods volk Hebr.9:27,28; 1Cor. 15:51-54)

[Johannes 5:28] De God van het universum heeft het oordeel over ons in handen gegeven van Zijn zoon, iemand die bekend is met onze zwakheden en weet dat wij slechts stof zijn. Hij heeft onze natuur aangenomen en heeft de kracht van onze verleidingen en grieven gevoeld en onze zorgen gedragen. Toen de mensheid rebelleerde werd Christus zijn borg en plaatsvervanger. Hij streed tegen de machten der duisternis en toen Hij hen door de dood vernietigde, vernietigde Hij hem die de macht had van de dood. Hij kreeg de hoogste eer. Hij steeg omhoog, Hij nam gevangenen mee in gevangenschap en heeft zich gezet aan de rechterhand van God. Dezelfde Jezus, die de vloek van de zonde voor ons heeft gedragen. Er is aan Hem een naam gegeven die boven elke andere naam staat, zodat elke knie zich zal buigen voor de naam van Jezus. God heeft Zijn macht aan Hem overgedragen; Hij heeft de sleutels van de dood en het graf.

En diegene die in hun graven liggen, zullen Zijn stem horen en opstaan. Jezus zal komen en de engelen van God met Hem; en de glorie van Zijn verschijning zal flitsen voor mensenogen als de heldere bliksem of als een verterend vuur. Hij zal afdalen met een geroep en het geklank van een grote bazuin en diegene die de heldere stem horen zullen jubelend uit het graf komen. Ze zullen de stem herkennen, die hun wekt voor het eeuwig leven als van diegene die zegt: "kom tot mij allen die vermoeid en belast zijn en Ik zal u rust geven." Het is de stem van Hem die met tranen in de ogen stond aan het graf van Lazarus en die huilde over Jeruzalem, zeggend: "Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild." (Mt 23:37) Het laatste dat de stervende heilig zich herinnerde toen hij viel onder de macht van de vernietiger, was de laatste stuiptrekking van de dood, maar als hij opspringt van zijn stoffig bed roept hij uit: "Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel?" (1 Kor 15:55) Het is dan dat Christus door allen die geloven, wordt geëerd.

Nu hebben we de gelegenheid om ons voor te bereiden voor de plechtige gebeurtenissen die voor de deur staan. We kunnen bekeerd worden tot God en een veranderd karakter krijgen; maar wanneer Jezus komt zal daar geen tijd meer voor zijn. De verandering zal dan in onze lichamen zijn. Zullen we niet, elk van ons, een leven leiden van geloof in de Zoon van God? We kunnen het ons niet veroorloven een enkele dag in zonde te leven, want "het loon van de zonde is de dood, maar de gave van God is eeuwig leven in Jezus Christus onze Heer". Laat ons dan zo leven, dat als Hij komt, Hij ons mag kronen met heerlijkheid, eer en eeuwig leven. -BEcho Jan 15, 1889, al. 1,9-11; ST 2-9-91; HP 370

Dinsdag 23/12 (Oordeel over kwade machten en de goddelozen; 1 Kor. 4:5; 6:3; Openb. 20:1-4)

[Maleachi 4:1-3] Met ernstig verlangen wacht Gods volk op de tekenen van hun komende Koning. Als aan de wachters worden gevraagd: "Wat is er van de nacht?" is het antwoord: "Morgen komt, maar ook nacht". (Jesaja 21:11) Licht gloort op de wolken boven de bergtoppen. Spoedig zal er een openbaring van Zijn heerlijkheid zijn. De Zon der Gerechtigheid staat op het punt te schijnen. De morgen en de nacht zijn beide aanstaande, het openen van de eindeloze dag voor de rechtvaardigen, het neerdalen van eeuwige duisternis voor de goddelozen. (Jes. 51:11, Mal. 3:17)

Bij de komst van Christus worden de goddelozen op de gehele aarde gedood; verteerd door de geest van Zijn mond, vernietigd door de helderheid van Zijn heerlijkheid. Christus neemt Zijn volk naar de stad van God, de aarde wordt van zijn bewoners ontdaan. "Zie, de HERE ontledigt en verwoest de aarde, keert haar onderstboven en verstroot haar inwoners." (Jes 24:1)

Gedurende de duizend jaren tussen de eerste en de tweede opstanding, vindt het oordeel over de goddelozen plaats. Daniël verklaart dat toen de Oude van Dagen kwam "het gericht [oordeel] gegeven werd aan de heiligen der hoge plaatsen en dat de bestemde tijd kwam, dat de heiligen het Rijk bezaten." (Daniël 7:22 SV77) Dan zullen de rechtvaardigen heersen als priesters en koningen voor God. In Openbaring zegt Johannes: En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven ... en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang." (Openb 20:6)

De goddelozen ontvangen hun loon op de aarde. "Op de goddelozen zal Hij snel brandende kolen, vuur en zwavel en een verschrikkelijke storm doen regenen: dit zal hun deel van de beker zijn." Vuur komt van God uit de hemel. De aarde wordt opengeboren. De verborgen wapens worden uit de diepten gehaald. Verterende vlammen barsten uit elke kloof, de rotsen zelf branden. De dag is gekomen die zal branden als een oven. De elementen smelten onder de intense hitte, ook de aarde en alle werken erop worden verbrand. De goddelozen "zullen als een stoppelveld zijn en de dag die komt zal hun verbranden, zegt de Heer der Heerscharen" (Jesaja 5:24).

In de reinigende vlammen worden de goddelozen eindelijk vernietigd, wortel en tak; satan de wortel en zijn volgelingen de takken. De volle straf van de wet wordt toegepast; aan de eisen van gerechtigheid is voldaan; en zie de hemel en aarde getuigen van de rechtvaardigheid van Jehovah.

-SW Mar 14, 1905, al 1-2,5,8,10,12,13; ST 1-17-95; BEcho 2-1-97; GC 659-661; FLB 216, 354; Mar 335

Woensdag 24/12 (Kosmische verzoening; Openb. 20:11-15; 22:3-6)

[Matteüs 25:31-32, Judas 14-15] God heeft verordend dat de Prins der lijdens in menselijkheid de rechter zal zijn van de hele wereld. Hij die van de hemelse hoven kwam om de mensheid te redden van de eeuwige dood; Hij die door mensen werd veracht, afgewezen en op wie zij alle verleidingen hebben gestapeld waartoe de mensen, geïnspireerd door satan in staat waren; Hij die werd overgeleverd aan een aards tribunaal en die de schandelijke dood aan het kruis onderging, Hij alleen mag de uitspraak van genade of straf uitspreken. Hij die hier onderworpen is geweest aan lijden en de vernedering van het kruis, wordt in de tegenwoordigheid van God ten volle in ere hersteld en bestijgt de troon met de erkenning van het hele hemelse universum als de Koning aller heiligen. Hij heeft het werk van verlossing ondernomen en aan de niet gevallen werelden en de hemelse familie laten zien dat Hij het werk dat Hij was begonnen ook kon afmaken. Het is Christus die de mens de genade van berouw geeft; Zijn verdiensten worden door de Vader geaccepteerd, voor iedere ziel die wil helpen de familie van God gestalte te geven.

Op die dag van definitieve straf en beloning, zullen zowel heiligen en zondaren in Hem die gekruisigd is, de Rechter van alle levenden erkennen. Elke kroon die aan de heiligen wordt gegeven, zal worden ontvangen uit de handen van Christus, de handen die de wrede priesters en heersers veroordeelden tot genageld te worden aan het kruis. Hij alleen kan de mensheid de troost geven van eeuwig leven...

Plechtig zal de dag van de laatste beslissing zijn. In het profetisch visioen beschrijft de apostel Johannes het: "En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs." (Openb. 20:11-15) Is het niet van wezenlijk belang voor ons dat onze werken rechtvaardige werken zijn? Genadetijd wordt ons gegeven, mogelijkheden en privileges worden ons gegeven om onze roeping en keuze zeker te stellen. We zouden deze kostbare tijd moet waarderen en elke talent die wij van God hebben gekregen, moeten verbeteren; opdat we trouwe beheerders over onszelf zijn en onze leven bewaren in de liefde van God. We moet een simpel groeiend geloof hebben. We moeten ons overgeven aan God; want we worden in de kracht Gods bewaard door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd." (1 Petrus 2:5)

-RH Nov 22, 1898, al.1,9-10,13; RH 4-21-96, 4-16-01; YI 11-30-93, 1-4-94; ST 7-10-93; GC 665-673

Donderdag 25/12 (de triomf van Gods liefde; 1 Korintiërs 13:9-13)

Slechts weinigen waarderen de waarde van de mens en de heerlijkheid die terugleidt naar God, dat tot uiting komt in reinheid te cultiveren en te bewaren, nobelheid en integriteit van karakter te hebben. De waarde die God aan de mens toekent kan men afleiden uit de prijs die Hij heeft betaald voor zijn verlossing; Zijn liefde komt tot uitdrukking in het niet onthouden van Zijn geliefde Zoon, maar dat Hij Hem gaf om te sterven voor een zondig ras. Het is alleen door het lijden en de dood van Christus dat de mens weer hersteld kon worden in de gunst van God.

Deze korte tijd gegeven aan de mens is bijzonder waardevol. Nu, terwijl de genadedeur nog open staat, wil God Zijn sterkte verenigen met de zwakte van de sterfelijke mens. We zouden onszelf zo moeten onderwijzen dat wij Hem met verstand kunnen dienen. Zij die scepticisme koesteren kunnen door de juiste wijskracht leren geloof te koesteren. Diegenen die werkelijk God liefhebben, verlangen ernaar hun talenten te ontwikkelen, die Hij hun heeft gegeven, zodat ze een zegen voor anderen kunnen zijn. Uiteindelijk zullen de deuren van de hemel wijd open gegooid worden om hen toe te laten en van de lippen van de Koning der heerlijkheid zal de zegen in hun oren klinken als de mooiste muziek: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af." (Matteüs 25:34) Zo zullen de verlostes verwelkomd worden in de woningen die Jezus voor hen bereidt. Daar zullen hun metgezellen niet de verachten der aarde zijn, maar diegenen die door goddelijke bijstand volmaakte karakters hebben gevormd. Elke zondige neiging, elke onvolkomenheid, is verwijderd door het bloed van Christus; de uitmuntendheid en schitterendheid van Zijn heerlijkheid, die dat van de zon verre overtreft in zijn pracht, wordt aan hun verleend. De morele schoonheid, de volmaaktheid van Zijn karakter schijnt door hen, waardevoller dan deze uiterlijke pracht. Ze zijn zonder fout voor de grote witte troon, waar ze de waardigheid en privileges van de engelen delen.

"Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben." (1 Korintiërs 2:9) In het zicht van deze glorievolle erfenis die zijn deel kan zijn, "wat zal een mens geven in ruil voor zijn leven?" (Matteüs 16:26) Hij mag arm zijn; doch hij bezit in zichzelf een rijkdom en waardigheid die de wereld nooit kan geven. De ziel bekeerd en gereinigd van zonde, met al zijn nobele krachten, in dienst van God, is van onovertroffen waarde; en er is vreugde in de hemel, in de tegenwoordigheid van God en heilige engelen, over een zondaar die berouw heeft, een vreugde tot uitdrukking gebracht in liederen van heilige triomf. -SW Mar 31, 1908, al. 2,5,6; RH 7-11-82, 6-3-90; 7BC 990; CT 54-55; COL 132-134; LDE 301-303; AG 363; HP 367; ML 361; TMK 367

Vrijdag 26/12 (De grootste gave; Openb. 4:11)

God redt de mens door het bloed van Christus en door het geloof van de mens in en trouw aan de redding van Christus. Het is geen wonder voor engelen dat het eeuwige offer, gebracht door de Zoon van God, voldoende was om redding te brengen voor een gevallen ras, maar dat dit verzoenend offer tot een wonder voor het universum gemaakt moest worden. Het is een mysterie waar engelen graag inzicht in willen hebben. De engelen zijn verbaasd over de onverschilligheid en kilheid geopenbaard door diegenen, voor wie een dergelijk grootse redding is gegeven. Zij kijken met ongenoegen en heilige verontwaardiging neer op diegenen die deze onuitsprekelijke gave van God niet waarderen. In plaats van God te bewonderen, achten sterfelijke mensen zich in staat, zonder goddelijke goedkeuring, vast te stellen wat lof verdient en wat te misprijzen is in hun medemensen. We zouden moeten leren om de mens te waarderen voor wat hij waard is. De Heer zegt: "Want wie Mij eren, zal Ik eren." (1 Samuel 2:30) Laat elke lofprijzing, elk woord van verheerlijking, naar Hem vloeien die het waardig is, naar Jezus, de Prins des levens, het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt. Verhoog het kruis van Christus, verhoog de Middelaar. Verhoog Jezus. In Hem is alles nobel. Bedenk God in Christus. Hij is omgeven met engelen; cherubijnen en serafijnen zien voortdurend op Hem. Engelenstemmen roepen dag en nacht: "heilig, heilig, heilig". (Openb. 4:8-11, 5:12, 15:3-4) Maar hoewel God alleen heiligs is en waardig is geloofd te worden, worden menselijke tongen verleid de mens te verheerlijken in plaats van God.

De grootste gave die God aan de mens kon geven, was Zijn geliefde Zoon. De apostel zegt: "Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?" (Romeinen 8:32). Er werd niets achter gehouden, er wordt nooit meer een tweede tijd van genade gegeven. Als de onuitsprekelijke gave van de Heer de mens niet tot bekering leidt, is er niets dat zijn hart zal beroeren. Er is geen macht in reserve gehouden, om op zijn gedachten te werken om zijn gevoelens te prikkelen. Het gehele karakter van God is geopenbaard in de Zoon, het gehele arsenaal van de hemelse mogelijkheden zijn tentoongespreid voor de aanvaarding van de Zoon van de Eeuwige door de mens. Op de weg van de terugkeer van de mens naar de hemel en naar God liggen geen obstakels. De onpeilbare diepten van de liefde van de Verlosser zijn gedemonstreerd; en als deze manifestatie van Gods liefde voor de kinderen der mensen niet voldoende is om de mensen tot Zich te trekken, dan is er niets dat dit ooit zal kunnen doen.

-ST Dec 30, 1889, al. 5-6; ST 12-30-89, 7-29-13; 5BC 1132-1133; OHC 45

Citaten uit de les: GC 670, 671; HL 297; 7BC 990

Verdere studie: ST 12-30-89